Έτος Γ'

Τεύχος 58ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὁ Μεγάλος Νεκρὸς

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἵσταται εὐλαβῶς πρὸ τῆς σοροῦ τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ ἀειμνήστου Στρατάρχου **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΓΟΥ** καὶ ἀποτίει φόρον τιμῆς εἰς τὸν Ἥρωα τῶν πολέμων 1940, 1941 καὶ 1949 κατὰ τοῦ φασισμοῦ, τοῦ ναζισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Αἱ σελίδες τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέγραψαν ἤδη χρυσοῖς γράμμασι τὸ ὄνομά του μεταξὺ τῶν πρωταθλησάντων διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 58ΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΕ'. Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

ΙΙΙ. ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΔΟΚΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

38.—Κέντρα ἀντιστάσεως κατὰ τῶν στασιαστῶν ἡ Σχολὴ Δοκίμων καὶ ἡ Ναυτικὴ Διοίκησις (Μέγαρον Βάττη).

39.—Σύλληψις ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς Ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

40.—Ἐπίθεση κατὰ τοῦ Ἄγγλου Πλοιάρχου.

41.—Ἐπέμβαση τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων.

***

38. Στὶς 4 Δεκεμβρίου ὁλόκληρος ὁ Πειραιεὺς ἦταν στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν. Τὰ μόνα Κυβερνητικὰ Κέντρα ἀντιστάσεως ἦσαν ἡ Ναυτικὴ Διοίκηση (Μέγαρον Βάττη) καὶ ἡ Σχολὴ Δοκίμων, ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένες οἱ Ὑπηρεσίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχηγείου τοῦ Στόλου.

Ἡ κατάκτηση τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων ἀποτελοῦσε γιὰ τοὺς κινηματίες βαρυσήμαντο ἀντικειμενικὸ σκοπό. Ἡ ὕπαρξή της σὲ χέρια νομιμοφρόνων δυνάμεων στὸ ἄκρο τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου καὶ κοντὰ στὴν εἴσοδο τοῦ λιμένος, δὲν θὰ ἐπέτρεπε στοὺς Ἐλασίτες νὰ γίνουν πραγματικοὶ κυρίαρχοι τοῦ λιμένος καὶ νὰ παρεμποδίσουν ἔτσι τὴν ἐκφόρτωση καὶ τὴ διαβίβαση στὰς Ἀθήνας ἐνισχύσεων γιὰ τὴν καταστολὴ τοῦ κινήματος.

Ἄρχισαν ἑπομένως ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς νὰ κάνουν δοκιμαστικὲς ἐπιθέσεις κατὰ τῆς Σχολῆς, γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν κατὰ πόσον θὰ ἦταν σοβαρὴ ἡ ἀντίστασή της. Ἔτσι τὸ βράδυ τῆς Πέμπτης 30 Νοεμβρίου, ὅταν δὲν εἶχαν ἀκόμη ἀποσυρθῆ οἱ Ἐαμικοὶ ὑπουργοὶ ἀπὸ τὴ Κυβέρνηση, τὸ κτίριο τῆς Σχολῆς ἐδέχθη πολυάριθμους πυροβολισμοὺς ἀπὸ διάφορα οἰκήματα τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου. Ἡ φρουρὰ τῆς Σχολῆς ἀπάντησε πολὺ ἀποφασιστικὰ καὶ ἔτσι μετὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας τὸ τουφε-

κίδι σταμάτησε. Ἡ ἐπίθεση αὐτὴ ἐπανελήφθη ἐντονώτερη τὴν νύχτα τοῦ Σαββάτου καὶ ἀκόμη ἐντονώτερη τὴν νύχτα τῆς Κυριακῆς, ὁπότε ἡ Σχολὴ ἐδέχθη ἀληθινὸ καταιγισμὸ ἀπὸ σφαῖρες, ἀπὸ πυροβόλα καὶ αὐτόματα ὅπλα ἐκ διαφόρων κατευθύνσεων.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς Σχολῆς Δοκίμων ἀντελήφθησαν τότε ὅτι ἦσαν ἀπὸ παντοῦ σχεδὸν κυκλωμένοι καὶ ἔλαβαν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἀμύνης. Διατηροῦσαν ὅμως τὴν ἐπικοινωνία τους μὲ τὴ θάλασσα, ἦσαν καλῶς ὡπλισμένοι καὶ πρὸ παντὸς ἀποφασισμένοι μέχρι τοῦ τελευταίου ναύτου νὰ ἀντισταθοῦν ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν συνέβαινε.

39. Ἡ κατάσταση ποὺ εἶχε ἔτσι δημιουργηθῆ στὸν Πειραιᾶ δὲν ἔγινε ἀμέσως γνωστὴ στὰς Ἀθήνας. Ἔτσι τὴ Δευτέρα τὸ πρωῒ διάφοροι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ ξεκίνησαν ὅπως συνήθως μὲ τὰ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, γιὰ νὰ πᾶνε στὴν ὑπηρεσία τους στὴ Σχολὴ τῶν Δοκίμων. Ὅταν ὅμως τὰ αὐτοκίνητα ἔφτασαν στὴν περιοχὴ τοῦ Πειραιῶς ἀντελήφθησαν μιὰ περίεργη ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία φυσικὰ τοὺς ἀνησύχησε. Εἶδαν πυκνὲς ὁμάδες Ἐλασιτῶν ὡπλισμένων ἕως τὰ δόντια, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἄλλοι μὲν εἶχαν καταλάβει τὶς γωνιὲς τῶν ἐπικαίρων δρόμων, ἄλλοι δὲ ἀποτελοῦσαν πολυάριθμες περιπόλους. Ὁ ἐλάχιστος κόσμος ποὺ κυκλοφοροῦσε στοὺς δρόμους ἐφαίνονταν πολὺ ἀνήσυχος καὶ ἔβλεπε τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτοὺς μὲ μιὰ προφανῆ κατάπληξη, τὴν ὁποία δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν, γιατὶ καὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν ἀντιληφθῆ ἀκόμη τὸν κίνδυνο. Στὴν γωνία τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ὁ ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἦταν στὴ συνήθη θέση του. Δίπλα του ὅμως ἦταν ἕνας ἐλασίτης, ὁ ὁποῖος διέταζε τὰ αὐτοκίνητα νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸ Πασαλιμάνι.

Οἱ ὁδηγοὶ τῶν δύο πρώτων αὐτοκινήτων συνεμορφώθησαν πρὸς τὴ διαταγή, γιὰ νὰ πέσουν ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἑκατοντάδες μέτρα σὲ ἰσχυρὲς δυνάμεις ἐλασιτῶν, οἱ ὁποῖοι συνέλαβαν καὶ ἀφώπλισαν τοὺς ἐπιβαίνοντας ἀξιωματικούς, τοὺς ὡδήγησαν δὲ σὲ κάποια γωνία τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου. Τὸ τρίτο ὅμως αὐτοκίνητο ἀδιαφόρησε γιὰ τὴ διαταγὴ τοῦ Ἐλασίτη καὶ μὲ αὐξημένη ταχύτητα προχώρησε πρὸς τὴν παραλία. Λίγο ἀργότερα οἱ Ἐλασῖτες ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν ἐναντίον του ἀλλ' εἶχε πιὰ ἀρκετὰ ἀπομακρυνθῆ. Πολὺ πυκνότερο ὅμως ἦταν τὸ πῦρ ποὺ ὑπεδέχθη τοὺς ἐπιβαίνοντας τοῦ αὐτοκινήτου ὅταν ἔφτασαν στὸν πρὸ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων χῶρο. Μὲ δυσκολία κατώρθωσαν νὰ φτάσουν ἕως τὴν πόρτα καὶ νὰ μποῦν στὴ Σχολὴ ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ ἐπληροφορήθηκαν τὴν κατάσταση, στὸν Πειραιᾶ καὶ ποὺ ἐπικρατοῦσε γύρω ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς Σχολῆς ἔλαβον δὲ ἀμέσως τὰς θέσεις των, μεταξὺ τῆς ἀμυνομένης φρουρᾶς.

40. Πραγματικὰ ἡ Σχολὴ ἐβάλλετο συνεχῶς ἀπὸ τρεῖς κατευθύνσεις, ἀξιωματικοὶ δὲ καὶ ναῦτες εἶχαν τοποθετηθῆ μὲ αὐτόματα ὅπλα στὴν ταράτσα καὶ σὲ διάφορα παράθυρα, γιὰ ν' ἀπαντοῦν μὲ πολλὴ ἀποτελεσματικότητα στὴν ἐπίθεση αὐτή.

Λίγες ὧρες ἀργότερα ἔφτανε στὴ Σχολὴ ὁ Βρεταννὸς Σύνδεσμος, πλοίαρχος Κάμπελ, τοῦ ὁποίου τὸ αὐτοκίνητο ἔφερε ἐμφανῆ τὰ Ἀγγλικὰ σήματα. Αὐτὸ δὲν ἐμπόδισε καθόλου τοὺς Ἐλασῖτες νὰ συγκεντρώσουν ὅλα τὰ πυρά τους ἐναντίον τοῦ αὐτοκινήτου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ σκοτωθῆ ὁ Ἕλλην ἀκόλουθος τοῦ Ἄγγλου πλοιάρχου δίοπος Παπανικολάου, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἄνοιγε τὴ πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου γιὰ νὰ κατέβῃ ὁ πλοίαρχος Κάμπελ. Κατόπιν τούτου ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικὸς διέταξε καὶ ἀνυψώθη στὴν ὀροφὴ τῆς Σχολῆς ἡ Ἀγγλικὴ σημαία κοντὰ στὴν Ἑλληνική. Ἀλλ' οἱ Ἐλασῖτες δὲν ἔπαυσαν οὔτε κατόπιν αὐτοῦ νὰ πυροβολοῦν.

Σημειωτέον ὅτι μιὰ ὥρα ἐνωρίτερα μερικοὶ Ἐλασῖτες κρατοῦντες μιὰ μεγάλη λευκὴ σημαία εἶχαν προσεγγίσει στὸ κτίριο τῆς Σχολῆς καὶ εἶχαν ζητήσει νὰ συναφθῆ ἀνακωχὴ μιᾶς ὥρας, γιὰ ν' ἀποκομίσουν τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς τραυματίες τους, γιατὶ φαίνεται ὅτι τὸ πῦρ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Σχολῆς ἦταν πολὺ φονικό.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ ἀπάντησαν ὅτι δὲν εἶχαν ἀντίρρηση νὰ γίνῃ ἡ ἀνακωχὴ αὐτή, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε—σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς τὶς ὁποῖες εἶχαν—οἱ ἴδιοι οὔτε ἐπετέθησαν, οὔτε θὰ ἐπετίθεντο πρῶτοι, ἀλλὰ θὰ ἀπαντοῦσαν μόνον στὶς ἐπιθέσεις τὶς ὁποῖες θὰ ἐδέχοντο.

Δὲν εἶχαν ὅμως περάσει λίγα λεπτὰ ἀπὸ τὴ συνομιλία αὐτή, ὅταν ἄρχισε νέο ἔντονο πῦρ κατὰ τῆς Σχολῆς καὶ ἐσημειώθη τὸ τραγικὸ ἐπεισόδιο μὲ τὸν Ἄγγλο πλοίαρχο ποὺ ἀναφέραμε ἀνωτέρω. Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν πρώτη τους κατάφωρο παραβίαση τῶν διεθνῶν ἀρχῶν τοῦ πολέμου ποὺ διέπρατταν οἱ κομμουνισταί.

41. Λίγο ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι τῆς Δευτέρας ἔφτασαν πρὸ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων δύο βρεταννικὰ τάνκς, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν πολύτιμα, ὄχι μόνον γιὰ νὰ συντελέσουν στὴν ἀποτελεσματικώτερη ἄμυνα τῶν ὑπερασπιστῶν, ἀλλὰ γιὰ νὰ προσφέρουν καὶ ἄλλες ὑπηρεσίες. Ἔτσι ἀποκατέστησαν τὴν ἐπαφὴ μεταξὺ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων καὶ τῆς Ναυτικῆς Βάσεως στὸ Μέγαρο Βάττη, πρὸς τὴν ὁποία ἀπεστάλησαν ἐνισχύσεις καὶ πυρομαχικά. Ἀφ' ἑτέρου κατώρθωσαν ν' ἀνεύρουν τὸ μέρος, ὅπου εἶχαν μεταφερθῆ οἱ συλληφθέντες ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, νὰ τρέψουν σὲ φυγὴ τοὺς φρουρούς των καὶ νὰ τοὺς ἀπελευθερώσουν.

Στὸ μεταξὺ ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, ἡ ὁποία σημειωτέον ἐξακολούθησε ἐπὶ ἀρκετὲς ἡμέρες, περνοῦσε ἀπὸ περιόδους ἐντάσεως καὶ σχετικῆς ἠρεμίας. Ἕνα οἴκημα τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου ἀπὸ τὸ ὁποῖο συνεχῶς ἔβαλλον πολυάριθμοι Ἐλασῖτες μὲ βαρειὰ πολυβόλα, ἀργότερα δὲ καὶ μὲ ὅλμους ἐναντίον τῆς Σχολῆς, ἐπεσημάνθη καὶ ἀφοῦ ἐδέχθη τὰ πυρὰ τόσον τῶν τάνκς ὅσον καὶ ἑνὸς ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ ἀπὸ τὴ θάλασσα κατέρρευσε καὶ ἠχρηστεύθη.

Ἡ ἀξιοθαύμαστη ὅμως ἄμυνα τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων εἶχεν ἀποτελέσματα πολὺ σημαντικὰ γιὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ ὅλου κινήματος. Καὶ τοῦτο γιατὶ ὄχι μόνον ἀπετέλεσε τὸ ὁρμητήριο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο λίγες μέρες ἀργότερα ξεκίνησαν οἱ συγκροτηθέντες σχηματισμοὶ τῶν Ἑλλήνων πεζοναυτῶν, οἱ ὁποῖοι ξεκαθάρισαν πρῶτα τὴν Πειραϊκὴ Χερσόνησο καὶ ἔπειτα ὅλη τὴν νότιο πλευρὰ τοῦ λιμένος, ἀλλὰ καὶ γιατὶ διετήρησε τὴν λιμενικὴ ἐκείνη βάση, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξεφορτώθησαν ὅλες οἱ βρεταννικὲς δυνάμεις, τὰ κανόνια, τὰ τάνκς καὶ τὰ πυρομαχικά, χάρις στὰ ὁποῖα ἐπετεύχθη τελικὰ ἡ καταστολὴ τοῦ κινήματος.

(Συνεχίζεται)

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ὡς συνάγεται ἐκ τῶν πορισμάτων μιᾶς προσφάτου δημογραφικῆς μελέτης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, κατὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν τοῦ 1954, ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς ἀνήρχετο εἰς 2.528.000.000 ψυχάς, ἔναντι 2.493.000.000 τοῦ 1953.

Τὸ σύνολον αὐτὸ κατανέμεται ὡς ἑξῆς: Ἀφρικὴ 216.000.000 κατοίκων, Β. Ἀμερικὴ 233.000.000, Ν. Ἀμερικὴ 121.000.000, Ἀσία (ἄνευ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.) 1.323.000.000, Εὐρώπη (ἄνευ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.) 406.500.000, Ὠκεανία 14.200.000 καὶ Σοβιετικὴ Ἕνωσις 214.500.000. (Καθημερινὴ 3-9-55).

ΑΤΟΜΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΣ

— ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΗΣΕΩΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ —

Ὑπὸ κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΤΣΑ**
Τ. Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Πρότασις ὑπὲρ γενικεύσεως τῆς δακτυλοσκοπίας.

2.—Βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ δακτυλοσκοπία.

3.—Περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ δακτυλοσκόπησις εἶναι ὠφελιμωτάτη α) καθορισμὸς τῆς ταυτότητος ζῶντος ἀτόμου, β) ἀποκαλύπτονται πλαστοπροσωπῖαι διαπραττόμεναι ὑπὸ κακοποιῶν, γ) ἀποφεύγονται πλαστοπροσωπῖαι ἐπὶ ὑποθέσεων τρίτων, δ) καθορίζεται ἡ ταυτότης πτώματος, ε) ἐξασφαλίζεται ἡ ταυτότης νεογνῶν, βρεφῶν καὶ παίδων.

4.—Ἡ δακτυλοσκόπησις εἶναι ἀνεκτὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

5.—Ἀνάγκη προπαγάνδας ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς γενικῆς δακτυλοσκοπήσεως.

***

1. Πρότασις ὑπὲρ γενικεύσεως τῆς δακτυλοσκοπίας.

Ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα (Αὔγουστον 1955) κυκλοφορήσασα εἴδησις ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἐσχεδίαζε τὴν ἐπιβολὴν τῆς δακτυλοσκοπήσεως πάντων τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος προεκάλεσε δυσμενῆ σχόλια τῶν περισσοτέρων ἐφημερίδων. Αὗται ἐχαρακτήρισαν τὸ μέτρον τῆς δακτυλοσκοπήσεως ὡς ἀνελεύθερον καὶ ἄξιον μόνον διὰ τοὺς ἐγκληματίας καὶ εἶδος ποινῆς δι' αὐτούς.

Διὰ τὴν ἐγερθεῖσαν ἴσως κατακραυγὴν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι σκέψεις ἐγένοντο ὄχι διὰ πλήρη δακτυλοσκόπησιν, ὡς ἀνεγράφη, διὰ τὴν λῆψιν δηλαδὴ τῶν ἀποτυπωμάτων καὶ τῶν δέκα δακτύλων τῶν χειρῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου ταυτότητος ἐπίθεσιν τοῦ ἀποτυπώματος τοῦ δεξιοῦ δείκτου.

Ἂς ἐπιτραπῇ εἰς ἐμὲ διδάξαντα πρὸς τοὺς φοιτητὰς ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὴν ὠφελιμότητα τῆς δακτυλοσκοπήσεως καὶ γράψαντα εἰδικὰ ἄρθρα (Βραδυνὴ — Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον 1940 καὶ 1948—Δελτίον Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν) νὰ νομίζω ὅτι ἀμφότεροι, δηλαδὴ δημοσιογράφοι καὶ Ὑπουργεῖον σφάλλονται. Οἱ μὲν δημοσιογράφοι διότι κατεφέρθησαν ἐναντίον συστήματος κοινωνικῶς ὠφελιμωτάτου, ὡς θέλομεν ἴδῃ, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον διότι ὑπεχώρησεν εἰς τὰς κατὰ τοῦ μέτρου τῆς γενικῆς δακτυλοσκοπήσεως κατακραυγάς, ἀρκούμεμον μόνον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου ταυτότητος ἐπίθεσιν τοῦ ἑνὸς τῶν δεικτῶν.

Καθ' ἡμᾶς ἡ δακτυλοσκόπησις ὀφείλει νὰ εἶναι πλήρης, πάντων δηλαδὴ τῶν κατοίκων καὶ πάντων τῶν δακτύλων αὐτῶν. Τὴν γνώμην ταύτην ἐξεφράσαμεν εἰς τὰ ἀναφερθέντα ἄρθρα ἡμῶν καὶ κατὰ τὰς πρὸς τοὺς φοιτητὰς μαθήματά μας. Εἰς τὸν σχηματισμὸν δὲ τῆς τοιαύτης γνώμης ἤχθημεν ἐκ τῆς μελέτης δημοσιεύσεων Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων καὶ ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἡμῶν πείρας, ἀποκτηθείσης ἐν τῷ Ἰατροδικαστικῷ Ἐργαστηρίῳ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

2. Βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ δακτυλοσκοπία.

Πρὶν ἢ ὅμως συζητήσωμεν τὰ θέματα, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ δακτυλοσκόπησις εἶναι ὠφελιμωτάτη, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν κοινωνίαν ἐν τῷ συνόλῳ της, ἀλλὰ καὶ δι' οἰκογενείας ἢ καὶ ἄτομα κεχωρισμένως, θὰ ἀναφέρωμεν τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων

στηρίζεται ἡ ὠφελιμότης τῆς λήψεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Εἶναι δὲ αὗται αἱ ἑξῆς:

α) Ὅτι ἡ μορφὴ τοῦ ἀποτυπώματος ἑκάστου δακτύλου εἶναι δι' ἕκαστον ἄνθρωπον ἡ αὐτὴ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τέλους τῆς μᾶλλον μακροβίου ζωῆς. Δὲν ἐπέρχεται ἀλλαγὴ οὔτε λόγῳ ἡλικίας, οὔτε δι' ἄλλην τινὰ ἐπίδρασιν.

β) Ἕκαστος ἄνθρωπος φέρει ἀποτύπωμα μορφῆς ἀποκλειστικῶς ἀτομικῆς. Δὲν ὑπάρχουν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς δύο ἄνθρωποι ἀκριβῶς ἔχοντες παρόμοια ἀποτυπώματα, οὐδὲ αὐτοὶ οἱ μονοῳογενεῖς δίδυμοι. Αἱ κατὰ περιόδους ἀναφερθεῖσαι περιπτώσεις δύο ἀτόμων μὲ ἀκριβῶς παρόμοια ἀποτυπώματα ἀπεδείχθησαν ἐσφαλμέναι, μελέτῃ δὲ ἐπισταμένη ἔδειξε καταφανεῖς διαφορὰς μεταξὺ τῶν ὁμοιαζόντων ἐκ πρώτης ὄψεως ἀποτυπωμάτων.

Ἡ λῆψις τῶν ἀποτυπωμάτων εἶναι εὔκολος, ἐπίσης εὔκολος ἡ ταξινόμησις τοῦ δελτίου ἀποτυπωμάτων, ἔστω καὶ ἂν εἰς ἑκατομμύρια ἀνέρχεται ὁ ἀριθμὸς τῶν δελτίων. Εὔκολος δὲ εἶναι καὶ ἡ διαπίστωσις ὅτι τὸ δακτυλοσκοπηθὲν ἄτομον εἶχε καὶ ἄλλοτε δακτυλοσκοπηθῆ. Εἶναι δὲ τὰ δακτυλικὰ ἀτοπυπώματα τὸ ἀσφαλέστερον μέσον καθορισμοῦ τῆς ταυτότητος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλα, χρησιμοποιούμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, σχετικῆς μόνον ἀξίας.

Πρώτη ἡ Ποινικὴ Δικαιοσύνη ἔσπευσε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ μέσον τῆς δακτυλοσκοπήσεως πρὸς καθορισμὸν τῆς ταυτότητος τῶν ἐγκληματιῶν καὶ εὔκολον ἀναζήτησιν καὶ καταδίωξιν αὐτῶν. Ἡ χρησιμοποίησις ὅμως τῆς δακτυλοσκοπίας ὑπὸ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης ἐδυσφήμησε ταύτην καὶ τὸ γεγονός, τῆς λήψεως τῶν ἀποτυπωμάτων ἀτόμου τινὸς ἐθεωρήθη στίγμα δι' αὐτό. Λόγῳ τούτου ἡ ἐπέκτασις τοῦ συστήματος ἔξω τῶν ἀναγκῶν τῆς Ποιν. Δικαιοσύνης συνήντησεν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ παρὰ προσώπων, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς περιοπῆς καὶ εἰδικότητός των θὰ ἔπρεπε νὰ ἦσαν ἔνθερμοι ὀπαδοὶ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ συστήματος. Ἀλλαχοῦ ὅμως ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ἐπέκτασις τῆς δακτυλοσκοπίας καὶ ἐπὶ ἀστικῶν ὑποθέσεων.

3. Περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ δακτυλοσκοπία εἶναι ὠφελιμωτάτη.

Ἐν τοῖς κατωτέρω ἀναφέρομεν τὰς κυριωτέρας πράξεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ δακτυλοσκόπησις δύναται νὰ ἀποβῇ ὠφελιμοτάτη.

α) **Ὁ καθορισμὸς τῆς ταυτότητος ζῶντος ἀτόμου.** Γνωστὴ εἶναι ἡ ὠφελιμότης τοῦ συστήματος τῆς δακτυλοσκοπίας ἐν τῇ Ποινικῇ Δικαιοσύνῃ πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἂν συλληφθεὶς ἄνθρωπος δὲν εἶχε προηγουμένως σχέσεις μετὰ τῆς 'Αστυνομίας. Ἐπίσης τὰ εἰς χῶρον τινὰ ἀφεθέντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα κακοποιοῦ τινος δύνανται νὰ ἀποδείξουν τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος.

β) **Πλαστοπροσωπῖαι διαπραττόμεναι ὑπὸ κακοποιῶν ὑποδυομένων πρόσωπα εἴτε ἐξαφανισθέντα, εἴτε θανόντα ἐν τῇ ξένῃ.** Ἐπὶ τούτου ὑπενθυμίζομεν ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν κακοποιός τις ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Αἴγιον ἰσχυριζόμενος ὅτι εἶναι ὁ ἐξαφανισθεὶς κατὰ τὴν Γερμανικὴν κατοχὴν υἱὸς οἰκογενείας τινὸς τοῦ Αἰγίου, λίαν εὐπόρου. Εἶχε συλλέξει πληροφορίας περὶ τῆς οἰκογενείας ὥστε νὰ γίνεται πιστευτὸς ὑπὸ τῶν πλείστων· ἀμφιβολίαι ὅμως τινῶν ἐκ τῶν συγγενῶν προεκάλεσαν ἐπέμβασιν τῆς 'Αρχῆς, ἡ δὲ γενομένη δακτυλοσκόπησις τοῦ ὑποκριτοῦ κατέδειξεν ὅτι οὗτος ἦτο κοινὸς κακοποιός, πλειστάκις σημανθεὶς δι' ἁπάτας καὶ ἄλλα ἐγκλήματα.

Παρομοία περίπτωσις συνέβη πρὸ ἐτῶν ἐν Μεσσηνίᾳ. Εἷς τινα πόλιν αὐτῆς παρουσιάσθη ἀνήρ τις ἰσχυριζόμενος ὅτι εἶναι ὁ πρὸ 15 ἐτῶν ἐξαφανισθεὶς ἐν Μικρασίᾳ υἱὸς οἰκογενείας τινός. Ἔγινε πιστευτὸς παρὰ πάντων σχεδὸν καὶ παρ' ὀλίγον νὰ κατέκτα τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν ἀπωλεσθέντα υἱὸν μερίδιον τῆς περιουσίας. Προκληθεῖσα ὅμως ἐπέμβασις τῆς Ὑπηρεσίας Σημάνσεως ἔδειξεν διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν

ἀποτυπωμάτων ὅτι ὁ δῆθεν ἀπολεσθεὶς υἱὸς ἦτο γνωστὸς κακοποιός, πλειστάκις δι' ἀπάτας καὶ ἄλλας ἀνόμους πράξεις καταδικασθείς.

γ) **Διὰ τῆς δακτυλοσκοπήσεως ἀποφεύγονται πλαστοπροσωπῖαι ἐπιχειρούμεναι ἐπὶ ὑποθέσεων ἄλλων.** Οὕτω πρῶτον ἀπαγωγαὶ καὶ πλαστοπροσωπῖαι κατὰ τὰς εἰσαγωγικάς, ἢ τμηματικὰς ἢ πτυχιακὰς ἐξετάσεις σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὡς Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου κ.λ.π. Ἀντὶ τοῦ ἀμαθοῦς ὑποψηφίου πρὸς ἐξέτασιν προσέρχεται ἄλλος τις ἱκανός, χωρὶς κατὰ κανόνα οἱ ἐξεταστὰὶ νὰ δύνανται νὰ διακριβώσουν τὴν πλαστοπροσωπίαν ἐφόσον στηρίζονται, ὡς γνωστόν, πρὸς ἀναγνώρισιν μόνον εἰς τὴν φωτογραφίαν τοῦ σπουδαστοῦ καὶ ταύτην κατὰ κανόνα κακέκτυπον.

Λόγῳ πολλῶν πλαστοπροσωπιῶν αἵτινες ἐγένοντο ὑπὸ φοιτητῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κατὰ διαφόρους ἐξετάσεις, ἄλλων προσερχομένων εἰς ταύτας ἀντὶ τῶν ὑποχρέων, διετυπώσαμεν πρὸ ἐτῶν μετὰ τοῦ Καθηγητοῦ Γεωργιάδου τὴν εὐχὴν ὅπως πρὸς πίστωσιν τῆς ταυτότητος τῶν φοιτητῶν λαμβάνεται τὸ ἀτοτύπωμα ἔστω καὶ μόνον τοῦ δεξιοῦ δείκτου κατὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως διὰ εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις. Καταρτιζομένου οὕτω τοῦ σχετικοῦ ἀρχείου θὰ ἦτο εὔκολος ὁ ἔλεγχος πλαστοπροσωπίας.

Ἡ πρότασις ἡμῶν συνήντησε πάντοτε κρατερὰν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῆς ἑκάστοτε Πρυτανείας, μὴ ἀποδεχομένης τὴν ἐπὶ φοιτητῶν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν δακτυλοσκοπίας, θεωροῦσαν τοῦτο, ὡς καὶ νῦν παρὰ τῶν ἐφημερίδων δυσφημιστικόν.

Δεύτερον ἀποφεύγονται πλαστοπροσωπῖαι κατὰ τὴν σύνταξιν συναλλαγματικῶν, συμβολαίων, διαθηκῶν καὶ ἄλλων ἀστικῶν πράξεων. Μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοιούτων πράξεων ἡ ταυτότης τοῦ ὑπογράφοντος ἐλέγχεται ἐκ τῆς ὑπογραφῆς μελετωμένου τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. Ὅτι ὁ ἔλεγχος οὗτος δὲν εἶναι πάντοτε ἀσφαλὴς καταδεικνύεται ἐκ τῆς συχνῆς διαφωνίας τῶν πραγματογνωμόνων ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων. Νῦν ἀλλαχοῦ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος λαμβάνεται τὸ ἀποτύπωμα ἑνὸς ἢ δύο δακτύλων. Τὸ σύστημα τοῦτο οὐ μόνον οὐδεμίαν ἀντίδρασιν προεκάλεσεν, ἀλλὰ τουναντίον εὐπροσδέκτως ἐγένετο ἀποδεκτόν.

δ) **Καθορισμὸς τῆς ταυτότητος πτώματος.** Ὑπάρχουν πλεῖσται περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀναγνώρισις τῆς ταυτότητος νεκροῦ τινος εἶναι ἀδύνατος μόνον δὲ μέσον ἀπολύτως ἀσφαλὲς εἶναι ἡ δακτυλοσκόπησις. Πρὸς τοῦτο ἐπὸ ἐτῶν καλεῖται, εἰς τὸ Νεκροτομεῖον τοῦ Ἰατροδικαστικοῦ Ἐργαστηρίου, ἡ Σήμανσις καὶ λαμβάνει τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τοῦ νεκροῦ. Ἐὰν οὗτος εἶχε δακτυλοσκοπηθῆ ποτε δι'οἱανδήποτε αἰτίαν, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ταυτότητός του εἶναι εὔκολος καὶ ἀσφαλής. Ἐὰν ἡ δακτυλοσκοπία ἦτο γενικὴ οὐδὲν πτῶμα θὰ παρέμενεν ἄγνωστον, ὡς συνήθως γίνεται σήμερον. Πλείστας περιπτώσεις ἀναγνωρίσεως νεκρῶν ἐκ τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν δακτύλων των θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν παρατηρηθείσας ἐν τῷ Νεκροτομείῳ. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὁπόσον ἐνδιαφέρει ὁ καθορισμὸς τῆς ταυτότητος νεκροῦ τινος ἀπὸ ἀπόψεως ποινικῆς, συχνότερον δὲ ἀστικῆς τοιαύτης.

ε) **Ἐξασφάλισις τῆς ταυτότητος νεογνῶν, βρεφῶν, παίδων, ἀλλὰ καὶ ἐνηλίκων εἰσέτι ἀτόμων, μὴ δυναμένων νὰ δώσουν πληροφορίας περὶ τῆς ταυτότητός των.** Οὕτω:

Πρῶτον: Ἐξ ἀβλεψίας ἢ ἄλλων λόγων ἀντικαθίσταται ἐν Μαιευτηρίοις τὸ νεογνὸν οἰκογενείας τινὸς πρὸς τὸ ἄλλης.

Δεύτερον. Μικροὶ παῖδες διασκορπισθέντες ἀπὸ τῆς ἑστίας των καὶ ἀποχωρισθέντες ἀπὸ τῶν γονέων καὶ ἄλλων συγγενῶν, κατὰ πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις—ὡς παρ' ἡμῖν κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον—καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐνθυμηθοῦν οὔτε τὸ ἐπώνυμον αὐτῶν, οὔτε τὸ ὄνομα τῆς Κοινότητος καὶ χωρίου εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν

παραμένουν ἀγνώστου ταυτότητος, ἄλλοι δὲ σφετερίζονται τὴν πατρικὴν κληρονομίαν αὐτῶν.

Τρίτον. Ἐνήλικοι ἀπολέσαντες τὴν μνήμην, ἰδίως ἕνεκα πολεμικῶν περιπετειῶν, εὐκόλως δύνανται νὰ ἀναγνωρισθοῦν ἐάν, ἐφαρμοζομένης τῆς γενικῆς δακτυλοσκοπήσεως, εἶχον ληφθῇ τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν των. Συχνὰ ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐφημερίδας τοιαῦται περιπτώσεις.

Ἡ δακτυλοσκόπησις εἶναι ἀνεκτὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Οἱ καταφερόμενοι ἐναντίον τῆς ἐφαρμογῆς γενικῶς ἐπὶ πάντων δακτυλοσκοπήσεως, προβάλλουν ὡς ἐπιχείρημα ὅτι ἡ λῆψις τῶν ἀποτυπωμάτων, εἶναι ἀπεχθὴς πρὸς τὸν λαόν, λόγῳ τῆς ἀναφερθείσης δυσφημίας τὴν ὁποίαν ἡ δακτυλοσκόπησις ὑπέστη, ἐφαρμοσθεῖσα τὸ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐγκληματιῶν.

Ἐπὶ τούτου, ἐκ τῆς προσωπικῆς ἡμῶν πείρας, γνωρίζομεν ὅτι ὁ λαὸς καταλλήλως διαφωτιζόμενος περὶ τῆς ἀξίας καὶ γενικῆς ὠφελιμότητος τῆς μεθόδου οὐδεμίαν ἀντίρρησιν θὰ ἔχῃ διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ συστήματος. Ἰδοὺ δὲ ἀποδείξεις. Ὁ καθηγητὴς Γεωργιάδης, ὡς ἰατρὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἦτο ἐντεταλμένος νὰ ἐξετάζῃ ἰατρικῶς τοὺς προσλαμβανομένους πρὸς ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλους, μὴ ἐμπιστευόμενος εἰς τὴν ἐκ τῆς φωτογραφίας βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ ὑποψηφίου εἰσήγαγε τὸν θεσμὸν τῆς ἐπιθέσεως τοῦ ἀποτυπώματος ἀμφοτέρων τῶν δεικτῶν τοῦ ὑποψηφίου ἐπὶ τῆς γνωμοδοτικῆς ἐκθέσεώς του. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Καθηγητοῦ Γεωργιάδου ἐξητάσθησαν χιλιάδες τινὲς ὑποψηφίων, τῶν πλείστων λίαν ἀνεπτυγμένων. Οὐδεὶς τούτων ἔφερε τὴν ἐλαχίστην ἀντίρρησιν ἐναντίον τοῦ κατὰ πολλοὺς δυσφημιστικοῦ δῆθεν συστήματος τῆς δακτυλοσκοπίας. Ὁ καθηγητὴς Γεωργιάδης εἰσήγαγεν ἐπίσης τὴν συστηματικὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἀποτυπώματος τῶν δεικτῶν δακτύλων ἐπὶ πάσης ἐκθέσεως ἀφορώσης ἐξέτασιν ἀγνώστου ἀτόμου, ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελίας πρὸς οἱανδήποτε ἐξέτασιν. Χάρις εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἀπεκαλύφθησαν ἐπιχειρηθεῖσαι πλαστοπροσωπῖαι καὶ ἐτιμωρήθησαν οἱ δράσται.

Ἀνάγκη προπαγάνδας ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς γενικῆς δακτυλοσκοπήσεως.

Ἡμεῖς διδάσκοντες πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἰατρικῆς τὸ θέμα τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ προπαγανδίζοντες ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς δακτυλοσκοπίας γενικῶς καὶ δὴ ἐπὶ τῶν ὑποψηφίων φοιτητῶν προσεκαλέσαμεν αὐτούς, κατά τινα ἔτη, νὰ δακτυλοσκοπηθοῦν ὑφ' ἡμῶν ἵνα ἐπιδεικνύοντες τὰ ἀποτυπώματα αὐτῶν πρὸς τὴν Πρυτανείαν πείσωμεν αὐτὴν περὶ τῆς μὴ ἀντιρρήσεως τῶν φοιτητῶν πρὸς τὴν δακτυλοσκόπησιν. Προθύμως οἱ φοιτηταὶ ἐδέχθησαν, διατηροῦμεν δὲ τὰ ἀποτυπώματα ἑκατοντάδων φοιτητῶν.

Εἶναι ἐξ ἄλλου γνωστὸν ὅτι πλῆθος πολιτῶν ὑποβάλλεται ἀδιαμαρτυρήτως εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς λήψεως τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν δακτύλων των ὁσάκις ζητήσωσιν ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ τινος ἢ κατὰ τὴν εἰς τὸν Στρατὸν κατάταξίν των κ.λ.π.

Δὲν θὰ ὑπάρξῃ ὅθεν καθ' ἡμᾶς ἀντίρρησις ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, πάσης τάξεως ἐὰν καταλλήλως διαφωτισθῇ. Καὶ τὴν διαφώτισιν ταύτην ἀναμένομεν ἐκ μέρους παντὸς δυναμένου καὶ διανοουμένου, ἐπομένως καὶ τῶν δημοσιογράφων, οὐχὶ δὲ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ συστήματος τῆς δακτυλοσκοπίας, ὡς ὁ τοιοῦτος ἐσχάτως ἐξαπολυθείς. Ἡ δακτυλοσκοπία διὰ τὰ πολλαπλᾶ ὠφελήματά της προώρισται νὰ γενικευθῇ. Οἱ συνηγοροῦντες ἀπὸ τοῦδε ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς γενικῆς δακτυλοσκοπήσεως θὰ ἔχουν—καὶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν—τὸ συναίσθημα ὅτι συνέτεινον ὑπὲρ σκοποῦ ὠφελίμου διὰ τὴν Κοινωνίαν ἐν τῷ συνόλῳ της καὶ διὰ τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν ἄτομα.

Δυσφημιστικὴ δὲν εἶναι ἡ δακτυλοσκόπησις αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ἀλλ' ἡ αἰτία

ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΙΣ

Ὑπὸ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

—Κίνδυνος πειραματισμοῦ μὲ ὑστερικὰ μέντιουμ.
—Μεταβίβασις ἐντυπώσεων εἰς Π. Νιρβάναν.
—Περίπτωσις ἀκουστικῆς ψευδαισθήσεως.
—Περίπτωσις τηλεπαθείας δι' ὑπνωτισμοῦ.

***

Κίνδυνος πειραματισμοῦ μὲ ὑστερικὰ μέντιουμ.

Στὸ προηγούμενο τεῦχος μας εἴδαμεν τὴν περίπτωσιν τηλεπαθείας ποὺ μᾶς ἀφηγήθη ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Ρηγανᾶκος, σχετικῶς μὲ μίαν κυρία ἡ ὁποία εὑρισκομένη εἰς ληθαργικὴν κατάστασιν εἶδε τὴν κηδείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ Δεληγιάννη. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἔχομε τηλεπάθειαν μὲ ὑστερικὸν μέντιουμ. Ἐδῶ νομίζομεν καλὸν νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τὴν γνώμην πολλῶν καὶ μάλιστα ἐπιστημόνων, ὅτι μόνον ὑστερικὰ ἄτομα μποροῦν νὰ ἔχουν ψυχικὰ φαινόμενα.

Λοιπὸν ὄχι! Ἡ γνώμη αὐτὴ εἶναι ἐσφαλμένη. Ὑπάρχουν λαμπρὰ μέντιουμ, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑγιέστατα καὶ χωρὶς ἴχνος ὑστερισμοῦ. Ἁπλῶς, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀνεφέραμεν, διὰ νὰ παραχθοῦν Ψυχικὰ φαινόμενα, Τηλεπάθεια, Διόρασις, Ψυχομετρία κλπ. χρειάζεται κάποια ἐλάττωσις τοῦ ἐνσυνειδήτου (μείωσις ἐνσυνειδήτου ποὺ εἶναι συχνὰ ὕπνος).

Ἡ μείωσις αὐτὴ εἶναι καὶ εἰς τὸν φυσιολογικὸν ὕπνον, καὶ δι' αὐτὸ τὰ περισσότερα ψυχικὰ φαινόμενα ἐκδηλοῦνται ὡς ὄνειρα. Δὲν μπορεῖ δὲ βέβαια νὰ λεχθῇ ὅτι, ὅλοι ὅσοι βλέπουν κοιμώμενοι παρόμοια ὄνειρα, εἶναι ὑστερικοί.

Ὁμοίαν ἐλάττωσιν τοῦ ἐνσυνειδήτου παράγει καὶ ὁ Ὑπνωτισμὸς καὶ μερικὰ μεθυστικὰ ποτὰ (ἰδίως τὸ παραγόμενον ἀπὸ τὸν Μεξικανικὸν κάκτον «Πεγιότλ»), χρόνια ἀσφυκτικὰ νοσήματα τῆς καρδιᾶς καὶ τῶν πνευμόνων (ἐμφύσημα, ἄσθμα κλπ.), ἐπίσης τὸ ψυχορράγημα, ὁπότε καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῶν ψυχικῶν φαινομένων εἶναι ζωηροτάτη, κλπ.

Λοιπὸν καὶ ὁ ὑστερισμὸς εἶναι μία αἰτία ἐλαττώσεως τοῦ ἐνσυνειδήτου, διὰ τῶν κρίσεων ποὺ προξενεῖ. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει, βέβαια, ὅτι πάντοτε τὰ ψυχικὰ φαινόμενα ἔχουν ὡς αἰτίαν τὴν ὑστερίαν, οὔτε ὅτι ὅλα τὰ ἄτομα εἶναι ὑστερικά.

Ἀπ' ἐναντίας, ἀτομικῶς, δὲν θὰ συμβουλεύσω ποτὲ τοὺς ἐρασιτέχνας πειραματιστὰς νὰ καταπιάνωνται μὲ ὑστερικὰ ἄτομα. Ὄχι μόνον διότι τὰ πειράματα

διὰ τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖται, εἴπομεν δὲ ὅτι ἐδυσφημήθη ἡ μέθοδος, διότι ἐν ἀρχῇ ἐφηρμόσθη μόνον ἐπὶ κακοποιῶν.

Πρὸς ἐξάλειψιν πάσης κακοφημίας τοῦ συστήματος τῆς δακτυλοσκοπήσεως, ἐπικαλούμεθα καὶ πάλιν τὴν ὑπὸ τῶν δυναμένων δημοσιογράφων κ.λ.π. προπαγάνδαν διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τούτου ἀναφέρομεν τὰ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ Παπαρρηγοπούλου ἀναφερόμενα, σχετικῶς πρὸς τὴν κατὰ τῆς λατρείας τῶν εἰκόνων διαμάχην μεταξὺ εἰκονομάχων καὶ ὑποστηρικτῶν τῆς διατηρήσεως τῶν εἰκόνων :

«Εἷς τῶν θεμοτέρων ἀλλὰ καὶ λογικωτέρων ἀντιπάλων τῶν εἰκονομάχων ἀπαν» τῶν εἰς τὴν πολάκις γενομένην ἔνστασιν ὅτι «ἡ παροῦσα γενεὰ ἐθεοποίησε τὰς » εἰκόνας» ἔλεγεν ὀρθότατα: ὀφείλει διδάξαι τὸν ἀγράμματον λαόν».

Καὶ ἡμεῖς ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς δυναμένους νὰ διδάξωσι τὸν ἀγνοοῦντα τὴν ὠφελιμότητα τῆς δακτυλοσκοπίας λαόν, ἵνα, κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον, γενικευθῇ ἐπισήμως ἡ μέθοδος.

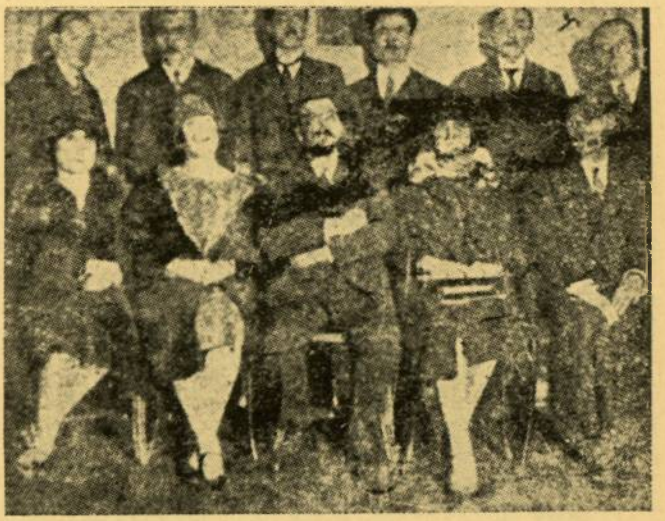
ΤΕΛΟΣ

μαζί των εἶναι βασανιστικὰ καὶ διότι αἱ ὑστερικαὶ κρίσεις μὲ τὴν τρομερὰν εἰκόνα των κατατρομάζουν τοὺς παρισταμένους, ἀλλὰ καὶ διότι ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν πολλὰ δυσάρεστα, τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς κόψουν τὴν ὄρεξιν τῶν πειραματισμῶν.

'Ο ὑστερισμός, ὅπως θ' ἀναπτύξωμεν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ ἄρθρα, ἐρεθίζει ἀνωμάλως τὴν φαντασίαν καὶ τὰ νεῦρα τῶν δυστυχισμένων θυμάτων του, παραπλανᾷ τὴν ἀντίληψίν των, ἀναπτύσσει εἰς ἐπίμονα πάθη καὶ ἀληθινὰς 'Ιδεοληψίας τὰς ἰδιοτροπίας των καὶ τὰ κάμνει νὰ ζοῦν εἰς ἕνα πυρετώδη κόσμον μυθομανίας, αὐτοκατηγορίας καὶ ἀνωνυμογραφίας, ἥτις εἶναι καὶ τὸ συνηθέστερον ξέσπασμα τῶν καταστάσεων αὐτῶν.

Μεταβίβασις ἐντυπώσεων εἰς Π. Νιρβάναν.

'Ο ἀείμνηστος Παῦλος Νιρβάνας, ποὺ ὡς γνωστὸν ἦτο ἀρχίατρος τοῦ Πολεμ. Ναυτικοῦ, εἶχεν ὀνειρευθῆ ἕνα πρωΐ ὅτι τὸν ἐκάλεσαν στὸ σπίτι τοῦ τότε ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἀργότερον 'Υπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Χατζηκυριάκου, ὁ ὁποῖος ἀσθενοῦσε.

'Η γαλλικὴ Τηλεπαθικὴ ὁμάς μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ἑλληνικὴ «'Εταιρεία Ψυχικῶν 'Ερευνῶν» ἐξετέλεσεν ἐπιτυχέστατα πειράματα μακρᾶς ἀποστάσεως, μεταξὺ Παρισίων—'Αθηνῶν. Στὸ μέσον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος Μαρκολλιέ.

Εἶδε ὅτι ἐπῆγε ἀμέσως, καὶ τὸν βρῆκε νὰ ὑποφέρῃ ἔχοντας πρησμένο κάποιο μέρος τοῦ σώματός του.

Λοιπόν, τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἔβλεπε τὸ ὄνειρον, ἡ μητέρα του, ἡ ὁποία ἐζοῦσε τότε, τὸν ἐξύπνησε καὶ τὸν εἰδοποίησε ὅτι ἦλθε ἕνας ναύτης ἐκ μέρους τοῦ Χατζηκυριάκου, νὰ πάῃ ἀμέσως νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ.

'Η σύμπτωσις τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσιν, ἔμεινε ὅμως κατάπληκτος ὅταν, πηγαίνοντας εἰς τὸ σπίτι τοῦ Χατζηκυριάκου, τὸν βρῆκε νὰ πάσχῃ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ νόσημα ποὺ εἶχεν ὀνειρευθῆ.

Τότε ὑπέθεσεν ὅτι ὁ ναύτης θὰ εἶχε μιλήσει περὶ τοῦ νοσήματος στὴν μητέρα του, ὅτι θὰ ἤκουσε κοιμώμενος τὴν διήγησιν καὶ ὅτι ἡ φαντασία του θὰ ἐσκηνοθέτησε τὸ ὄνειρον. "Οταν ὅμως ἠρώτησε τὴν μητέρα του, ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ ναύτης δὲν εἶχε δώσει καμμίαν ἀπολύτως πληροφορίαν καὶ ὅτι ἁπλῶς εἶχεν εἴπει ὅτι ὁ Χατζηκυριᾶκος τὸν ἐζητοῦσε.

'Η περίπτωσις αὐτὴ εἶναι ἁπλῆ τηλεπαθικὴ μεταβίβασις τῆς σκέψεως, ἐκ μέρους τοῦ ἀσθενοῦντος Χατζηκυριάκου, ὅστις σκεπτόμενος τὴν ἀσθένειάν του ἔστειλε νὰ καλέσουν τὸν Νιρβάναν, εὑρισκόμενον εἰς εὐνοϊκὰς συνθήκας ἐλαττώσεως τοῦ ἐνσυνειδήτου ("Υπνος).

"Ομοια φαινόμενα ἠνάγκασαν τὸν διαπρεπῆ λογοτέχνην νὰ γίνῃ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς 'Ελληνικῆς «'Εταιρείας Ψυχικῶν ἐρευνῶν» καὶ ν' ἀποτελέσῃ μέχρι τοῦ θανάτου του μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου της.

Περίπτωσις ἀκουστικῆς ψευδαισθήσεως.

Τὴν 8 'Ιουνίου 1925, ὁ ἐν 'Ηρακλείῳ Κρήτης φυσικομαθηματικὸς καὶ φαρκοποιὸς Χ. Ζουράρης εἶχε σηκωθῆ τὸ πρωῒ καί, ἑτοιμαζόμενος, ἐσκέπτετο τὴν ἐργασίαν ποὺ εἶχε νὰ κάμῃ καὶ ἥτις ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ αὐθημερόν.

"Απλωνε ἀκριβῶς τὸ χέρι νὰ πάρῃ τὸ σακκάκι του, ὅταν ἤκουσεν εὐκρινέστατα φωνὴν λέγουσαν:

—Μὴ φορέσῃς αὐτό!

'Ασυναισθήτως τότε ἐρώτησε:

—Γιατί ;...

—Σήμερα δὲν θὰ ἔλθῃ ὁ ὑπάλληλός σου καὶ θὰ ἐργασθῆς ὁ ἴδιος στὸ ἐργαστήριον...ἀπήντησεν ἡ φωνή.

Τότε ἐπῆρε σχεδὸν μηχανικῶς ἕνα ἔνδυμα ἐργασίας, ποὺ εἶχε τρία ἔτη νὰ φορέσῃ καὶ κατέβηκε στὸ Φαρμακεῖον του, ὅπου τὸ προσωπικὸν ἐξεπλάγη ἀντικρύζοντάς τον μὲ αὐτὴν τὴν περιβολήν.

Μετὰ ἕνα τέταρτον, πράγματι, ἤρχετο σημείωμα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλόν του Τάσον Καρφόπουλον, ὅστις τὸν εἰδοποίει ὅτι ἦτο ἄρρωστος καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἔλθῃ στὴν δουλειά.

Σημειωτέον δέ, ὅτι ὁ Ζουράρης δὲν τὸν εἶχεν ἰδῆ ἀπὸ 20 ὡρῶν καὶ οὔτε κὰν ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῆ ἀσθένειάν του, διότι ὅταν ὁ Καρφόπουλος ἔφυγε τὴν Κυριακὴν τὸ μεσημέρι, ἦτο ἐντελῶς καλά.

'Η περίπτωσις αὐτὴ ὁμοιάζει ἐντελῶς μὲ τὴν προηγουμένην. 'Η σκέψις τοῦ ἀσθενοῦντος ὑπαλλήλου μετεδόθη εἰς τὸν προϊστάμενόν του, ὁ ὁποῖος σημειωτέον, ἦτο προικισμένος μὲ ἰδιότητας ἰσχυροῦ μέντιουμ. 'Η μεταβιβασθεῖσα ὅμως τηλεπαθικῶς ἐντύπωσις ἐπροξένησαν ἀκουστικὴν ψευδαίσθησιν καὶ τὸν ἔκαμε νὰ νομίσῃ ὅτι ἀκούει φωνήν, ἐνῷ ἐπρόκειτο μόνον περὶ ἐντυπώσεως τοῦ ἐγκεφάλου.

Περίπτωσις τηλεπαθείας δι' ὑπνωτισμοῦ.

'Ο ἐν Ζαγαζὶκ τῆς Αἰγύπτου διαπρεπὴς ὁμογενὴς ὀφθαλμολόγος Νικ. Μαυρῆς, ἀσχολούμενος ἰδιαιτέρως καὶ εἰς τὸν ὑπνωτισμόν, ἐγνωρίζετο στενῶς μὲ κάποιαν κυρίαν ἐπίσης ἰατρόν, ὀνόματι Ρέντζου πρό τινος ἀποθανοῦσαν καὶ ἡ ὁποία εἶχεν ἰσχυροτάτας διαισθητικὰς ἰδιότητας.

Μιὰν ἡμέραν ἡ νέα, ἐξαιρετικῶς μελαγχολικὴ καὶ δύσθυμος, τοῦ εἶπε.

—Αἰσθάνομαι ὅτι κάτι συμβαίνει δυσάρεστον, ποὺ σὲ ἀφορᾷ...'Υποθέτω ὅτι ἂν μὲ ὑπνωτίσῃς, θὰ μπορέσω νὰ σοῦ τὸ πῶ.

Πράγματι δέ, ὑπνωτισθεῖσα τοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ ἐν Αἰγύπτῳ εὑρισκόμενος πατήρ του ἦτο ἀσθενής.

Μετὰ τὴν ἀφύπνισίν της, ἡ νέα οὐδὲν ἐνεθυμεῖτο. 'Ολίγας ἡμέρας βραδύτερον ἐπιστολὴ τοῦ πατρός του τὸν ἐπληροφοροῦσεν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἦτο ἀσθενής.

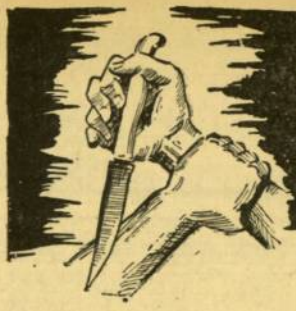
'Ο ἴδιος ἰατρός, ὑπηρετῶν ὡς στρατιώτης κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης, διετάχθη ἔξαφνα ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ μέτωπον.

Στενοχωρημένος, τότε, προσεπάθησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν πειραματικὴν μεταβίβασιν τῆς σκέψεώς του στὴν φίλην του, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἐπίσης στὴν Σμύρνην.

'Αποσυρθεὶς λοιπὸν εἰς μίαν γωνίαν τοῦ θαλάμου καὶ συγκεντρώσας ὅλην τὴν δύναμιν τῆς σκέψεώς του, ἐπανελάμβανε στὸ μυαλό του ἐπὶ πέντε λεπτὰ τὴν ἰδέαν νὰ ἔλθῃ ἡ φίλη του εἰς τὸν στρατῶνα, διότι εἶχεν ἀνάγκην τῆς βοηθείας της.

Λοιπόν, μετὰ μίαν ὥραν, τὴν εἶδε πράγματι νὰ καταφθάνῃ λίαν ἀνήσυχη καὶ νὰ τοῦ διηγῆται ὅτι ἐνῷ ἐδιάβαζε εἰς τὸ δωμάτιόν της, τῆς ἦλθεν ἀποτόμως ἡ σκέψις ὅτι κάτι δυσάρεστον τοῦ συνέβαινε. 'Η ἐντύπωσις αὐτὴ τῆς ἦτο τόσον ἐπίμονος, ὥστε ἔσπευσεν εἰς συνάντησίν του.

ΑΓΓ. ΤΑΝΑΓΡΑΣ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

4. Ἐγκληματολογικὸν Ἀρχεῖον.
5. Ἀρχεῖον Δακτυλικῶν Ἀποτυπωμάτων.

***

4. Ἀκολουθεῖ τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἀρχεῖον. Περιλαμβάνει λεπτομερῆ χαρακτηριστικὰ ὅλων τῶν σεσημασμένων ἐγκληματιῶν, ταξινομημένα κατὰ τοιοῦτον σύστημα ὥστε νὰ θεωρεῖται ἀπὸ τὰ καλλίτερα τοῦ κόσμου. Οἱ Φάκελλοι περιλαμβάνουν ὄχι μόνον φωτογραφίαν καὶ περιγραφὴν τῶν ἐγκληματιῶν, ἀλλὰ καὶ κάθε ἐνδιαφέρουσα λεπτομέρεια περὶ τῆς μεθόδου καθ' ἣν ἐκτελοῦν τὸ ἔγκλημα. Οὕτω δι' ἕνα ἀπατεῶνα, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖ διαφόρους παραλλαγὰς μίας συνήθους ἱστορίας, ὅπως «μόλις ἀπολύθηκα ἀπὸ τὸν στρατόν», «ἔχασα τὴν γυναῖκα μου στὸ βομβαρδισμό», «ἐπενδύω κεφάλαια σὲ μικρὲς ἐπιχειρήσεις βαμβακερῶν στὴ Βομβάη» ὑπάρχουν εἰς τὸ Ἀρχεῖον ὅλαι αἱ ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιηθεῖσαι φράσεις. Τὰ στοιχεῖα ἑνὸς διαρρήκτου ταξινομοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τρόπου καθ' ὃν οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὸ κτίριον—διὰ παραβιάσεως θύρας, παραθύρου, ὀροφῆς ἢ τοῦ τοίχου—καὶ τῶν ἐργαλείων ἅτινα ἐχρησιμοποίησε π.χ. ἀντικλεῖδι, μικρὸ λοστό, ἢ κοπίδι. Ἐπὶ πλέον δι' ἑνὸς πολυπλόκου συστήματος «διασταυρωμένου εὑρετηρίου» εἶναι δυνατόν, σὲ διάστημα ὀλίγων λεπτῶν, νὰ εὕρουν τὰ στοιχεῖα ὅλων τῶν γνωστῶν (σεσημασμένων) ἐγκληματιῶν οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τὴν αὐτὴν «εἰδικὴν» μέθοδον ἢ ἔχουν τὴν ἰδίαν «εἰδικὴν» ἰδιοσυγκρασίαν π.χ. ὅλους τοὺς διαρρήκτας οἱ ὁποῖοι εἰσέρχονται εἰς οἰκίαν διὰ ῥήξεως παραθύρου ὀπισθίας πλευρᾶς καὶ εἶναι ἀριστερόχειρες.

Ἡ ἀξία τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Ἀρχείου ἔγκειται εἰς τὴν πληρότητα καὶ συνεχῆ ἐνημέρωσιν αὐτοῦ. Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Σκώτλαντ—Γυὰρδ περιλαμβάνει, ἐκτὸς τῶν ὀνομάτων καὶ ψευδωνύμων ὅλων τῶν γνωστῶν ἐγκληματιῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας καὶ παρόμοια στοιχεῖα διὰ γνωστοὺς ἐγκληματίας καθ' ὅλην τὴν Χώραν. Καὶ τοῦτο διότι, δυνάμει νόμου, ἅπαντα τὰ λοιπὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα ἀποστέλλουν εἰς αὐτὸ ἀντίγραφον τῶν δελτίων ἐγκληματικότητος καὶ μεθόδου ἐνεργείας ὅλων τῶν «ἐν ἐνεργείᾳ» ἐγκληματιῶν, ὥστε τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἀρχεῖον τῆς Σκώτλαντ—Γυὰρδ νὰ ἀποτελῇ τὸ Κέντρον συλλογῆς καὶ ταξινομήσεως πληροφοριῶν περὶ ἐγκληματιῶν.

Τὰ λοιπὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα ἔχουν τὸ ἰδικόν των ἀρχεῖον διὰ τοὺς ἐγκληματίας οἵτινες δροῦν εἰς τὴν περιοχήν των, ἀλλὰ ἕνα ἢ δύο (τὰ ὁποῖα συγκεντρώνουν στοιχεῖα καὶ ἐξ ἄλλων Σωμάτων) μόνον συναγωνίζονται τὸ τῆς Σκώτλαντ—Γυάρδ. Ἔστω γνωστὸν ὅτι διὰ τὴν καταγραφὴν (σήμανσιν) ἀτόμου εἶναι ἀπαραίτητος προηγουμένη καταδικαστικὴ ἀπόφασις. Δυνάμει νόμου «οὐδεὶς ἐπίσημος φάκελλος δύναται νὰ καταρτισθῇ καὶ διατηρηθῇ δι' ἄτομον μὴ καταδικασθέν, ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν τοῦτο κατέστη ὑποπτον».

Τὸ 'Εγκληματολογικὸν 'Αρχεῖον παρέχει τὴν δυνατότητα συλλήψεως ἐγκληματιῶν «ἀπὸ τὰ χαρτιά». 'Η προσεκτικὴ εὑρετηρίασις τῶν σεσημασμένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεθόδου ἐνεργείας—εἰς τὸ Εὑρετήριον Μεθοδικοτήτων—συνήθως παρέχει τὴν δυνατότητα εἰς τὸν 'Αστυνομικὸν νὰ σμικρύνῃ τὸν κύκλον τῶν ἀναζητήσεων εἰς μίαν περίπου δεδωκάδα ὑπόπτων, λόγῳ τῆς ἰδιότητος τῶν ἐγκληματιῶν ν' ἀκολουθοῦν πάντοτε τὴν ἰδίαν μέθοδον. Διὰ νὰ ἐκμάθῃ ἕνας λ.χ. τὴν χρῆσιν τῆς συσκευῆς ὀξυγόνου ἀσετυλίνης πρὸς διάρρηξιν χρηματοκιβωτίου ἀπαιτεῖται μακρὸν χρονικὸν διάστημα. 'Αφοῦ ἀποκτήσῃ πεῖραν εἰς τὴν χρησιμοποίησίν της δὲν μεταβάλλει εὐκόλως μέθοδον διαρρήξεως χρηματοκιβωτίων ἢ κλάδων ἐγκληματικότητος.

'Ο κλέπτης πορτοφολίων (πορτοφολᾶς), ὁ ἀπατεών, ὁ διαρρήκτης οἰκιῶν, ὁ πλαστογράφος, ὁ εἰδικευμένος εἰς τοὺς πολυτίμους λίθους κλέπτης, ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν ἀνάγκην ὑψηλῆς δεξιοτεχνίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λεπτῶν τούτων ἐγκλημάτων καὶ ἄτινα ἐκτελοῦνται κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε μέθοδον. "Οπως εἶναι δύσκολον ἕνας εἰδικευμένος τεχνίτης ξυλουργὸς νὰ «πετάξῃ» τὴν τέχνη του καὶ νὰ ἀρχίσῃ ἄλλη, ἔτσι καὶ ἕνας «πορτοφολᾶς» εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ διαρρήκτης χρηματοκιβωτίων. 'Υπάρχουν ὅμως καὶ λίγες ἐξαιρέσεις ἀλλὰ ἡ πλειονότης τῶν ἐγκληματιῶν περιορίζεται εἰς τὸ ἴδιον ἔγκλημα καὶ εἰς τὴν ἰδίαν μέθοδον διαπράξεως αὐτοῦ.

Οὕτω τὸ 'Αρχεῖον Μεθοδικοτήτων ἔχει μεγάλην σημασίαν. Δὲν εἶναι, βεβαίως, ἀλάνθαστον, ὅπως τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἀλλὰ παρέχει εἰς τὸν ἀστυνομικὸν μίαν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐργασθῇ, καὶ ἡ μέχρι τοῦδε χρησιμοποίησις του ἔχει ἀποδόσει παράδειγμα συλλήψεως κλέπτου «ἀπὸ τὰ χαρτιὰ» (δηλ. τὸ ἀρχεῖον).

"Ενας διαρρήκτης εἰσῆλθε σ' ἕνα διαμέρισμα τοῦ δυτικοῦ Λονδίνου καὶ ἔκλεψε μερικὰ κοσμήματα ἀξίας. 'Η κλοπὴ ἐγένετο ἀντιληπτὴ τὸ ἴδιο βράδυ καὶ ἐκλήθη ἡ 'Αστυνομία ἀμέσως. 'Ο 'Αστυνομικὸς ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεσιν, κατὰ τὴν διερεύνησιν τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος, παρετήρησε ὅτι ὁ δράστης εἶχεν ἀφήσει ἴχνη εἰσόδου εἰς τὸ παράθυρον, πλησίον τῆς ἐξόδου κινδύνου τοῦ οἰκήματος. 'Επὶ πλέον, διεπίστωσε καθ' ὁμολογίαν τοῦ παθόντος, ὅτι μόνον τὰ κοσμήματα εἶχον κλαπῇ, παρ' ὅ,τι τὸ διαμέρισμα ἠρευνήθη ὑπὸ τοῦ δράστου. Τὰ κλαπέντα ἦσαν ἐντὸς κλειδωμένης θήκης ἡ ὁποῖα ἐφυλάσσετο εἰς κλειδωμένον συρτάριον τουαλέττας. Τὸ συρτάριον εἶχε παραβιασθῇ καὶ ἡ θήκη ἄνευ τοῦ περιεχομένου της εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὸ βάθος τοῦ συρταρίου. 'Επὶ τοῦ δαπέδου καὶ πλησίον τῆς τουαλέττας ἀνευρέθη περιτύλιγμα τεμαχίου γνωστῆς ποιότητος «τσίχλας», περὶ τοῦ ὁποίου ὁ παθὼν ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε πρὸ τῆς διαρρήξεως. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν ἀνευρέθησαν. 'Εκ τῶν παρατηρήσεων καὶ τῶν ἰχνῶν ὁ ἀστυνομικὸς ἦτο εἰς θέσιν νὰ συμπεράνῃ ὅτι ὁ δράστης :

α) ἦτο κλέπτης κοσμημάτων
β) εἰσήρχετο διὰ ρήξεως ἐξόδου Κινδύνου
γ) ἔκλεπτε μόνον κοσμήματα, προφανῶς ἀφήνων τὴν θήκην
καὶ δ) κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν μασοῦσε τσίχλα.

Τὸ εὑρετήριον μεθοδικοτήτων ἔδειξε ὅτι ἔνδεκα σεσημασμένοι ἐγκληματίαι εἶχαν τὰ τέσσαρα αὐτὰ χαρακτηριστικά. 'Εξ αὐτῶν οἱ δύο ἦσαν εἰς Φυλακὰς καὶ ἀπεκλείσθησαν, ἀλλὰ οἱ ἄλλοι ἦσαν ὕποπτοι. 'Ο ἀστυνομικὸς ποὺ ἀνέκρινε, ἀνεκάλυψε ὅτι οἱ ἓξ ἐξ αὐτῶν εἶχαν βάσιμον ἄλλοθι. Οἱ ὑπόλοιποι τρεῖς ἠρνοῦντο ὅτι εἶχαν γνῶσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξηγήσουν σαφῶς ποῦ ἦσαν τὸ βράδυ ποὺ διεπράχθη ἡ κλοπή. 'Εν τῷ μεταξὺ τὸ διαμέρισμα ἠρευνήθη λεπτομερέστερον ὑπὸ εἰδικῶν ἐπὶ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ λοιπῶν ἰχνῶν καὶ ἐλήφθησαν ἐπίσης αἱ ἀπαραίτητοι φωτογραφίαι. 'Ανευρέθησαν κλωσταὶ ἐνδύματος εἰς τὸ παράθυρον. "Ενα τέτοιο ἴχνος δὲν εἶναι βεβαίως ἀπόδειξις, ἀλλὰ μετὰ τῶν λοι-

πῶν στοιχείων παραλύει τὰς ἀρνήσεις τοῦ ἐξεταζομένου, ὅστις εἰς τὸ τέλος ὁμολογεῖ τὴν ἐνοχήν του.

5. Μετὰ τὸ Ἐγκληματολογικὸν Ἀρχεῖον ἀκολουθεῖ, ἀπὸ πλευρᾶς σημασίας, τὸ Ἀρχεῖον Δακτυλικῶν Ἀποτυπωμάτων. Ἡ Σκώτλαντ—Γυὰρδ εἶναι τὸ Κεντρικὸν Ἀρχεῖον Δακτυλικῶν Ἀποτυπωμάτων δι' ὁλόκληρον τὴν Χώραν. Ἀντίγραφα τῶν σχετικῶν δελτίων ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν ἀποστέλλονται εἰς αὐτό, καὶ οὕτω—ὡς εἶναι φυσικὸν—ἔχει τὴν μεγαλυτέραν συλλογήν. Δυστυχῶς, σήμερον, κάθε ἄνδρας, γυναῖκα καὶ παιδὶ ποὺ δύναται νὰ διαβάζῃ, γνωρίζει τὴν σημασίαν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ εἶναι σπάνιον δι' ἕναν ἐγκληματίαν ν' ἀφήσῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἴχνη ποὺ δύνανται νὰ τὸν ἀποκαλύψουν. Ἀκόμα καὶ νεαροὶ ἐγκληματίαι κατελήφθησαν φέροντες χειρόκτια (γάντια). Ὁπωσδήποτε ὅμως τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα παίζουν σοβαρὸν ρόλον εἰς τὴν ἀνίχνευσιν ἐγκλημάτων. Χημικὰ μέσα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν λῆψιν ἀποτυπώματος ἐκ τῶν πλέον ἀπιθάνων ἐπιφανειῶν, ὅπως ἐξ ἀπορροφητικοῦ χάρτου. Ἐπὶ πλέον τὰ χειρόκτια καθιστοῦν δύσκολον τὴν διάπραξιν ὡρισμένων ἐγκλημάτων, ὡς ἡ πλαστογραφία. Ἀλλὰ ἡ μεγάλη ἀξία τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἀποτελοῦν τὸ καλλίτερον—ἂν μὴ τὸ μοναδικὸν—καὶ ἀλάνθαστον μέσον διαπιστώσεως ταυτότητος τῶν ἐγκληματιῶν.

Ἡ μεταμφίεσις παραμένει ἀκόμα μία μέθοδος ἀπὸ τὰς πλέον ἐξυπηρετικὰς διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν παρανομούντων. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν ψευδώνυμα καὶ πολλοὶ προσπαθοῦν νὰ ἀποκρύψουν τὴν πραγματικὴν ταυτότητα μὲ ἀλλαγὲς εἰς τὴν ἐνδυμασίαν ἢ εἰς τοὺς τρόπους των. Οἱ τύποι μεταμφιέσεων εἶναι διάφοροι, ἀπὸ τῆς χρήσεως ὀμματοϋαλίων—ἢ ἀφαιρέσεως αὐτῶν—μέχρι τῆς πραγματικῆς ἀλλαγῆς τοῦ προσώπου των. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα οὐδένα ἐμπόδιον συνιστοῦν προκειμένου νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης διὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, εἰς ἃς ἐγκληματίαι προσεπάθησαν νὰ καταστρέψουν τὰς ραβδωτὰς γραμμὰς τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων των—ἀποτύπωμα ἑνὸς δακτύλου εἶναι ἀρκετὸν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ταυτότητος—τὸ ἁπλοῦν αὐτὸ γεγονὸς τῆς τοιαύτης προσπαθείας των εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ βασισθοῦν ὑποψίαι ἐνοχῆς. Ἐπὶ πλέον δέ, ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι τὸ δέρμα σχηματίζει τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς ραβδώσεις, ὅταν διὰ τῆς θρέψεως ἀποκατασταθῆ.

Τὰ Ἀρχεῖα Δακτυλικῶν Ἀποτυπωμάτων τῶν περισσοτέρων ἀστυνομικῶν Σωμάτων ἀναγνωρίζουν καὶ τὴν φωτογράφισιν, ἥτις χρησιμοποιεῖται τόσον ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν Τάξεως, ὅσον καὶ τῶν τῆς Ἀσφαλείας. Μία φωτογραφία τοῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ, λ.χ., ὅπου συνέβη ἕνα δυστύχημα, θὰ δείξῃ εἰς τὸν δικαστὴν ἢ εἰς ἐνόρκους τὸ συμβὰν κατὰ τρόπον σαφέστερον ἀπ' ὅ,τι μία περιγραφὴ ἢ σχεδιάγραμμα. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὴν Ἀστυνομία ἡ καλλιτεχνικὴ ἐπεξεργασία (ρετοὺς) τῶν λαμβανομένων διὰ τὴν δικογραφίαν φωτογραφιῶν. Κατὰ συνέπειαν αἱ Ἀστυνομικαὶ Φωτογραφίαι σπανίως εἶναι καλλιτεχνικαὶ καὶ δὲν διεκδικοῦν τίτλον κομψοτεχνήματος, ἀλλὰ εἶναι πάντοτε ἀκριβεῖς. Ἡ ἀξία των ἐν τῇ ἐξερευνήσει τοῦ ἐγκλήματος καταδεικνύεται ἐκ τῶν χιλιάδων περιπτώσεων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας τριακονταετίας. Σχεδὸν ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα τῆς Χώρας ἔχουν ἴδιον Γραφεῖον Δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ Φωτογραφικόν, ὑπαγόμενα εἰς τὸ C.I.D. (Ἀσφάλειαν). Ταῦτα ἐπανδροῦνται δι' ἀνδρῶν εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντων διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτήν. Ἄλλαι, περισσότερον εἰδικευμέναι ἐργασίαι τῆς φωτογραφικῆς τέχνης, ὡς μικροφωτογραφίαι καὶ ἀκτῖνες, διεξάγονται ὑπὸ τῶν ἓξ ἐργαστηρίων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἅτινα διαθέτουν καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ὑλικὰ καὶ ὄργανα.

(Συνεχίζεται)

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ* ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 13595)

Ὑπὸ κ. CHARL SIFAKIS. κατὰ μετάφρασιν κ. **Κ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ** Ὑπαστ. Α'

Νέα Ὑόρκη—8 Φεβρουαρίου 1955. Ἑτοιμασθῆτε ν' ἀκούσετε κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ ἡ ἀνθρώπινη φαντασία. Θὰ τ' ἀκούσετε ἀπ' τὰ χείλη ἑνὸς καταδίκου ποὺ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα. Αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ ἔγινε στὴν πραγματικότητα!

Μὲ τὸ ξεψύχισμα αὐτῆς τῆς χαρούμενης ἡμέρας—8 Φεβρουαρίου 1955—ὁ κατάδικος Χάρρυ Στέϊν, ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς δολοφόνους ποὺ κατεδικάσθησαν σὲ θάνατο, γιὰ τὴ λῃστεία μετὰ φόνου ἑνὸς ἀγγελιοφόρου τῆς Readers Digest, ἀφοῦ κάθησε ἀπέναντι σ' ἕναν ἀστυνομικὸ τῆς 'Ασφαλείας τῆς Ν. Ὑόρκης τοῦ εἶπε: «Δὲν σκότωσα ἐγὼ τὸ Δικαστὴ Κράτερ. Δέχομαι νὰ μὲ ἐξετάστε μὲ τὸ Lie—detector (1) γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω πὼς εἶμαι ἀθῷος». Ἔπειτα ἔβρεξε μὲ τὴ γλῶσσα του τὰ στεγνὰ χείλη του καὶ ἐμειδίασε κάπως, ἀρκετὸ γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς 'Ασφαλείας νὰ σκεφθοῦν ὅτι σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση κάτι μποροῦσε ὁ Στέϊν νὰ γνωρίζῃ... κάτι ποὺ θέλει νὰ καταθέσῃ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοῦ δοθῇ καμμιὰ χάρις.

—Ἔτσι αὐτὸ τὸ ἀπογευματινὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1955—ἔπειτα ἀπὸ 25 χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ συνέβη ἡ πλέον συνταρακτικὴ ἐξαφάνιση ἀτόμου στὶς τελευταῖες δεκαετηρίδες—μιὰ ὑπόμνηση ἀκόμη, ἕνα ξαναζωντάνεμα τῶν ἐλπίδων, ἦρθαν νὰ προστεθοῦν στὸν ὀγκώδη φάκελλο ἀριθ. 13595, τῆς 'Αστυνομίας τοῦ city τῆς Ν. Ὑόρκης. Ὁ νοῦς τοῦ ἀστυνομικοῦ τῆς ἀσφαλείας ποὺ ἐσημείωσε αὐτὴ τὴν ἐπιτυχία, ἔτρεξε χωρὶς κανένα δισταγμὸ στὰ περασμένα, σὲ κάποια νύχτα—Τετάρτη 6 Αὐγούστου 1930—καὶ σ' ἕνα τραπέζι ἐκεῖ μέσα στὸ γεμᾶτο ἀπὸ θόρυβο ρεστωρὰν τῶν καλλιτεχνῶν, στὴν ὁδὸ West-Forty Fifth, ὅπου τρία ἄτομα, δύο ἄνδρες καὶ μιὰ ξανθομαλλοῦσα, κάθονταν, ἔτρωγαν, ἔπιναν, μιλοῦσαν καὶ ἔστηναν τὴ σκηνὴ τῆς πρώτης πράξεως ἑνὸς ἀπίστευτου μελοδράματος.

—Μόνον τὰ δύο, ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ ἄτομα στὸ τραπέζι ἐκείνης τῆς νύχτας, ἐφαίνοντο νὰ εἶναι πραγματικὰ ἀπασχολημένα μὲ τὴ συζήτηση ὁ (ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες) δικηγόρος σὲ θεατρικὴ ἐπιχείρηση καὶ ἡ ξανθειά, μιὰ νεαρὴ τραγουδίστρια. Ὁ δεύτερος ἄνδρας μὲ 5.150 δολλάρια σὲ κάποια ἐσωτερικὴ τσέπη τοῦ σακακιοῦ του, ἦτο ὁ Joseph Force Crater, δικαστὴς στὸ 'Ανώτατο Δικαστήριο τῆς Νέας Ὑόρκης, ἄψογα ντυμένος, μ' ἕνα ψηλὸ κολλάρο στὸ πουκάμισό του, σκοῦρο ριγὲ σταυρωτὸ κουστοῦμι καὶ πολὺ γυαλιστερὰ καὶ μυτερὰ παπούτσια.

—Ὁ Δικαστὴς Κράτερ παρέμεινε ἐκεῖ μὲ τὰ δυὸ φιλικά του πρόσωπα μέχρι τὶς ἐννιὰ μετὰ τὸ βράδυ· τότε σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του, τοὺς καληνύχτισε, βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὸ ρεστωρὰν καὶ ἔκανε σινιάλο σ' ἕνα ταξὶ ποὺ περνοῦσε νὰ πλησιάσῃ.

Τὸ ταξὶ μὲ τὸν Κράτερ ξεκίνησε καὶ πῆρε κατεύθυνση πρὸς τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς πόλεως.

—'Απὸ αὐτὴ τὴ στιγμή, ἀκριβῶς, ὁ Δικαστὴς Κράτερ ἀποτελεῖ μιὰ ἀνάμνηση μόνο. Ἦταν ἡ τελευταία φορά, ἐπίσημα γνωστή, ποὺ τὸν εἶδε μάτι ἀνθρώπου ζωντανὸ ἢ καὶ πεθαμένο.

---

* 'Απὸ τὸ περιοδικὸν «INSIDE DETECTIVE»

1. «'Ελεγκτὴς ψεύδους». Συσκευὴ ἐλέγχουσα ψευδόμενα κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἄτομα.

—'Εὰν τὰ γεγονότα ἀποκτοῦν ἀξία, μόνον ὅταν συνοδεύωνται μὲ ἀποδείξεις, ὁ δικαστὴς Κράτερ ἔπαψε πιὰ νὰ ζῇ ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ καὶ ἄρχισε ἀμέσως ἡ μεγαλύτερη κινητοποίησις τῆς 'Αστυνομίας ποὺ γνώρισε ποτὲ ἡ Χώρα.

—Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ποὺ ἔγιναν τελευταία, τὰ ἔξοδα ποὺ πλήρωσε τὸ Δημόσιο, γιὰ τὴν ἐξιχνίαση τῆς ὑποθέσεως Κράτερ, ἀνέρχεται στὸ ποσὸν τῶν 300.000 δολλαρίων. "Οταν δὲ σκεφθῆτε ὅτι πολλὰ λαγωνικὰ γιὰ νὰ ἐξιχνιάσουν τὴ σατανικώτερη δολοφονία ἀμοίβωνται μὲ τὸ εὐτελέστατο ποσὸ τῶν 5 δολλαρίων, τότε μπορεῖτε νὰ ἔχετε μιὰ μικρὴ ἰδέα τοῦ μυστηρίου, ποὺ καὶ σήμερα ἀκόμη σκεπάζει τὴν ὑπόθεση τοῦ ἐκλιπόντος Νομικοῦ.

—'Ο ἄλλοτε 'Αστυνομικὸς Δ/ντὴς Edward P. Mulrooney, ποὺ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία του πρωτοάρχισαν οἱ ἐνέργειες γιὰ τὴν ἐξιχνίαση τῆς ὑποθέσεως,ἀπεκάλυψε πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια πὼς καὶ αὐτὸς ἀκόμη εἶχε πάντοτε μαζί του μιὰ φωτογραφία τοῦ Κράτερ: «Δὲν ξέρεις, ἀλλὰ μπορεῖ κάποια μέρα νὰ πέσῃς ἐπάνω του», ἔλεγε, «ἔδωσα τὸ δεξί μου χέρι μήπως τὸν ἀνακαλύψω».

—Αὐτὸ ἔκανε κάθε ἀστυνομικός.

—"Απειρος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν περιπτώσεων, κατὰ τὸ 1930, ποὺ οἱ σχετικὲς ἔρευνες ἔδειχναν ὅτι ἡ 'Αστυνομικὴ 'Αρχὴ ἀκολουθοῦσε τὸ σωστὸ δρόμο πρὸς τὴ διελεύκανση τῆς ὑποθέσεως, καὶ ὅτι λίγα χιλιοστόμετρα ὑπελείποντο ἀκόμη ὡς αὐτή.

'Αλλὰ ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, οἱ σωστὲς κατευθύνσεις μαζὶ μὲ τὶς ἐλπίδες ἐξαφανίζοντο. Πρέπει νὰ σημειώσουμε ἐδῶ, πὼς πραγματικὰ ἄπειρες καὶ ποικίλες ἐκδοχὲς ἀκολούθησε ἡ 'Αστυνομία, σ' ὅλο αὐτὸ τὸν καιρό.

—"Ετσι βλέπουμε νὰ παρουσιάζουν τὸν ἐκλιπόντα Κράτερ σὰν ἕνα χρυσοθήρα στὴν ἔρημο τῆς California ἢ κάποιο φακίρη ἀπανθρακωμένο ἀπὸ τὶς φλόγες ποὺ ὁ ἴδιος ἄναψε στὸ σῶμα του, στὸ Leavenworth, ἢ ἕνα ἀνθρώπινο σκελετό, στὸ Walden ἢ ἕνα πτῶμα, θῦμα μὴ ἐξιχνιασθέντος ἐγκλήματος στὸ Wastchester County ἢ κάποιον ποὺ εἶχε ἀπαγχονισθῆ ἀπὸ ἕνα δένδρο, σὲ μιὰ τοποθεσία ποὺ ἀπεῖχε λιγότερο ἀπὸ 15 μίλλια ἀπὸ τὴ θερινὴ διαμονὴ τοῦ Κράτερ, στὸ Belgrade Lakes ἢ κάποιον ἄλλον ποὺ ἔπασχε ἀπὸ ἀμνησία στὸ ἄσυλο ψυχοπαθῶν τοῦ Missouri κ.ἄ.

—Σὲ ἄλλες περιπτώσεις, ὑπῆρξεν ἐπίσης ἕνας κερδοσκόπος παρασκηνιακῶν μυστικῶν τοῦ Χόλλυγουντ ἢ ἕνας διλετάντης τῆς ζωῆς ἀμερικανὸς τουρίστας στὴν 'Ιταλία ἢ ἕνας κακομοίρης γενειοφόρος ζητιᾶνος στὶς γειτονιὲς τοῦ 'Ιλλινόϊς (μιὰ νοικοκυρὰ στὸ Σικάγο ἐμπιστεύθηκε στὴν 'Αστυνομία: «δὲν τόλμησα νὰ τοῦ τὰ τραβήξω, ἀλλὰ ἔχω ἀπόλυτη πεποίθηση πὼς ἦταν ψεύτικα τὰ γένεια του»).

—Δὲν περνοῦσε στιγμή, πού, ὁ κάθε ταβερνόβιος, νὰ μὴ τηλεφωνήσῃ στὴν 'Αστυνομία ἀπὸ κάποιο νυκτερινὸ κέντρο τῆς Ν. Υόρκης ὅτι στὸ διπλανό του τραπέζι ἔπινε ὁ Κράτερ «ἐπιβλητικώτατος καὶ γεμᾶτος ζωή».

—Καλλίτερος ἀπ' ὅλους αὐτοὺς καὶ μοναδικὸς ἦτο ὁ G.I. ποὺ ἐπέστρεψε τὸ 1946 ἀπὸ ὑπερπόντιο ταξίδι καὶ ἔπερνε ὅρκο πὼς ὁ Κράτερ ἦταν ἕνας ταχυδακτυλουργός, ποὺ ἔδινε παραστάσεις στὴ Βόρειο 'Αφρικὴ ἐνώπιον Θεατρικοῦ κοινοῦ ἀποκλειστικὰ ἀραβικοῦ.

—'Από τὴν ἀρχὴ τοῦ ἔργου της ἡ 'Αστυνομία δὲν ὑπελόγιζε ἔξοδα, ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ἐλάχιστες ἦταν οἱ πιθανότητες της στὴν ἐπιδίωξη νὰ ἀνεύρῃ τὸν δικαστή. "Οταν κάποτε ἔμαθε τὶς φιλικὲς σχέσεις τοῦ Κράτερ μὲ μιὰ χορεύτρια τῆς ἑταιρίας «'Αρτίσται καὶ Μοντέλλα» τοῦ Μπροντγουαίη, δυὸ λαγωνικά της ἐπὶ δύο ἑβδομάδες τὴν παρακολουθοῦσαν ἀπὸ τοῦ Καναδᾶ μέχρι τοῦ Μίντγκουέστ, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τοὺς ἔφερνε κοντὰ στὸν Κράτερ.

—"Εργο τους ἦταν νὰ παρακολουθοῦν κάθε ἀπόγευμα τὴ χορεύτρια, μόλις ἔβγαινε στὸ παλκοσένικο νὰ χορέψῃ, καὶ ἐν συνεχείᾳ, μέσα ἀπὸ ἕνα μισθωμένο ταξὶ νὰ τὴν ἀκολουθοῦν σ' ὅλες τὶς διαδρομές της, νὰ τρῶνε σὲ κανένα πολυτελέστατο

καὶ ἀκριβὸ ρεστωρὰν ἡ νυκτερινὴ λέσχη, ποὺ οἱ διάφορες συντροφιές της τὴν συνώδευαν καὶ ἄλλοτε πάλι νὰ σκοντάφτουν πάνω σὲ ἐπίσης πολυτελέστατους λογαριασμούς.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν μιὰ αὔξηση ἀκόμη τῶν ἐξόδων καὶ τίποτε ἄλλο.

—Τὸν πρῶτο χρόνο ποὺ ἐξαφανίστηκε ὁ Κράτερ, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπίστευαν ὅτι ζῇ, τὸν ἔβλεπαν μάλιστα καὶ εὐτυχισμένο. Παντοῦ ξεφύτρωνε ὁ περιπατητικὸς δικαστής. Πραγματικὰ ἀστείους τύπους μὲ ἕνα δάσος μαλλιά, ἐξελάμβαναν γιὰ Κράτερ.

—Μιὰ μέρα ὁ βοηθός, Ἐπιθεωρητὴς John J. Sullivan ἐκάθητο ἥσυχος στὸ κάθισμά του ὅταν τὸ τηλέφωνο κτύπησε καὶ μιὰ πολὺ ἤρεμη φωνή, ἀπὸ τὸ Μοντρεάλ, ἀκούστηκε μέσα ἀπὸ τὸ ἀκουστικὸ νὰ λέγῃ: «δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τὸ ὄνομά μου, γιατὶ δὲν θέλω νὰ μπλέξω μὲ φασαρίες, ἀκοῦστε: ὁ δικαστὴς Κράτερ βρίσκεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ δωμάτιο 761 τοῦ ξενοδοχείου μου. Τηλεφωνῶ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ σᾶς δώσω τὰ στοιχεῖα μου». Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ὁ Sullivan μὲ δύναμιν ἀστυνομικῶν τοῦ Μοντρεὰλ παρεβίαζε καὶ εἰσήρχετο στὸ δωμάτιο ἑνὸς ζεύγους ποὺ διήρχετο ἐκεῖ τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος.

Καὶ αὐτὸ εἶχε κοστίσει στὸν ἀδιάκριτο ἀνώνυμο 10 δολλάρια περίπου σὲ τηλεφωνήματα.

—Σ' ὁλόκληρη τὴ χώρα, ὁ ἕνας στοὺς δύο ἀπὸ τοὺς ἑτοιμοθανάτους ἀστέγους, φαίνεται νὰ ἔκανε τὴ σκέψη ὅτι ἦταν θρησκευτική του ὑποχρέωση νὰ προβῇ σὲ μιὰ προθανάτια ἐξομολόγηση καὶ νὰ πῇ πὼς αὐτὸς ἦταν ὁ δικαστής. Κάποιος στὸ Μίντγουέστ, ποὺ κατοικοῦσε πολὺ μακρυὰ καὶ ἦτο δυσχερὴς ἡ ἐξέτασίς του ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία, δέχτηκε τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς του πὼς ἐπιδίωξί του ἦταν: «νὰ ἐξασφαλίσω στὸν ἑαυτό μου μιὰ καθὼς πρέπει κηδεία ἀντὶ νὰ παρασυρθῶ σ' » αὐτὲς τὶς ραδιουργίες τώρα στὰ τελευταῖα μου,ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι τῆς σειρᾶς μου » παρασύρονται στὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς των».

—Τοὺς «νεκροὺς Κράτερ» ἡ Ἀστυνομία ξεχώρησε, μὲ μεγάλη εὐχέρεια. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Δικαστὴς εἶχε ἕνα πολὺ μικρὸ γιὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴ σωματική του διάπλαση κεφάλι, τὸ γεγονὸς ὅτι ἔφερε τεχνητὲς ὀδοντοστοιχίες καὶ εἶχε ἀκρωτηριασμένο τὸ δείκτη τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ του (ἀπὸ ἀπότομο κλείσιμο τῆς πόρτας αὐτοκινήτου) ἔκαμε τὴν ἀναγνώριση τοῦ πτώματος εὔκολη, ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκετο, ἐκτὸς ἂν τὸ εἶχαν κάψει ἢ θάψει μέσα σὲ τσιμεντένιο τάφο στὰ ἔγκατα τῆς γῆς.

—Αὐτομάτως προβάλλει ἐδῶ ἕνα ἐρώτημα, στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ δώσουμε μιὰ λογικὴ ἀπάντηση. Ἂν ὁ Κράτερ δὲν εἶναι νεκρός, τότε γιατὶ θὰ θέλησε νὰ ἐξαφανισθῇ;

—Ὁ Κράτερ γεμᾶτος ζωτικότητα, ἐνεργητικότητα καὶ φιλοδοξίες, ἀπὸ τὰ παιδικά του χρόνια, ἦταν ἀπόφοιτος τοῦ Κολλεγίου «Λαφαγιὲτ» καὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς Κολούμπια. Ἀπὸ τὸ 1920 μέχρι 1926 διετέλεσε Γραμματεὺς τοῦ τότε Ἀνωτάτου Δικαστοῦ (ἀργότερα Γερουσιαστοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν) Robert F. Wagner, ἐδίδαξε δὲ Νομικὰ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ Φόρντχαμ. Στὸ μεταξὺ ἐγκλιματίστηκε ἀρκετὰ καλὰ στὶς πολιτικὲς ταραχὲς καὶ πτώσεις τῶν Tammany, ἀργότερα δὲ ἔγινε Πρόεδρος στὴ λέσχη τῶν Cayuga Democratic.

—Στὸ πρόσφατο παρελθὸν διωρίσθη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Φραγκλῖνο Ροῦσβελτ στὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο τῆς Χώρας, στὴ θέση τοῦ Δικαστοῦ Joseph M. Proskauer ποὺ εἶχε παραιτηθῇ γιὰ τὸ ὑπόλοιπο τῆς θητείας του. Ἐπικρατεῖ ἡ φήμη ὅτι ὁ Κράτερ γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὴ τὴ θέση ἔκανε πολλά. Σὲ κάθε περίπτωση, ὅσο βέβαια δυνάμεθα νὰ γνωρίζουμε, ἦταν μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων δικαστῶν γιὰ μιὰ 14ετῆ θητεία. Τὴν ἐκλογὴ ὑποψηφίων δικαστῶν στὴ Ν. Ὑόρκη ἐνεργοῦσε τότε ἡ Tammany καὶ ὁ Κράτερ ὁπωσδήποτε ἔπρεπε νὰ εἶναι μέσα σ' αὐτούς.

—Εἶναι δυνατὸν ὅμως τὰ πράγματα νὰ μὴ εἶναι τόσο ρόδινα ὅπως ἐμφα-

νίζονται στὴν ἐπιφάνεια. Κατὰ τὴν Αὐγουστιάτικη ἐκείνη ἡμέρα ποὺ ὁ Κράτερ πῆρε τὸ ταξὶ μεταβαίνοντας στὴ λήθη, τὸ Μανχάτταν ἦτο ἀνάστατο ἀπὸ διαδόσεις, γιὰ ἕνα δικαστικὸ τοῦ City ποὺ ἐπρόκειτο νὰ μηνυθῇ, κατηγορούμενος ὅτι ἐπλήρωσε 70.000 δολλάρια στὸν Πρόεδρο τῆς Tammany, τῆς περιφερείας τοῦ Crater, γιὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴ θέση του αὐτή.

—Πολὺ χαρακτηριστικὸ τῆς φιλαργυρίας τοῦ Κράτερ εἶναι τὸ ἑξῆς γεγονός, ποὺ ἀργότερα ἀπεκαλύφθη, ὅτι δηλαδὴ ἀπέσυρε ἀπὸ τὴν Τράπεζα τὶς καταθέσεις του ἀνερχόμενες εἰς 22.500 δολλάρια, ποσὸν ποὺ ἁπλῶς κατὰ σύμπτωση εἶναι ἴσον μὲ τὸν ἐτήσιο μισθὸ ἑνὸς 'Ανωτάτου Δικαστοῦ. Κανὼν ἐπίσης τῶν πολιτικῶν παραγόντων ἦταν ὡς ἀμοιβή, ποὺ ἀπαιτοῦσαν γιὰ τὸ διορισμὸ ἑνὸς Δικαστοῦ, νὰ καταβάλεται εἰς αὐτοὺς ὁ ἐτήσιος μισθός του.

—Αὐτὴ εἶναι, ρωτοῦσαν μὲ σοφία οἱ ἐφημερίδες, ἡ αἰτία τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ Κράτερ;

'Ορκωμοσία τοῦ Κράτερ ὡς δικαστοῦ.

—Μήπως ἐφοβήθη ὅτι θὰ ἐκτεθῇ ποὺ ἀγόρασε τὴ θέση ἢ μήπως ἐξησκήθη ἐπ' αὐτοῦ πίεση ἐπειδὴ δὲν εἶχε καταβάλει τὸ τίμημα;

—Ἡ ἀφοῦ ἐπλήρωσε πρῶτα, ἐπῆρε τὴν ὑπόσχεση πὼς θ' ἀποκτοῦσε τὴ θέση καὶ ἔπειτα...ἄνθρακες ὁ θησαυρός;

—Κανένας ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ δικαστοῦ, δὲν ἀπήντησε ἐπ' αὐτοῦ, εἴτε διότι δὲν ἐγνώριζε εἴτε διότι δὲν ἤθελε νὰ μιλήσῃ.

—Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ εἶχε συλλέξει ἡ 'Αστυνομία, ὁ Κράτερ ἔζησε τὶς τελευταῖες ἑβδομάδες τῆς ζωῆς του μὲ ὅλη τὴν ὑψηλοφροσύνη καὶ ἀνωτερότητα, μιᾶς προσωπικότητος, ὅπως ἦταν αὐτός. Τὸ ζεῦγος Κράτερ περνοῦσε τὶς θερινὲς διακοπές του στὴν ἐξοχικὴ κατοικία των στὸ Μαΐν, ὥσπου νὰ ξαναρχίσῃ ἡ λειτουργία τοῦ Δικαστηρίου, στὶς 25 Αὐγούστου. Τὸν 'Ιούλιο, ὁ Κράτερ πῆγε στὴ Ν. Υόρκη καὶ μὲ μιὰ συντροφιά, ἀπὸ δύο ἄντρες καὶ τέσσαρες γυναῖκες, πέρασε δύο ἡμέρες στὸ Ξενοδοχεῖο "Ατλαντικ—Σίτυ.

—Στὶς 2 Αὐγούστου—τέσσαρες ἡμέρες πρὶν νὰ ἐξαφανισθῇ—γύρισε πίσω στὸ

Μαΐϊν. 'Αλλὰ τὴν ἄλλη μέρα, σύμφωνα μὲ ὅσα εἶπε ἡ γυναίκα του, ὅταν πῆρε ἕνα τηλεφώνημα, μουρμούρισε κάτι σὰν «πρέπει νὰ ἐπαναφέρουμε στὸν ἴδιο δρόμο αὐτοὺς » τοὺς καλοὺς (!) φίλους» καὶ πρὶν φύγῃ ἐδήλωσε ὅτι «θὰ ἐπέστρεφε τὸ ἑπόμενο » Σάββατο, 9 Αὐγούστου».

—Μὲ ἀξιοθαύμαστη ὑπομονή, ἐπιμονή, ἀλλὰ καὶ μεθοδικὴ ἐργασία, ἡ 'Αστυνομία κατώρθωσε νὰ ἔχῃ ὅλες τῆς ἀπαραίτητες πληροφορίες καὶ στοιχεῖα ὥστε νὰ συγκροτήσῃ ἕνα εἰλικρινὰ ἄρτιο ἱστορικὸ τοῦ τρόπου ποὺ ὁ Κράτερ ἔζησε αὐτὲς τὶς τελευταῖες του ἡμέρες στὴ Ν. Ὑόρκη. Ὁ πρῶτος ποὺ τοῦ μίλησε ἦταν ἡ ὑπηρέτρια τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας—4 Αὐγούστου—μέσα στὸ διαμέρισμα τοῦ Κράτερ, ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν πέντε δωμάτια, στὴν Πέμπτη Λεωφόρο ἀριθ. 40. 'Εκεῖνος τῆς εἶπε, ἀφοῦ καθαρίσῃ τὸ πάτωμα τὸ πρωῒ τῆς Πέμπτης (7 Αὐγούστου), νὰ μὴ ξανάρθῃ μέχρι τὶς 25 Αὐγούστου, ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ ἡ κ. Κράτερ ἐσκόπευαν νὰ παραμείνουν στὸ Μαΐϊν μέχρι τότε.

—Τὸ μεσημέρι τὸν εἶδαν νὰ γευματίζῃ σ' ἕνα ρεστωρὰν κοντὰ στὸ City—Hall καὶ ἀργότερα τὴν ἴδια ἡμέρα τὸν προσκάλεσε ἕνας φίλος του γιατρός, ἐκεῖ πλησίον στὸ Γκρήνουϊτς. Τί ἔκανε ἐκεῖ αὐτὴ τὴ νύχτα, παραμένει μυστήριο.

—Τὴν ἄλλη ἡμέρα—Τρίτη 5 Αὐγούστου—τὸν εἶδαν στοὺς διαδρόμους τοῦ Δικαστικοῦ μεγάρου ἀλλὰ καὶ στὸ γραφεῖο του ἐπίσης.

—Τότε ἀκριβῶς, εἴτε τὸν ἐγνώριζε εἴτε ὄχι, τὸν ἐνώχλησε μιὰ κυρία. Ἡ γυναίκα αὐτή, ποὺ αὐτοσυστήθηκε ὡς Λώραιν Φάιη, ἐκάλεσε ἕνα ἀστικολόγο δικηγόρο γιὰ μιὰ σοβαρὴ ὑπόθεσή της ποὺ ἀφοροῦσε τὴν μὴ ἐκπλήρωση ὑπὸ τοῦ Κράτερ ὑποσχέσεώς του περὶ καταβολῆς 100.000 δολλαρίων.

—Ὁ δικηγόρος κατέθεσε ἀργότερα στὸ Κακουργιοδικεῖο τὰ ἑξῆς: «Ἔλεγε ὅτι » κατεῖχε ἐπιστολὲς τοῦ Δικαστοῦ καὶ θὰ μοῦ τὶς ἔφερνε. 'Αλλὰ δὲν ἐπανῆλθε ἀπὸ » τότε».

—Ὁ δικαστὴς Κράτερ ἐξηφανίσθη τὴν ἑπομένη, 6 Αὐγούστου. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἦλθε στὴ δημοσιότητα παρὰ μόνο στὶς 3 Σεπτεμβρίου. 'Εγνώριζε τὴν ἐξαφάνιση ἡ «Λῶραιν Φάιη» πρὶν ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡμερομηνία;

—Ὅπως καὶ νὰ ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ὁ Κράτερ ἔδειχνε εὐτυχισμένος μὲ τὴν ξεγνοιασιά του στὶς 5 Αὐγούστου. Ἔφαγε τὸ μεσημέρι μ' ἕνα γνωστό του δικαστὴ καὶ τὸ βράδυ ἐδείπνησε στοῦ φίλου του γιατροῦ τὸ σπίτι, ὅπου παρέμεινε μέχρι τὶς 12.30' μετὰ τὰ μεσάνυκτα, 6 Αὐγούστου.

—Τὸ πρωῒ τῆς μοιραίας ἕκτης, ὁ Κράτερ ἀσχολήθηκε μὲ μερικὰ ἀνεξήγητα πράγματα.

—Κάποιος ἰσχυρίζεται τὰ ἑξῆς: ὑπέγραψε δύο τσὲκ ἐπ' ὀνόματί του τὸ ἕνα 3.000 δολλαρίων καὶ τὸ ἄλλο 2.150 δολ. καὶ τὰ ἔδωσε στὸν ἰδιαίτερο Γραμματέα του, ποὺ τὰ ἐξαργύρωσε σὲ μεγάλα χαρτονομίσματα καὶ τὰ παρέδωσε στὸ δικαστή, μέσα σὲ δυὸ φακέλλους.

Ὁ Κράτερ ὄχι μόνον δὲν τὰ μέτρησε, ἀλλὰ τὰ ἔβαλε μᾶλλον ἀδιάφορα, μέσα σὲ μιὰ ἐσωτερικὴ τσέπη τοῦ σακακιοῦ του. Αὐτὸ ἦταν ἐντελῶς ἀσυνήθιστο γιὰ τὸν Κράτερ, ἐπειδὴ τὸν ἐγνώριζαν σὰν ἕνα ὑπερβολικὰ τσιγκούνη καὶ γιὰ μιὰ δραχμὴ ἀκόμη, ἕνα ποὺ μετροῦσε καλὰ-καλὰ τὰ ρέστα του.

—Ἔπειτα δανείστηκε ἀπὸ τὸν μυστικοσύμβουλό του ἕνα βαλιτσάκι ὅπου ἐναπόθεσε ἕξ ὀγκώδεις φακέλλους καὶ ἐπέρασε ὅλο τὸ ὑπόλοιπο πρωϊνὸ στὸ μέσα γραφεῖο του, συσσωρεύοντας καὶ ἄλλα ἀκόμη χαρτιὰ μέσα στὴ βαλίτσα ποὺ εἶχε δανεισθῆ καὶ σὲ μιὰ ἄλλη δική του. Ἡ 'Αστυνομία δὲν βρῆκε κανένα δικόγραφο ξεχασμένο ἐκεῖ, γιὰ νὰ τῆς χρησιμεύσῃ ὡς πειστήριο.

—Λίγο μετὰ τὸ μεσημέρι ὁ Κράτερ καὶ ὁ βοηθός του μὲ τὶς βαλίτσες καὶ τὶς δικογραφίες ἀνέβηκαν στὸ διαμέρισμά του, στὴν πέμπτη Λεωφόρο ἀριθ. 40.

—«Μπορεῖς νὰ φύγῃς τώρα» εἶπε ὁ Κράτερ στὸ βοηθό του. «'Εγὼ θ' ἀνέβω » στὸ Westchester γιὰ μπάνιο. Θὰ ἐπιστρέψω αὔριο».

—"Ισως ὁ Κράτερ νὰ πῆγε γιὰ μπάνιο ἢ ἴσως καὶ νὰ ἔκανε καμμιὰ βουτιὰ στὰ ρηχὰ νερὰ αὐτῶν τῶν μυστηρίων δικογράφων ποὺ μετέφερε στὸ σπίτι του.

—Τί ἔκανε ἢ πῶς ἐπέρασε αὐτὲς τὶς ὧρες του, μέχρι τοῦ ἀπογεύματος, ποτὲ δὲν ἐξηκριβώθη.

—Εἶναι ὅμως ὁλοφάνερο πὼς πρὶν ἀπομακρυνθῇ ἄφησε κάπου ὅλα τὰ προσωπικά του ἀντικείμενα, δηλ. τὶς κάρτες του, τὸ ρολόϊ μὲ τὴν ἀλυσσίδα καὶ τὸ στυλογράφο του.

—"Αρά γε, σκόπιμα ὁ δικαστὴς ἀπογυμνώθηκε ἀπὸ ὅλα τὰ στοιχεῖα ταυτότητος, ἢ μήπως ἐπειδὴ ἁπλούστατα ἡ 6η Αὐγούστου ἦταν ἡ πέμπτη στὴ συνέχεια ἡμέρα ποὺ τὸ θερμόμετρο ἔδειχνε περισσότερο ἀπὸ 90 βαθμοὺς καὶ ἀφοῦ ὁ Κράτερ ἀποφάσισε νὰ βγάλῃ τὸ σακκάκι του, δὲ θέλησε νὰ ἔχῃ ἐπάνω του ὅλα αὐτὰ τὰ περιττὰ πράγματα;

—'Αργότερα στὶς 7.30' μ.μ. ποὺ πῆγε σ' ἕνα πρακτορεῖο πωλήσεως εἰσιτηρίων θεάτρου νὰ βγάλῃ εἰσιτήριο, γιὰ τὴν πρώτη παράσταση τοῦ μουσικοῦ ἔργου Dancing Partners ὅπως τὸν εἶδε ἕνας φίλος του ἐκεῖ, ἦταν κατακκόκινος. 'Ο φίλος του αὐτὸς τοῦ εἶπε πὼς δὲν εἶχε κατάλληλη θέση γι' αὐτόν, ἀλλὰ πρόσθεσε ἀμέσως πὼς θὰ εὕρισκε ἕνα καλὸ θεωρεῖο καὶ θὰ καρφίτσωνε τὸ εἰσιτήριο σ' αὐτὸ πρὶν ἀπ' τὴν παράσταση.

—'Από τὸ πρακτορεῖο αὐτὸ εἰσιτηρίων μόνο λίγα βήματα ἀπέχει τὸ ρεστωρὰν τῆς ὁδοῦ West Forty Fifth, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ μυστηρίου Κράτερ.

—'Εκεῖ μέσα μπῆκε ὁ Κράτερ, χωρὶς νὰ τὸ ἔχῃ πρόγραμμα, καὶ ἐπλησίασε στὰ φιλικά του πρόσωπα, τὸν δικηγόρο καὶ τὴν ἀρτίστα. 'Η συζήτηση ποὺ ἀκολούθησε μεταξύ των δὲν εἶναι οὔτε ἐνδιαφέρουσα οὔτε ἀποκαλυπτική, ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὴ δήλωση τοῦ Κράτερ πὼς σύντομα θὰ ἐπέστρεφε στὸ Μαΐϊν. Δὲν ἀνάφερε καθόλου πὼς ἐσκόπευε νὰ πάῃ στὸ θέατρο ἐκεῖνο τὸ βράδυ. 'Απ' τὸ ρεστωρὰν ἔφυγε στὶς 9.15', ὅταν ἀκριβῶς ἡ πρώτη παράσταση τοῦ Dansing Partners ἐτελείωσε. Καὶ ὅμως—παράδοξο καὶ αὐτὸ—τὸ εἰσιτήριο εὑρίσκετο καρφιτσωμένο στὸ θεωρεῖο τοῦ Κράτερ χρησιμοποιημένο. Δυστυχῶς ἡ 'Αστυνομία δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξακριβώσῃ ποιὸς τὸ ἐχρησιμοποίησε. Μὲ μεγάλη δυσκολία φαίνεται πιθανὸν ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ Κράτερ. 'Υπάρχει βέβαια καὶ ἡ ἄποψη ὅτι ἔβγαλε τὸ εἰσιτήριο γιὰ λογαριασμὸ κάποιου φιλικοῦ του προσώπου. 'Αλλά, τότε, γιατὶ αὐτὸ τὸ ἄτομο δὲν παρουσιάσθηκε μέχρι σήμερα νὰ τὸ καταθέσῃ;

—'Εὰν ὑπῆρξε κάποιο φιλικό του πρόσωπο ἀναμεμιγμένο σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση αὐτὸς δὲν εἶναι καὶ ὁ μόνος ποὺ δὲν ὁμιλεῖ. "Εχουμε καὶ τὸ περιβόητο ἐκεῖνο ταξί, στὸ ὁποῖο ἀντελήφθησαν ν' ἀνεβαίνῃ γιὰ τελευταία φορὰ ὁ Κράτερ—σκοτεινὴ κάπως ὑπόθεση—ποὺ ἔγινε αὐτοκίνητο-φάντασμα.

—Σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο, τὰ ταξὶ πρέπει νὰ τηροῦν ἕνα δελτίο ὅπου σημειώνουν ὅλες τὶς διαδρομές των, καὶ τὰ σημεῖα ἐκκινήσεως καὶ προορισμοῦ των. Καὶ ὅμως καλεῖται ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία νὰ παρουσιασθῇ ὁ ὁδηγός, ποὺ πῆρε τὸ δικαστὴ Κράτερ καὶ δὲν φαίνεται πουθενά. 'Εὰν παρουσιάζετο, οἱ κινήσεις τοῦ Κράτες θὰ εἶχαν ἐξιχνιασθῇ, τουλάχιστο κατὰ ἕνα βῆμα ἀκόμη.

Εἶναι πολὺ παράξενη ἡ συμπεριφορὰ αὐτὴ γιὰ ἕνα ὁδηγὸ ταξί, ἀφοῦ μάλιστα τὸ City πρόσφερε 5.000 δολλάρια, ὡς ἀμοιβὴ καὶ τὸ—μακαρία τῇ λήξει—New York World 2.500 δολλάρια, γιὰ κάθε πληροφορία ποὺ ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ στὴ διαλεύκανση τοῦ μυστηρίου Κράτερ.

—'Ασφαλῶς, ἡ ἐξαφάνιση τοῦ Κράτερ, πρέπει νὰ προκάλεσε κατάπληξη στοὺς κύκλους τῶν γυναικῶν. 'Η Λώραιν Φαίη βεβαίως ἦταν ἀνήσυχη.

—Μιὰ ὅμορφη μελαχροινοῦλα, ἕνα μαννεκὲν ἐξαφανίζεται. Κάποια ἄλλη, μιὰ

ἑλκυστικὴ πωλήτρια μὲ τὸ ὄνομα Κόννυ, ποὺ ὁ Κράτερ συνήθιζε νὰ ἐπισκέπτεται, στὸ ξενοδοχεῖο της ὅπου ἔμενε, μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα στὰ τελευταῖα ἑπτὰ χρόνια, ἐξαφανίζεται ἐπίσης.

—Μιὰ βαθειὰ μελέτη στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τοῦ Δικαστοῦ ἀπεκάλυψε τὴν ἀδυναμία του νὰ συλλέγῃ γύρω του γυναῖκες καὶ ἰδιαίτερα μαννεκὲν μὲ τὴν ἴδια ἀπληστία ποὺ ἕνας ἄλλος μποροῦσε νὰ συλλέγῃ γραμματόσημα.

—Οἱ φίλοι τοῦ Κράτερ ἐπιμένουν νὰ ὑποστηρίζουν πὼς οἱ σχέσεις του μ' ὅλες αὐτὲς τις γυναῖκες ἦταν καθαρὰ πλατωνικές. Ἀλλὰ μὲ τὴν Κόννυ, λέγει ἡ Ἀστυνομία, ἡ περίπτωση διαφέρει, γιατὶ τὰ πράγματα φανερώνουν τόση πεζότητα ὥστε ὁ Κράτερ νὰ τὰ βγάζῃ πέρα, βοηθῶντας την στὸ νοῖκι μὲ 80 ἢ 90 δολλάρια τὸ μῆνα. Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἐνδιαφέρει ἐπειδὴ ὁ Κόννυ ἐπερίμενε τὸν Κράτερ νὰ τῆς κάμῃ ἐπίσκεψη τὴν νύκτα τῆς 6ης Αὐγούστου, μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ μιὰ ἐπίδειξη στὸ Μπροντγουαίη.

—Ὅταν αὐτὸς δὲν ἦλθε, ἐκείνη δυσανασχέτησε. Ὅταν δὲ τὰ νέα γιὰ τὴν ἐξαφάνισή του ξέσπασαν, ἐκείνη πανικοβλήθηκε καὶ ἔφυγε γιὰ τὸ Μέμφις, κοντὰ στοὺς δικούς της, ἐγύρισε δὲ ἀργὰ τὸν Σεπτέμβριο γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸ Κακουργιοδικεῖο.

—Ἐν τῷ μεταξὺ πάνω στὸ Μαίϊν ἡ κυρία Κράτερ εὑρίσκετο σὲ ἀμηχανία καὶ ἀνησυχοῦσε γιατὶ ὁ σύζυγός της ἀργοῦσε νὰ ἐπιστρέψῃ. Ἐπερίμενε πολλὲς ἡμέρες μὴ τυχὸν καὶ τῆς τηλεφωνήσῃ ὁ Κράτερ. Στὸ τέλος ἔστειλε τὸν σωφέρ της στὴ Ν. Ὑόρκη γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τί συμβαίνει. Ὁ σωφὲρ πῆγε σὲ πολλοὺς πολιτικοὺς φίλους τοῦ Κράτερ. Πῆγε ἐπίσης καὶ στὸν ἰδιαίτερο Γραμματέα τοῦ δικαστοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν διαβεβαίωσε νὰ μὴ ἀνησυχῇ, ὅτι δὲν συμβαίνει τίποτα τὸ κακό, ὅτι ὁ Κράτερ θὰ βρίσκεται στὸ σπίτι του «σὲ μιὰ ἢ δυὸ μέρες».

Ὁ ὁδηγὸς γύρισε πίσω στὸ Μαίϊν καὶ ἡ κυρία Κράτερ συμμορφώθηκε μὲ τὴ συμβουλὴ φιλικῶν προσώπων καὶ ἔπαψε νὰ ἐνεργῇ, ἀπὸ φόβο μήπως μὲ τὸ νὰ φέρῃ στὴ δημοσιότητα τὸ γεγονὸς κάμῃ κακὸ στὴν ἐπιδίωξη τοῦ συζύγου της νὰ μονιμοποιηθῇ ὡς δικαστής.

—Στὶς 27 Αὐγούστου δὲν ἔχουμε κανένα νέο, ὁ Κράτερ βρίσκεται σὲ ὑπέρβαση καὶ ἡ γυναίκα του τρέχει στὸ City. Μερικοὶ φίλοι μεσολάβησαν καὶ ὁ Detective Leo Lowenthal, ἕνας στενὸς φίλος τοῦ Κράτερ, ρίχτηκε πραγματικὰ μὲ τὰ μοῦτρα νὰ ἐξιχνιάσῃ ἀθόρυβα τὸ λόγο αὐτῆς τῆς ἀπουσίας του. Τέτοια νέα ὅμως δὲν μένουν πολὺ καιρὸ μυστικὰ καὶ στὶς 3 Σεπτεμβρίου τὸ «World» μὲ μιὰ «ἀποκλειστικότητα» του ἔσκασε τὸ κανόνι.

—Ἦταν μιὰ ἐντυπωσιακὴ ἱστορία ποὺ τὰ τοπικὰ φύλλα κατώρθωναν νὰ τὴν κάνουν μέρα μὲ τὴ μέρα περισσότερο ἐνδιαφέρουσα, καθὼς «ἔθιγαν» καθημερινῶς καὶ ἀπὸ ἕνα νέο μῦθο γιὰ τὴν ἑπομένη μέρα.

—Σ' αὐτὸ βοηθοῦσε σημαντικά, ἡ ἐρωτικὴ ζωὴ τοῦ Κράτερ.

—Διετυπώθησαν ὅμως καὶ ἄλλες ἀηδιαστικὲς ἀπόψεις γιὰ τὴν ἀφαίρεση τῆς καθ' ὅλες τὶς ἐνδείξεις ἥσυχης ζωῆς τοῦ δικαστοῦ, ὥστε νὰ κάνουν τὸν ἡμερήσιο τύπο περισσότερο ἐντυπωσιακό.

—Ὁ Κράτερ ἦταν, ἔτσι τὸν παρουσίαζε ὁ τύπος, ἕνας χωρὶς ὅρια κερδοσκόπος χρεωγράφων. Ἐνήργησε ἐπίσης γιὰ κάποια ξενοδοχειακὴ ἐπιχείρηση, ποὺ βρίσκεται στὴ κάτω East Side καὶ ἐπρόκειτο νὰ χρεωκοπήσῃ, ἀφοῦ δέχτηκε ἕνα μεγάλο χρηματικὸ ποσὸν ποὺ ὅπως κατήγγειλε ἀργότερα ὁ Δήμαρχος Fiorello H. La Guardia ἦταν προϊὸν σχετικῶν πιέσεων.

—Ὅταν ἡ Ἀστυνομία ἄρχισε ἐπίσημα τὶς ἀναζητήσεις της, ἐξαπέστειλε περισσότερα ἀπὸ 10.000 δελτία, μὲ φωτογραφία καὶ περιγραφὴ τοῦ Κράτερ πρὸς ὅλας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας καὶ τοὺς προξένους τοῦ ἐξωτερικοῦ.

—Κανένας δὲν διενοήθη πὼς ἡ ὑπόθηση δὲν θὰ διελευκαίνετο. Ἐξ ἄλλου μέσα

στὶς τόσες ἐξαφανίσεις προσώπων, μόνο ἕνα ἐλάχιστο ποσοστὸ 1 ο/ο παραμένει ἀνεξιχνίαστο.

—Καὶ ὅμως στὴν ὑπόθεση Κράτερ δὲν ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ τέρμα.

—Ἐκεῖνο ποὺ τὴν ἔκανε τόσο περίπλοκη ἦταν ὅτι ὁ Κράτερ εἴτε ἐδολοφονήθη, εἴτε ηὐτοκτόνησε, εἴτε ἐξηφανίσθη αὐτοβούλως, εἴτε ἔπεσε θῦμα ἑνὸς ἀτυχήματος, εἴτε ἔπασχε ἀπὸ ἀμνησία, σχεδὸν ἀναντίρρητα ἐπιχειρήματα γιὰ κάθε μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς πιθανὲς ἐκδοχὲς μποροῦσαν νὰ παραταχθοῦν.

—Ἡ Ἀστυνομία ἐξήτασε κυριολεκτικά, χιλιάδες πρόσωπα, καὶ ἡ Ἀσφάλεια ἔστειλε στὸ Κακουργιοδικεῖο περὶ τὰ 300 ἄτομα κατηγορούμενα. Πολλοὶ μάρτυρες ἐξητάσθησαν ἐπανειλημμένα, ἕξη καὶ ἑπτὰ φορές, καὶ οἱ ἔνορκοι ἐδιάβαζαν ἑκατοντάδες ἐπιστολές, τηλεγραφήματα καὶ καταθέσεις—οἱ ὁποῖες ἀριθμοῦσαν 2000 περίπου δακτυλογραφημένες σελίδες—περισσότερο ἀπὸ 4 μῆνες.

—Καὶ στὸ τέλος ὅλων αὐτῶν καμμιὰ λύση.

—Ἡ ἐξιχνίαση ἁπλούστατα, εἶχε ἀποτελματωθῆ.

—Κι' ὕστερα, σὰν γιὰ νὰ ξαναζωντανέψουν πάλι τὰ πράγματα, ἔγινε κάτι τὸ πολὺ ἐκπληκτικό, ποὺ πολλοὶ μὲ πεῖρα σ' αὐτὰ τὰ γεγονότα ἐξετάζουν μετὰ προσοχῆς, κάτι ποὺ θὰ ἐρμήνευε αὐτὸν τὸν κυκεῶνα Κράτερ, ἂν δὲν ἦταν ἀνεξιχνίαστο αὐτὸ τὸ ἴδιο.

—Τὸν Ἰανουάριον 1931 κάποια συγγενὴς τοῦ δικαστοῦ ἀνέφερεν στὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντή, ὅτι πρὸ ὀλίγου εὑρῆκε τὰ ἀκόλουθα εἴδη, σ' ἕνα συρτάρι ἐπάνω-ἐπάνω τοῦ γραφείου τοῦ Κράτερ μέσα στὸ διαμέρισμά του :

—Ἕνα φάκελλο μὲ χρεώγραφα καὶ ὁμολογίες.

—Ἕνα ἄλλο φάκελλο ὅπου συγκρατημένα μὲ συνδετῆρα ὑπῆρχαν τρία συμβόλαια ἀσφαλιστικὰ ἐναντίον κινδύνου τῆς ζωῆς τοῦ Κράτερ, γιὰ τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δολλαρίων.

—Ἕνα μνημόνιο μὲ τὸν χαρακτηρισμὸ «ἐμπιστευτικόν», ποὺ περιεῖχε τὰ ὀνόματα 20 προσώπων ποὺ ὤφειλαν στὸν Κράτερ χρήματα—καὶ ποὺ ἀργότερα τὸ ἀρνήθηκαν—καὶ μὲ μιὰ παρατήρηση στὸ τέλος περὶ μιᾶς μεγάλης ἀμοιβῆς ποὺ ἔπρεπε νὰ τοῦ καταβάλῃ ἐκείνη ἡ ξενοδοχειακὴ ἐπιχείρηση τοῦ Μανχάτταν γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του. Κατέληγε δέ, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς σελίδες γραμμένες φανερὰ μὲ νευρώδη γραφή, στὴ διαπίστωση: «Εἶμαι πολὺ πλούσιος, joe (1)».

—Τέλος ἕνα φάκελλο εἰδικὸ γιὰ χρήματα ποὺ περιεῖχε 6.690 δολλάρια σὲ χαρτονομίσματα τῶν 1000, 500, 50 καὶ 10 δολλαρίων καὶ τρία τσὲκ τῶν 500, 12 καὶ 9 δολ. Τὸ μεγαλύτερο τσὲκ εἶχε ὑπογραφῆ στὶς 30 Αὐγούστου 1930, δηλ. 24 ἡμέρες μετὰ τὴν ἐξαφάνιση.

—Καὶ ὅμως αὐτὸ δὲν ἦταν καὶ τὸ ἀποκαλυπτικώτερο καὶ ἐκπληκτικώτερο γεγονός.

—Περισσότερο περίεργο ἦταν τὸ ἑξῆς: πέντε πρώτης τάξεως ντέντεκτιβς τοῦ City εἶχαν ἐρευνήσει τὸ διαμέρισμα τοῦ Κράτερ στὶς 27 Σεπτεμβρίου καὶ δὲν βρῆκαν αὐτὰ τὰ εἴδη. Αὐτό, ἔρχεται, ἐξ ἄλλου, σὲ ἀντίθεση, μὲ τὸ γεγονὸς ποὺ πολὺ καλὰ θυμᾶται ἕνας ντετεκτίβ, πὼς ἔκαμε δηλαδὴ λεπτομερῆ ἔρευνα στὸ διαμέρισμα καὶ μάλιστα σ' αὐτὸ τὸ ἰδιαίτερο συρτάρι καὶ πὼς ἡ ἀνίχνευσή του αὐτὴ γιὰ τὴν περισυλλογὴ ἰχνῶν ὑπῆρξε τόσο λεπτομερειακὴ ὥστε κάθε βιβλίο ποὺ ἦταν μέσα στὸ διαμέρισμα τὸ ξεφύλλισε φύλλο-φύλλο, ὁ δὲ ἔλεγχός του αὐτὸς ἔφθασε καὶ στὶς ραφὲς τῆς ποδιᾶς τῆς ὑπηρετρίας τοῦ Κράτερ.

—Ὁλόκληροι τόμοι πρέπει νὰ γραφοῦν γιὰ νὰ περιγράψουν ὅλη τὴν ἐργασία καὶ τοὺς κόπους ποὺ κατέβαλε ἀργότερα ἡ Ἀστυνομία στὴν ὑπόθεση Κράτερ.

—Ὅλα ὅμως τὰ ἀποτελέσματα μποροῦν νὰ συνοψισθοῦν σὲ μιὰ λέξη: Μηδέν.

---

1. Ὑποκοριστικὸν τοῦ Joseph.

—Κάθε ἔτος ποὺ περνοῦσε οἱ 'Αρχὲς ἔγραφαν ἕνα σωρὸ ἐκθέσεις καὶ ἀναφορές, πολλοὶ δὲ ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους διατηροῦσαν ἀκόμη ὅλες τὶς ἐλπίδες τῆς πλήρους ἐξιχνιάσεως. Τὸ 1935, ἐπὶ παραδείγματι, ἕνας ντεντεκτὶβ τῆς 'Υπηρεσίας 'Αναζητήσεων 'Εξαφανισθέντων Προσώπων, ποὺ εἶχε ἀναλάβει προσωπικὰ τὴν ὑπόθεση, ἐξέφρασε τὴν ἄποψή του, ὅτι ὁ ἐξαφανισθεὶς δικαστὴς θὰ ἀνευρίσκετο «κάποτε». Αὐτὸ τὸ «κάποτε» ἐκράτησε 20 χρόνια ἀκόμη.

—Τὸ 1937, μιὰ ἄλλη βόμβα ἔσκασε. Κάποιος συγγενὴς τοῦ Κράτερ παρουσιάσθηκε καὶ εἶπε πὼς πιστεύει ὅτι, ὁ δικαστὴς ἐδολοφονήθη γιὰ πολιτικοὺς λόγους. Κατηγόρησε μάλιστα τὴν 'Αστυνομία πὼς τὴν χαρακτηρίζει ἀσύστολη ψευδολογία στὸ ἔργο της.

—Εἶπε πὼς ὁ Κράτερ τοῦ εἶχε παραπονεθῆ κάποτε, πὼς ἂν τὸν ἄφηναν ἥσυχο οἱ πολιτευόμενοι, αὐτὸς θὰ ἀποκτοῦσε πολλὰ χρήματα. Συμπληρώνοντας ἔλεγε, πὼς ὁ Κράτερ τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὅτι ἡ μεγάλη ἀμοιβὴ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ πάρῃ ἀπὸ τὴν ξενοδοχειακὴ ἐπιχείρηση θὰ μοιρασθῆ σὲ τρία μέρη καὶ ὅτι, ἀργότερα, ἀηδιασμένα τοῦ εἶπε ὁ ἴδιος, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ μοιρασθῆ σὲ πέντε μέρη.

—Τὸν ἑπόμενο χρόνο, ἡ κ. Κράτερ παντρεύτηκε πάλι. 'Αργότερα, τὸ 1939, ὁ Κράτερ ἐδηλώθη ὡς πεθαμένος, σύμφωνα μὲ τὸν ἰσχύοντα Νόμο. 'Αντὶ ὅμως αὐτὸ νὰ τακτοποιῇ τὰ πράγματα, ἔφερε τὴν ὑπόθεση στὴν πρώτη γραμμὴ καὶ μάλιστα ὅταν ἡ κ. Κράτερ ἐζήτησε διπλῆ ἀποζημίωση ἀπὸ μιὰ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία, μὲ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι ὁ ἄντρας της εἶχε πεθάνει ἀπὸ βίαιο θάνατο, ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τῆς κ. Κράτερ εἰσέρχεται τώρα στὴ σκηνὴ ἔχοντας ἕτοιμη τὴ λύση του γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὶς ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες. Σύμφωνα μὲ τὸν δικηγόρο, αἰτία τοῦ θανάτου τοῦ δικαστοῦ Κράτερ εἶναι ἡ λῃστεία. Δολοφονήθηκε, εἶπε ὁ δικηγόρος, μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ περίφημο αὐτοκίνητο στὸ ὁποῖο ἐπιβιβάστηκε τὴ μοιραία 6η Αὐγούστου.

—Γιὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἄποψή του ὁ δικηγόρος ἔφερε ἑκατοντάδες ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἤτοι ἐπιστολὲς ἀνώνυμες καὶ ἐνυπόγραφες, ἀνυπόγραφες ἀναφορὲς καὶ ἐνόρκους καταθέσεις. 'Ο Κράτερ, σύμφωνα μὲ τὴ θεωρία αὐτή, ἔπεσε θῦμα ἐκβιασμοῦ μιᾶς ἄμυαλης γυναίκας ποὺ ἡ 'Αστυνομία εἶχε ἐξετάσει καὶ βεβαιωθῆ γιὰ τὸ ρόλο της. Ἦταν ἀποδεδειγμένο πὼς ὁ Κράτερ εἶχε μισθώσει ἕνα ἰδιωτικὸ Ντέντεκτιβ γιὰ νὰ τὴν παρακολουθῆ. Καί, ἔλεγε ὁ δικηγόρος, ὁ Κράτερ ἐτράβηξε 6000 δολλάρια ἀπὸ τὴ Τράπεζα γιὰ νὰ τὰ προσφέρῃ στὸ μαννεκέν, μὲ σκοπὸ νὰ πᾶνε ἔξω μαζὶ ἀπὸ τὴ πόλη. 'Εκεῖ μέσα στὸ ἀμάξι, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἔντονη συζήτηση, δύο γκάγκστερς φίλοι τῆς νεαρᾶς ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Κράτερ καὶ τὸν σκότωσαν. Τὸ πτῶμα του μετεφέρθη στὸ διαμέρισμά της καὶ ἀργότερα στὴ Ν. Ὑερσέη, ὅπου ἐκάηκε τελείως καὶ ἔγινε στάκτη πιστοποιητικὸν θανάτου ὁλοζώντανο.

—Ἕνα ἀσθενὲς σημεῖο, σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία, ἦταν τοῦτο. Γιατὶ ἀργότερα οἱ δολοφόνοι ἐμπῆκαν στὸ διαμέρισμα τοῦ Κράτερ καὶ ἐριψοκινδύνευσαν τὴν σύλληψή τους ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία, γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν τὰ χρήματα;

—Παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ ἱστορία τοῦ δικηγόρου κατετρόμαξε κυριολεκτικὰ τὶς ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες, ὥστε συνεζήτησαν ἐκτάκτως τὸ θέμα τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἀποζημιώσεως, προσφορὰ ποὺ ἔγινε εὐπρόσδεκτη ἀπὸ τὴν κυρία Κράτερ.

—Δὲν χρειάζεται νὰ τονισθῆ πὼς ἡ 'Αστυνομία δὲν δέχθηκε τὴν προσφορὰ αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Καὶ κατ' αὐτὴ τὴ μέρα ἡ ὑπόθεση Κράτερ παραμένει τὸ αἴνιγμα ποὺ πάντοτε ἦταν.

—'Ακόμη καὶ σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 25 χρόνια, ὑπάρχει κάποιος πρόθυμος πληροφοριοδότης, ὁ Χάρρυ Στέϊν. 'Ο Στέϊν καὶ ὁ Κράτερ εἶχαν ἀπὸ κοινοῦ πρὸ τοῦ ἐγκλήματος τὴν ἴδια φίλη, κάποια μὲ τὸ ὄνομα Βίβιαν Γκόρτον. 'Η Βίβιαν, ἡ ὑπέροχη Β τῶν 20 Μαΐων μποροῦσε πραγματικὰ νὰ ἦταν πολὺ στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὸν Κράτερ. 'Η ἱστορία ποὺ ἐκυκλοφόρησε στοὺς κύκλους τῆς 'Αστυνομίας καὶ τῶν ἐφημερίδων εἶναι πὼς ὁ Κράτερ πέθανε ἀπὸ ἰσχυρὰ κτυπήματα γροθιᾶς, σὲ μιὰ θορυ-

βώδη φιλονικία μεθυσμένων μέσα στὸ βελουδένιο διαμέρισμα τῆς Βίβιαν καὶ ὅτι ἔπειτα παρέδωσαν αὐτὸν δέμα ἄχρηστο πλέον στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ποταμοῦ Ἥστ ἢ Χοῦνστο.

—Τώρα τελευταῖα τὸν Φεβρουάριο, μέσα στὸ κελὶ τοῦ θανάτου ὁ Χάρρυ Στέϊν εἶπε πὼς δέχεται νὰ τὸν ἐξετάσουν μὲ τὸ μηχάνημα «ἐλεγκτὴς-ψεύδους» γιὰ νὰ ἀποδείξῃ πώς: «Δὲν σκότωσα ἐγὼ τὸν δικαστὴ Κράτερ», ὅπως εἶπε. Αὐτὸ βέβαια ἦταν ἕνα δόλωμα βασανιστικὸ σὰν τοῦ Ταντάλου—ποὺ ὁ Στέϊν δηλαδὴ ἤθελε νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ μυστήριο Κράτερ ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐπίσημα ἀνεξιχνίαστη δολοφονία τῆς Βίβιαν Γκόρτον.

Ἡ Βίβιαν ἐστραγγαλίσθη, ἕξη μῆνες μετὰ τὴν ἐξαφάνιση τοῦ Κράτερ καὶ ὁ Χάρρυ Στέϊν συνελήφθη ὡς δράστης τοῦ ἐγκλήματος. Ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων, ποὺ θὰ παραμείνῃ «ἀξιοσημείωτος», ὁ Στέϊν δὲν ἦταν ἔνοχος.

—Ἐσώπασε ἡ Βίβιαν, ἐπειδὴ δοκίμασε νὰ μπήξῃ τὰ δόντια της στοὺς δολοφόνους τοῦ Κράτερ;

—Σὰν ὅλες τὶς ἄλλες θεωρίες γιὰ τὸ μυστήριό μας, κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ μὲ βεβαιότητα.

—Ὁπωσδήποτε ἕνα εἶναι βέβαιο. Ὁ Χάρρυ Στέϊν, δὲν πρόκειται νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸν δικαστὴ Κράτερ παρὰ μόνον ὅταν θὰ λείψῃ καὶ ἡ τελευταία ἐλπίδα ποὺ ἀπόμεινε ὅτι θὰ λειτουργήσῃ γι' αὐτὸν ἡ ἠλεκτρικὴ καρέκλα. Στὰ μέσα Φεβρουαρίου τοῦ ἔδωσαν ἑβδόμη κατὰ σειρὰν ἀναστολὴ ἐκτελέσεως, ἐνῷ συγχρόνως ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τῆς ἀναστολῆς ἔφθασε στὰ ἀνώτερα Δικαστήρια, πρὸς λῆψιν τελικῆς ἀποφάσεως. Μόνον ἐὰν αὐτὴ ἡ προσπάθεια ἀποτύχῃ ὁ Στέϊν θὰ καταδικάσῃ τὸν Κράτερ, τὸ μεγαλύτερο ἀτοῦ του. Ὁπωσδήποτε καὶ χωρὶς νὰ ἀναφερθῇ σὲ ἡμερομηνίες, ὁ Στέϊν στοιχηματίζει ὁ ἴδιος, ὅτι ἡ κατάθεσή του δὲν θὰ εἶναι ἕνα «ἄχρηστο τσόφλι».

Γιὰ τὴν ἱστορία σημειώνουμε ἐδῶ πὼς τίποτε σχετικὸ δὲν ἔγινε ὥστε ν' ἀλλάξουν οἱ διαπιστώσεις τοῦ Κακουργιοδικείου τοῦ 1930, τὸ ὁποῖο διερεύνησε τὴν λαβυρινθώδη ὑπόθεση τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ Κράτερ. «Αἱ ἀποδείξεις εἶναι ἀνεπαρκεῖς ἵνα ἐδραιωθῇ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐκφρασθῇ οἱαδήποτε γνώμη», ἀνέγραφε τὸ σκεπτικόν, «τόσον ὡς πρὸς τὸ ἐὰν ὁ Κράτερ εὑρίσκεται ἐν ζωῇ ἢ εἶναι νεκρός, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐὰν ηὐτοκτόνησεν ἢ εἶναι ἕνας ἀσθενὴς πάσχων ἀπὸ διαστροφὴν τοῦ χαρακτῆρος ἢ ἀμνησίαν, ἢ ἕνα θῦμα ἐγκλήματος».

Κάπου ὁ δικαστὴς ἢ ὁ δολοφόνος του, εἶναι δυνατὸν νὰ γελᾷ μὲ τὴν καρδιά του μιὰ φορὰ ἀκόμη.

ΤΕΛΟΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΤΡΥΓΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΑΙΘΡΟ

Ὑπὸ κ. **Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ** Ὑπαστ. Α΄

Ὁ τρύγος, ἡ πιὸ εὐχάριστη καὶ διασκεδαστικὴ ἐργασία, γίνεται τὸ Σεπτέμβρη, γι' αὐτὸ καὶ ὁ μῆνας αὐτὸς λέγεται στὴ γλῶσσα τῶν χωρικῶν μας «Τρυγητής». Σὲ πολλὰ ὅμως ὀρεινὰ χωριὰ ποὺ τὰ σταφύλια ἀργοῦν νὰ ὡριμάσουν ὁ τρύγος γίνεται στὶς ἀρχὲς τοῦ Ὀκτώβρη.

Ὁ τρύγος στὰ χωριὰ τῆς ὑπαίθρου λαβαίνει τὴ μορφὴ ἑνὸς πραγματικοῦ λαϊκοῦ πανηγυριοῦ. Ὅταν τὰ σταφύλια μεστώσουν γιὰ καλά, τότε ὁ πρόεδρος τοῦ κάθε χωριοῦ ὁρίζει τὴν ἡμέρα τοῦ τρύγου. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν μπορεῖ ὁ καθένας νὰ τρυγήσῃ ὅποτε θέλει. Πρέπει ὅλοι μαζὶ οἱ χωρικοί, νὰ βρίσκωνται στ' ἀμπέλια, τὴν ἴδια ἡμέρα, γιὰ νὰ τὰ φυλᾶνε ἀπὸ τὰ ξένα ζῶα ποὺ θἄρθουν, γιατὶ σὰν μποῦν ἀμολητὰ τσακίζουν τὰ κούρβουλα καὶ νὰ τὰ φυλᾶνε ἀκόμη καὶ ἀπὸ μερικοὺς ἀνθρώπους ποὺ τῶχουν γιὰ γοῦρι νὰ βάνουν χέρι στὰ ξένα σταφύλια.

Σὰν ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ τρύγου ὁ τελάλης τοῦ χωριοῦ μιὰ Κυριακή, ὅταν σχολάσῃ ἡ ἐκκλησιὰ μὲ τὴ δυνατὴ φωνή του, γυρίζει ὅλη τὴν ἀγορὰ καὶ διαλαλεῖ.

—Ἀκοῦτε χωριανοὶ τὴν ἐρχόμενη Τετάρτη θὰ τρυγήσουμε τ' ἀμπέλια.

Ὅταν θὰ ἔρθῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὅλο τὸ χωριό, ἄνδρες γυναῖκες καὶ παιδιὰ μὲ τὸ γλυκοχάραμα κινεῖται πρὸς τ' ἀμπέλια. Κι' ἔχουν μαζί τους ὅλα τους τὰ ζωντανά, μουλάρια καὶ ἄλογα, φορτωμένα βαρειὰ τὶς κάδες, τὰ πατητήρια, τὰ τράστα μὲ τὰ τρόφιμα καὶ στὰ «μισαγόμια» τὰ πιὸ μικρὰ παιδιὰ ποὺ δὲν ἀντέχουν στὸ μεγάλο δρόμο. Ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ ὁ δαντελλωτὸς δρόμος ποὺ κατηφορίζει πρὸς τ' ἀμπέλια παίρνει τὴ μορφὴ πολυσύχναστης Ἀθηναϊκῆς λεωφόρου.

Σὰν φθάσουν στ' ἀμπέλια πρῶτοι ἀπὸ ὅλους οἱ μικρὲς χωριατοποῦλες καὶ τ' ἀμούστακα ἀγόρια, ρίχνονται μὲ χαρὰ στὰ σταφύλια.

Οἱ ὁλόγλυκοι ροδῖτες τοὺς συνεπαίρνουν μὲ τὸ ροδαλό τους χρῶμα καὶ φαίνονται σὰν νὰ τοὺς γνέφουν ἀπὸ μακρυά. Μαζὶ ὅμως μὲ τὸ ροδίτη ἔρχεται καὶ τὸ τραγοῦδι στὸ στόμα καὶ τότε κορίτσια κι' ἀγόρια μαζεύονται κοπαδιαστὰ καὶ τραγουδᾶνε.

Μπαίνω μεσ' τ' ἀμπέλι σὰ νοικοκυρὰ
νὰ κι' ὁ νοικοκύρης ποὖρχεται κοντά.
Ἔλα νοικοκύρη νὰ τρυγήσουμε
κόκκινα σταφύλια νὰ πατήσουμε.

Σὲ λίγο ὅλα τ' ἀμπέλια γεμίζουν κόσμο καὶ ὁ τρύγος ἀρχίζει. Ὁ κάθε τρυγητὴς ἔχει μαζί του μιὰ κανίστρα ποὺ βάζει τὰ σταφύλια γιὰ νὰ τὰ ρίξῃ κοτόπινο στὸ μεγάλο κοφίνι.

Στὴν ἄκρη τ' ἀμπελιοῦ, σὲ μιὰ μικρὴ ἁπλωσιὰ στήνεται ἡ κάδη μὲ τὸ πατητῆρι. Ἕνας μικρὸς ξεπετάγεται μέσα ἀπὸ τὸ μπουλοῦκι τῶν τρυγητῶν καὶ ἀφοῦ σηκώσῃ τὰ παντελόνια του ἀπάνω ἀπὸ τὰ γόνατα, σκαρφαλώνει χαρούμενος στὸ πατητῆρι. Ἐκεῖ μὲ φωνὲς καὶ γέλια πατάει τὰ σταφύλια, ποὺ τὰ κουβαλᾶνε οἱ τρυγητὲς μὲ τὰ μεγάλα κοφίνια.

Σὲ λίγο ὁ μοῦστος κόκκινος-κόκκινος πέφτει ἀφρισμένος στὴ κάδη. Σὰν γεμίσει γιὰ καλὰ ἡ κάδη, ὁ πατέρας μὲ τὰ μεγαλύτερα παιδιὰ παίρνουν τὰ μεγάλα ἀσκιά, «γιδιὲς» ὅπως τὶς λένε, καὶ ἀφοῦ κάνουν τὸ σταυρό τους τὰ γεμίζουν μὲ τὸν ὁλόγλυκο μοῦστο. Ἔπειτα τὸν φορτώνουν στὰ μουλάρια καὶ τὸν φέρνουν στὸ χωριὸ

γιὰ νὰ τὸν ρίξουν στὰ μεγάλα βαρέλια ποὺ θὰ τοὺς δίνουν ὅλο τὸ χειμώνα τὴ γλυκειὰ ρετσίνα.

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα σ' ὅλα τὰ ἀμπέλια τοῦ χωριοῦ κυριαρχεῖ τὸ γέλοιο, ἡ χαρὰ καὶ τὸ τραγοῦδι.

Ἐκεῖνα τὰ λεβεντόκορμα παλληκάρια τοῦ χωριοῦ σὰν περνᾶνε στὰ στενὰ δρομάκια τῶν ἀμπελιῶν, μὲ τὰ φορτωμένα ἀπὸ μοῦστο ζῷα τους, χαιρετᾶνε χαρούμενα καὶ γελαστὰ τοὺς ἄλλους ποὺ τρυγᾶνε γύρω.

—Γειά σου Μπάρμπα—Γιώργη. Καλὴ σοδειὰ.

—Φχαριστῶ καὶ τοῦ λόγου σας, νάστε καλὰ παλληκάρια μου.

Κοντὰ στὸ χαιρέτημα ἔρχεται καὶ τὸ ἄδολο πείραγμα.

—Ἔ μπάρμπα—Γιώργη, φέτος δὲν θὰ τὸ κουνήσῃς καθόλου ἀπὸ τὴ κάνουλα.

Ὁ τρύγος δὲν τελειώνει μονομερινά. Συνεχίζεται δυὸ καὶ τρεῖς ἡμέρες ὅταν ὑπάρχῃ καλὴ χρονιά. Ἔτσι τὰ βράδυα σὰν τ' ἀπόσκια γείρουν κι' ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζῃ, οἱ χωρικοὶ ἀφήνουν τὴν ἐργασία καὶ ρίχνονται στὸ χορό.

Τώρα τὸ βράδυ μὲ δροσιὸ
μπῆκαν οἱ ροῦσες στὸ χορό.
Ἐμπῆκε μιά, ἐμπῆκαν δυό,
μπῆκε κι' ἐκείνη π' ἀγαπῶ.

Τὸ ἕνα τραγοῦδι διαδέχεται μὲ περισσότερο κέφι τὸ ἄλλο, κι' ἔτσι τὸ γλέντι συνεχίζεται ἀδιάπτωτο μέχρι τὰ μεσάνυχτα.

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΠΙΑ ΚΡΑΣΙ

Ὑπὸ κ. **Κ. ΝΙΑΣΚΟΥ** Δοκ. Ὑπαστυνόμου.

Ἐπῆγα χθὲς τὸ βράδυ στὴ ταβέρνα
κι' εἶδα τὸ κάπηλα καὶ τοὔπα πάλι «κέρνα».
Κι' ἤπια κρασί. Ἤρα σ' αὐτὸ τὴ συντροφιά μου,
μοῦ θέρμανε αὐτὸ τὴ μοναξιά μου.

*

Μὲ σύντροφο, ἀλήθεια, κατοστάρι
μ' ὁλόξανθο κρασὶ σὰν κεχριμπάρι,
ἐκεῖ, στὸ καπηλειό, σὲ μιὰ γωνιὰ
εἶδα περισσότερο τὴ τόση σ' ἀπονιά.
Μέσα στῆς ζάλης τὰ βασίλεια σὰν μπῆκα,
τίποτ' ὡραῖο δὲν ἀντίκρυσα, δὲν βρῆκα.
Εἶδα μονάχα κάτι τι νὰ φτερουγάῃ,
εἶδα τὴ τόση σου!! ἀγάπη νὰ πετάῃ.

*

Ἤπια κρασὶ
ἤλθες κι' ἐσὺ
μὲ τὴ πανώρια τὴ μορφὴ ποὺ ἀγαπάω
καὶ μὲ τὰ χείλη τῆς καρδιᾶς μου σὰν σοῦ μίλησα,
ἀπάντησες, στὰ τόσα ποὺ σοῦ θύμησα :
«ἄλλο μὲ σένα ὅπως πρῶτα δὲν θὰ πάω».

*

Ἤπια κρασί. Φτερούγισε ἡ σκέψη μου σιμά σου,
προσπάθησε νὰ μπῇ στὰ ὄνειρά σου,

ταξίδ' ἀλαργινό, καλή, δὲν πῆγε,
θυμήθηκε μονάχα τὰ παληά,
τὴ θεία σου, ὁλόθερμη ἀγκαλιά,
καὶ πάλι γύρισε ὅταν τῆς εἶπες «φῦγε».

*

Σηκώνω τὸ πατῆρι μὲ μαγεία
πίνω γιὰ σένα, στὴ δικιά σου τὴν ὑγεία,
μὰ ξεπετιέσαι σὰν νεράϊδα καὶ κυττᾶς
κι' ἀναρωτιέμαι τὶ μὲ θέλεις; τὶ ζητᾶς;
ἀφοῦ ἀγάπη δὲν ὑπάρχει μέσ' τὰ στήθεια
κι' ἀφοῦ κοντά μου δὲν σὲ φέρνει οὔτε συνήθεια;

*

Τὰ ἤπια στῆς ταβέρνας τὴ γωνία
ἔζησα λίγο μὲ κρασὶ σ' εὐδαιμονία.
Μὰ τὶ νὰ κάνω; ἔτσι τὄχουνε οἱ Μοῖρες
κεῖνο ποὺ μοῦδωσες γιὰ λίγο μοῦ τὸ πῆρες.
Τᾶπια, ἀλήθεια καὶ μ' ὁλάνοιχτα τὰ μάτια
τοῦ κάκου πάλεψα νὰ ἑνώσω τὰ κομμάτια,
ποὺ ἡ ἀγάπη μας κατάντησε, χρυσῆ.
Τᾶπια γιατὶ ἐφάνεις πάλι στὸ κρασί.

*

'Ανθρώπινα συντρίμμια πάρα πέρα
τόσοι καὶ τόσοι ποὺ ἡ ζωὴ θὰ τοὺς μισῇ,
τὴ μοναξιὰ ποὖχουν ὁλόκληρη τὴ μέρα
τὴν πνίγουν κάθε βράδυ στὸ κρασί.

*

'Αλήθεια, πόσοι εἶν' ὁλόγυρά μου,
ποὖχουν κι' αὐτοὶ τὴν ἴδια συμφορά μου,
τὰ πίνουνε, ποιὸς ξέρει τὶ θυμοῦνται;
ἀπὸ ποιὸ κνοῦτο καὶ ποιᾶς Μοίρας νὰ κτυποῦνται;

*

Τᾶπια. Θὰ πιῶ ἀφοῦ δὲν ἔρχονται ἐκεῖνα,
ἀφοῦ τὰ πάντα τὰ ἐσκέπασ' ἡ ρουτίνα
κι' ἀφοῦ τὴ ξαίρω τὴν ἀλήθεια τὴ πικρή,
πὼς ἀπ' τοὺς τάφους τους δὲν φεύγουν οἱ νεκροί.
Τᾶπια! συνέχεια θὰ πίνω τὸ κρασί,
ἀφοῦ κοντά μου δὲν σὲ βλέπω νᾶσαι σὺ
κι' ἀφοῦ τὸ σπίτι ποὺ τὸ εἶχα ὀνειρευτῆ
σκληρὰ δὲν τᾶφησες γιὰ μένα νὰ χτιστῆ.
Τᾶπια. Θὰ πίνω κάθε βράδυ
ἀπὸ ψευδαίσθηση νὰ νοιώθω κάποιο χάδι,
νὰ βλέπω νὰ γυρίζουνε ξανὰ
ὡσὰν ὁράματα ζεστὰ καὶ φωτεινὰ
μόν' ἡ μορφή σου. Τ' ἀλησμόνητα τὰ χρόνια
ποὺ τὰ σαβάνωσαν τοῦ μίσους σου τὰ χιόνια.

*

Τὸ ξέρω... ἴσως λίγο ν' ἀπορῇς,
ποὺ σὰν ἀγάπησα κατάντησα μπεκρῆς.

Σκουπίζει τὰ δάκρυα, εὐχαριστεῖ καὶ φεύγει...
(Βλέπεται κάνει πολὺ μεγάλο καλὸ καὶ ἡ ζωφόρος Ἑταιρεία μας).

.....

Ἀλλὰ τὰ πράγματα μπερδεύονται μὲ ἐτούτη τὴ φορτωμένη κυρία ποὺ μπῆκε φουριόζα στὸ «γραφεῖο ἀπωλεσθέντων ἀντικειμένων». Ἡ κυρία αὐτὴ φαίνεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων νὰ εἶναι καὶ βαρύκοη, γιατὶ φωνάζει δυνατὰ καὶ ἡ φωνή της ἔχει ἕναν παράξενο γριλιστικὸ τόνο. Γιὰ δῆτε την! προχωρεῖ στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Ὑπαστυνόμου καὶ φωνάζει στὴ διαπασῶν:

—Τὴν ὀμπρέλλα μου, παιδί μου! Τὴν ὀμπρέλλα μου!

—Καθῆστε κυρία μου. Ὁρίστε (τῆς προσφέρει κάθισμα).

Γι' αὐτὴν ὅμως πέρα βρέχει. Καὶ συνεχίζει :

—Προχτὲς μὲ τὴ βροχὴ τὴ χρειάστηκα! Καὶ ἀνακάλυψα ὅτι μοῦ λείπει. Ποῦ τὴν ἔχω, ποὺ τὴν ἔχω!... Δὲν θυμόμουνα; Ἔψαξα παντοῦ, βασάνισα τὸ μυαλό μου καὶ θυμήθηκα. Τὴν ἄφησα στὸ ταξὶ τὸ βράδυ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μὲ τὴ βροχή... Ἄχ! Μὰ ποῦ τὴν ἔχετε παιδί μου; ποὺ τὴν ἔχετε;;;(!!!)

Καὶ στριφογυρίζει μέσα στὸ γραφεῖο, κυττῶντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀναζητῶντας τὴν ὀμπρέλλα της.

—Πρῶτα-πρῶτα δὲν ξέρουμε ἂν τὴν ἔχουμε κυρία μου. Τὶ εἴδους ὀμπρέλλα ἦτανε;

—Μαύρη, κατάμαυρη, μὲ λαβὴ ἀπὸ ἐλεφαντοστό, μεταξωτὴ καὶ κατακαίνουργη. Εἶναι τῆς τελευταίας μόδας.

Ἐρευνᾶται τὸ Τμῆμα μὲ τὶς ὀμπρέλλες—καὶ εἶναι πάρα πολλὲς οἱ ὀμπρέλλες καὶ τὰ ὀμπρελλάκια—καὶ βρίσκεται ἡ ἀναζητουμένη. Τὴν ἀνασύρει ὁ ἀστυνομικὸς καὶ τὴν παρουσιάζει στὴ κυρία.

—Αὐτὴ εἶναι;

Ἐκείνη τὴν περιεργάζεται. Τὴν ἀναγνωρίζει. Νὰ καὶ τὸ μονόγραμμά της στὴ λαβή.

—Αὐτὴ εἶναι. Ἀλλὰ τὶ χάλια εἶναι αὐτά; Πώ, πώ! Ἐγὼ τὴν ἔχασα καινούργια!... Πῶς ἔγινε ἔτσι ἡ ὀμπρέλλα μου; Μὰ δὲν προσέχετε καθόλου, μὰ δὲν πονᾶτε τὸ ξένο πρᾶγμα, τὶ εἶναι αὐτά!!!...

Ἡ κυρία εἶναι πολὺ παράξενη καθὼς βλέπετε, καὶ νευρική, καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ καὶ βαρύκοη, ὅπως σᾶς εἶπα. Φωνάζει, δυσανασχετεῖ. Χειρονομεῖ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ὀμπρέλλα εὑρίσκεται σὲ πολὺ καλὴ κατάσταση. Εἶναι καινούργια γιατὶ ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα διατηρήθηκε μὲ κάθε προσοχὴ κι' ἐπιμέλεια. Μὰ οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι συνηθισμένοι σὲ τέτοιους παραλογισμοὺς καὶ παραξενιές. Καὶ δὲν δυσανασχετοῦν. Κάνουν ἀφάνταστη ὑπομονὴ γιατὶ ξέρουν πὼς προορισμός τους εἶναι πάντοτε ἡ ἐξυπηρέτηση τοῦ πολίτη. Ἄσχετο ἂν πολλὲς φορὲς ὁ ἐξυπηρετούμενος τοὺς ποτίζει «ἀντὶ τοῦ μάνα χολήν». Ἀνθρώπινα ὅλα βλέπετε. Καὶ ἡ κυρία παίρνει τὴν ὀμπρέλλα καὶ φεύγει χωρὶς νὰ πῇ οὔτε ἕνα εὐχαριστῶ, ἀφήνοντας κι' αὐτὴ μὲ τὴ σειρά της τὴν τσάντα της στὸ τραπέζι ποὺ τὴν ἀκούμπησε προσωρινά. Τρέχει κοντά της ἕνας ἀστυφύλακας καὶ τῆς τὴν δίνει...

Εὐτυχῶς ποὺ τὴν πρόλαβε γιατὶ ἦταν πολὺ μεγάλη ἐκείνη ἡ τσάντα! Καὶ ποιὸς ξέρει πόσες σελίδες θὰ χρειαζόντουσαν γιὰ τὴν καταγραφὴ τῶν ὅσων περιεῖχε, ἂν τὴν ἔχανε φυσικά...

.....

Καὶ τώρα μιὰ στατιστικὴ πάνω στὰ ἀντικείμενα ποὺ χάνονται. Ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι περισσότερη ἀφηρημάδα ἔχουν...οἱ γυναῖκες. Καὶ τοῦτο γιατὶ μέσα στὰ πράγματα ποὺ φυλάσσονται ἐπιμελῶς στὴν ἁρμόδια ὑπηρεσία, καταμετροῦμε πιὸ πολλὲς γυναικεῖες τσάντες καὶ ὀμπρέλλες. Ἀλλὰ καὶ ἁπαλὰ γάντια ποὺ ἐκάλυπταν

πρὸ πολλοῦ ἢ πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἁβρὰ χεράκια μὲ μακρυὰ δάχτυλα, κασκὸλ καὶ μαντήλια πολύχρωμα, βεντάλιες κ.λ.π.

Καὶ οἱ χαρτοφύλακες ὅμως—ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθ' ἡμᾶς—δὲν πηγαίνουν καὶ πολὺ πίσω. Ἔχει ὑπολογισθῇ ὅτι πάνω ἀπὸ δυὸ χιλιάδες χαρτοφύλακες χάνονται κάθε χρόνο. Ὅπως ἔχει ὑπολογισθῇ, ἐπίσης, ὅτι μιὰ 'Αθηναία στὶς διακόσιες, θεωρεῖ ἀπαράβατον καθῆκον νὰ χάσῃ τὴν τσάντα της καὶ φυσικά, μαζὶ μ' αὐτήν, ὅλον ἐκεῖνον τὸν κινητὸ κόσμο ποὺ ἡ καταγραφή του ἀποτελεῖ ὅπως εἶπα, τὸν τρομερὸ ἐφιάλτη τῶν ἀστυνομικῶν...

Τὸ παράξενο εἶναι ὅτι μόνον τὸ ἕνα τρίτον τῶν ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων ζητεῖται ἀπὸ τοὺς κατόχους των. Φαίνεται λοιπόν, ὅτι εἶναι πολλοί, ἐκεῖνοι ποὺ νομίζουν ὅτι, μιᾶς κι' ἔχασαν κάτι, δὲν πρόκειται νὰ τὸ ξανάβρουν. Δὲν πιστεύουν ὅτι, εἶναι δυνατὸν ἐκεῖνος ποὺ βρῆκε τὸ πρᾶγμα νὰ τὸ παρέδωσε στὴν 'Αστυνομία. 'Ενῷ—δόξα τῷ Θεῷ—αὐτὸ συμβαίνει σὲ πολλὴ μεγάλη κλίμακα.

Δὲν μπορῶ νὰ μὴν ἀναφέρω τὴ χαρὰ καὶ τὰ δάκρυα συγκινήσεως ποὺ ἔχυσε μιὰ φοιτήτρια τῆς 'Οδοντιατρικῆς, ὅταν στὸ χαρτοφύλακα ποὺ ἔχασε καὶ ποὺ τὸν βρῆκε στὸ Τμῆμα ἀπωλεσθέντων ἀντικειμένων, διεπίστωσε ὅτι μέσα δὲν ἔλλειπε ἕνα...γύψινο ἐκμαγεῖο της καὶ ἕνα σεβαστὸ χρηματικὸ ποσὸ μὲ τὸ ὁποῖο ἡ φτωχειὰ κοπέλλα θὰ νοίκιαζε δωμάτιο γιὰ τὸ νέο Πανεπιστημιακὸ ἔτος καὶ θὰ ἐξασφάλιζε ἀρκετὸ καιρὸ διαμονῆς της στὴν 'Αθήνα, ποσὸν τὸ ὁποῖο ἐξοικονομοῦσε—καθὼς μοῦ εἶπε—κατὰ 'Ομηρικὸν τρόπον... Ρώτησε γιὰ τὸν εὑρέτη καὶ τῆς εἶπαν ὅτι ἕνας ἀστυφύλακας τῆς Τροχαίας εἶδε ἕνα βράδυ πάνω ἀπ' τὴ βάση του νὰ γυαλίζῃ κάτι πάνω σ' ἕνα παγκάκι το πάρκου. Ἦταν ὁ χαρτοφύλακας κι' ἕνα βιβλίο. Τὰ πῆρε λοιπὸν καὶ τἄφερε ἐδῶ. Τὸ βιβλίο ἦταν αἱ «'Αττικαὶ Νύκται» ἀλλὰ—πρᾶγμα παράξενο—ἡ νεαρὴ φοιτήτρια ἀρνήθηκε κοκκινίζοντας ὅτι εἶναι δικό της... Γιατὶ ἄρά γε αὐτό;;;

Κατὰ τὴν ταπεινή μου γνώμη, γύψινο ἐκμαγεῖο καί... «'Αττικαὶ Νύκται» εἶναι δύο πράγματα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα, δύο πράγματα ἀσυμβίβαστα... ἑτερόκλητα. Ἴσως αὐτὲς οἱ 'Αττικὲς Νύχτες καὶ τὸ φεγγάρι, τ' ἀστέρια καὶ τὰ κιτρινισμένα φύλλα τῶν δέντρων, ἦταν αἰτία ἀπώλειας τοῦ χαρτοφύλακα. Καὶ θέλησε νὰ ἐκδικηθῇ τὸ βιβλίο—τὸ μόνο ποὺ μποροῦσε ἄλλως τε νὰ κάνῃ—μὲ τὴν...ἐγκατάλειψή του σ' ἐκεῖνο τὸ κάθε ἄλλο παρὰ ποιητικὸ περιβάλλον. Γι' αὐτὸ ἀρνήθηκε τὴν κυριότητα καὶ μᾶς τὸ ἄφησε...

Πηγαίνεται λοιπὸν ὅποιος θέλει νὰ τὸ πάρῃ. Εἶναι διαθέσιμο...

.....

Ἡ ὥρα ὅμως πέρασε καὶ θεωρῶ καθῆκον μου νὰ φύγω ἀπὸ δῶ μέσα, γιὰ νὰ μὴν γίνω ἐνοχλητικὸς στοὺς καλούς μου φίλους ποὺ μοῦδωσαν τὶς πληροφορίες ποὺ σᾶς ἀνέφερα. Ἔφυγα λοιπόν. Φτάνοντας ὅμως στὴν ἔξοδο, γύρισα τρέχοντας πίσω ἀκούγοντας μιὰ φωνὴ ποὺ μὲ καλοῦσε νὰ ἐπιστρέψω. Εἶχα ξεχάσει—φεῦ!—τὶς σημειώσεις μου γιὰ τὸ ρεπορτὰζ ποὺ διαβάσατε...

ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ
'Αστυφύλαξ

ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

«....Χαμαῖ πέσε Δαίδαλος αὐλὰ
οὐκ ἔτι Φοῖβος ἔχει καλύβην
οὐ μάντιδα Δάφνην
οὐ παγὰν λαλέουσαν
ἀπέσβετο καὶ λάλον ὕδωρ....»

(Τὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν πρὸς τὸ γιατρὸ 'Ορειβάσιο, τὸ ἔτος 363 μ. Χ.).

Κυριακὴ 2 'Οκτωβρίου 1955

«...Ναί! Σ' ἐρείπια εἶναι σωριασμένο τὸ θεϊκὸ παλάτι...
'Ο 'Απόλλωνας δὲν ἔχει πιὰ σπίτι...
Οὔτε μάντισσα δάφνη, οὔτε βρύση νὰ κουβεντιάζῃ...
'Ακόμη καὶ τὸ φλύαρο νερό του, βουβάθηκε κι' αὐτό...».

Αὐτὰ τὰ τραγικὰ λόγια νόμιζα πὼς ἄκουσα νὰ ψιθυρίζῃ, πολὺ κοντά μου, κάποια γρῃὰ μάγισσα, καθὼς στεκόμουνα μπροστὰ στὰ ἐρείπια τοῦ ἄλλοτε πλουσιώτατου καὶ ξακουστοῦ Ναοῦ τοῦ 'Απόλλωνος, ἐκεῖ στοὺς γραφικοὺς Δελφούς, σήμερα τὸ μεσημέρι...

Κυκλωμένος ἀπὸ μιὰ παντοδύναμη μυστικοπάθεια, συγκινημένος ἀπὸ τὸ ἄγριο μεγαλεῖο τοῦ τοπείου, ἐπηρεασμένος βαθειὰ ἀπὸ τὰ παραστατικὰ λόγια τοῦ ἐπιδέξιου ξεναγοῦ μας, αἰστάνθηκα μιὰν ἀνεξήγητη ἐπιθυμία νὰ γονατίσω εὐλαβικὰ ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε ὑψώνοταν περήφανος ὁ πανάρχαιος προχριστιανικὸς Ναός...

Δὲν εἶμαι εἰδωλολάτρης...Οὔτε ἀρχαιοπαρμένος...μὰ τὸ «ἀρχαῖον κάλλος», ἡ ἀκτινοβολία τῆς Δελφικῆς ἄσβεστης φλόγας, ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς μαγευτικῆς το-

'Ο Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, δόκιμοι 'Υπαστυνόμοι καὶ 'Αρχιφύλακες εἰς τὰς 'Αρχαιότητας τῶν Δελφῶν.

ποθεσίας, τὰ ἀγάλματα, οἱ θρῦλοι, ἡ μυθολογία, τ' ἀναθήματα...ὅλα αὐτὰ μαζὶ ἑνωμένα καὶ τὸ καθένα χωριστά, θαρρεῖς καὶ μὲ ὑπνώτιζαν σιγὰ-σιγὰ στοὺς κόσμους τοὺς δικούς τους, ὥσπου σχεδὸν ἔπεσα σὲ μιὰ τυραννικὴ ἔκσταση, καὶ εἶδα ἀναστατωμένος καὶ προσκύνησα τὴ φοβερὴ Πυθία, ποὺ ἔξαλλη πάνω στὸν Τρίποδα, ἐμάντευε τὶς τύχες τῶν 'Ανθρώπων, μὲ λόγια ἀκατάληπτα, ἐνῷ ἀπὸ τὸ χάσμα τῆς Γῆς ἔβγαιναν καπνοὶ κι' ἀναθυμιάσεις...

'Ωραία στιγμή...στιγμὴ ἀφάνταστα μεγάλη...ποὺ μέσα της ἀργοσάλευαν οἱ πιὸ ζωηρὲς σκηνὲς ἀπὸ τὴ Μυθολογία...καὶ στήνονταν ξανὰ στὴν φαντασία, ἕνα-ἕνα τ' ἀγάλματα ἐκείνου τοῦ καιροῦ....

Σιωπὴ ἁπλώνονταν τριγύρω...Μονάχα ἡ φωνὴ τοῦ εὐγενικοῦ ξεναγοῦ μας ἀκούγονταν..."Ολα ἔμοιαζαν σὰν νὰ προσεύχονταν σὲ χίλιους παράξενους Θεούς,

πού, σοβαροὶ κι' ἀγέρωχοι στὸ πέρασμα τῶν χρόνων, βασίλευαν ἐκεῖ πάνω, στὶς ἄγριες βουνοκορφὲς τοῦ Παρνασσοῦ...Εἶναι ἡ 'Αρχαία 'Ελλάδα ὁλοζώντανη ἐδῶ μέσα... Κυριαρχεῖ παντοῦ, πλημμυρισμένη εὐσέβεια καὶ ρώμη...Σὲ κάθε γωνιὰ ξαναζωντανεύουν ἕνα σωρὸ ἱστορικὲς μορφές...

...Ὅσοι δὲν πήγατε στοὺς Δελφούς, δὲν θὰ μπορέσετε ποτὲ νὰ νοιώσετε τὸ δυνατὸ ἐκεῖνο ρίγος, πού, γεμᾶτο ὑποβλητικὴ μεγαλοπρέπεια καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, διατρέχει τὸ ἑλληνικὸ κορμί, δὲν θὰ μπορέσετε ποτὲ ν' ἀκούσετε τοὺς κτύπους τῆς καρδιᾶς τοῦ Ἔθνους μας...Γιατὶ ἐκεῖ, ξεχωριστὰ ἀπὸ κάθε ἄλλον τόπο, ζῇ καὶ βασιλεύει ἀθάνατο τὸ πνεῦμα τῆς Φυλῆς μας...

Ὤ! Μὴ μὲ παραξηγήσετε. Δὲν εἶναι ἁμάρτημα αὐτὴ ἡ εὐλαβικὴ ἀναδρομή... Ἂν ὁ Ἕνας, ὁ 'Αληθινὸς Θεός, γκρέμισεν ἀπὸ τὸν Ὄλυμπο τοὺς ἄλλους, τοὺς ψεύτικους θεοὺς τῆς 'Αρχαιότητος, δὲν τὄκανε γιὰ νὰ καταστρέψῃ τὶς παραδόσεις καὶ τοὺς Στοχασμοὺς τῆς Ψυχῆς μας...Δὲν ἦταν ἡ ἐκδίκηση ὁ σκοπός Του...

Ἔστω καὶ γκρεμισμένοι, θὰ ἔχουν αἰώνια τὴ θέση τους μέσα στὴ ζωή μας καὶ θἄρχωνται πάντα, ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Γῆς, χιλιάδες ξένοι γιὰ νὰ τοὺς προσκυνήσουν, γιατὶ στὰ πρόσωπά τους ὑπάρχει καθαρὰ ὁ συμβολισμὸς ὅλων τῶν πανανθρώπινων 'Ιδανικῶν, ἐκείνων ἀκριβῶς πού σπρώχνουν μπροστά, στὴ Δημιουργία καὶ τὴ Δόξα, ἕνα ρωμαντικὸ καὶ εὐσεβῆ λαὸ σὰν τὸ δικό μας.....

....

Μά, πῶς βρέθηκα ἐδῶ πάνω;

Δὲν χρειάζεται ἴσως νὰ σᾶς πῶ...Τὸ μαντεύετε...

Μιὰ ἐκδρομή, θαυμάσια ὀργανωμένη καὶ ἄριστα σχεδιασμένη, μέχρι τὴν τελευταία της λεπτομέρεια, μιὰ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν, μᾶς ἔφερε μπροστὰ στὰ Δελφικὰ ἐρείπια...

Ἂς μὲ συγχωρήσουν οἱ ἀναγνῶστες μου πού ἄρχισα ἀνάποδα, μὰ ἀκόμα τώρα (κι' ἴσως γιὰ πολὺ καιρὸ) ζῶ κυνηγημένος ἀπὸ ὅ,τι εἶδα καὶ ὅ,τι ἄκουσα ἐκεῖ, στὸ ἀρχαῖο μαγευτικὸ χῶρο τῶν Δελφῶν...Κι' ἀρχίνησα ἀπ' τοὺς Δελφούς, γιατὶ σὰν μαγνήτης τραβάει αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὴ σκέψη μου ἡ ἀκατανίκητη γοητεία πού ἦταν χυμένη παντοῦ, ἀκόμα καὶ στὴν τελευταία πέτρα τῶν ἐρειπίων...

Μιὰ ἐκδρομὴ λοιπόν...

Κι' ἄλλοτε μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ σᾶς περιγράψω ἐκδρομὲς τῆς Σχολῆς, μὰ ἀπόψε εἶμαι βαθειὰ συγκινημένος, γιατὶ αὐτὴ εἰδικὰ ἡ ἐκδρομὴ μὲ ἀναστάτωσε μέχρι σημεῖο νὰ μὴ φεύγῃ καθόλου ἡ σκέψη μου ἀπὸ τὶς ὧρες ἐκεῖνες,τὶς ὄμορφες, τὶς ἀλησμόνητες, τὶς χαρούμενες, τὶς γαληνεμένες, τὶς διδακτικές, τὶς εὐχάριστες πού ἔζησα σήμερα κοντὰ στοὺς δοκίμους...Καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μου εἶναι βαθειὰ καὶ ἀπέραντη γιὰ τὸν Ἄνθρωπο πού ξεχωριστὰ ἀγαπῶ καὶ πού ἔχει συνδέσει τ' ὄνομά του μὲ τὴν ὡραιότερη περίοδο τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς.

Τὸν ξέρετε...Εἶναι ὁ Διευθυντής μας...

Κι' ὅσοι ἀκόμα δὲν πιστεύετε ὅτι ἡ εἰλικρίνεια, μονάχα ἡ πιὸ ἄδολη εἰλικρίνεια, ὑπαγορεύει τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη μου, ἐλᾶτε νὰ τὸν γνωρίσετε ἀπὸ κοντὰ καὶ τότε καθῆστε κι' ἐσεῖς νὰ γράψετε τὶς ἐντυπώσεις σας...Καὶ βάζω στοίχημα ὅ,τι θέλετε, πῶς ἡ ἔκπληξή σας θὰ ξεπεράσῃ τὸν θαυμασμό μου καὶ θὰ σᾶς κάνῃ νὰ σταθῆτε μὲ συγκίνηση σὲ στάση προσοχῆς μπροστά του, νοιώθοντας μιὰ ἀκατανίκητη δύναμη νὰ ὑποταχθῆτε καὶ νὰ βροντοφωνήσετε τὸ θαυμασμό σας...

Ἡ Σχολὴ στὶς μέρες τὶς δικές του πῆρε χρῶμα καὶ ποιότητα καλλιτεχνική... Πῆρε ζωὴ καὶ Πνεῦμα...Ἔγινε πρωτοπόρα μιᾶς ὄμορφης εἰρηνικῆς Σταυροφορίας...

Ὁ τύπος δὲν πνίγει τὴν Οὐσία...Οὔτε ἡ Οὐσία στραγγαλίζει τὸν τύπο..."Ολα ἁρμονικὰ συνυπάρχουν καὶ κινοῦνται κάτω ἀπὸ τὴν κατεύθυνσή του...Καὶ οἱ δόκιμοι θὰ τὸν θυμοῦνται πάντα, ὄχι μονάχα σὰν Καθηγητή τους, ὄχι ἁπλῶς σὰν Διοικητή τους...ἀλλὰ κάτι πολὺ-πολὺ πάρα πάνω...Σὰν τὸν παλμὸ τῆς πίστης τους...

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»...Αὐτὸ εἶναι νομίζω τὸ πιστεύω του...

Καὶ ἡ Πνευματικὴ Κίνηση τῆς Σχολῆς, ποὺ ὁλοένα παίρνει μεγαλύτερες διαστάσεις καὶ ἀξιοποιεῖται καὶ κυριαρχεῖ μέσα στὸν τρόπο τῆς ζωῆς τῶν δοκίμων, αὐτὴ ἡ περίφημη πνευματικὴ κίνηση τῆς Σχολῆς, ποὺ μὲ ρωμαντισμό, ἀλλὰ καὶ μὲ ρεαλιστικοὺς προσανατολισμοὺς ἐδημιούργησε καὶ κατευθύνει, αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἐξυπηρετεῖ... Θέλει νὰ τονώσῃ τὸ φρόνημα, νὰ χαρίσῃ τὴν αὐτοπεποίθηση, νὰ ἐξυψώσῃ τὴν Πίστη, νὰ αὐξήσῃ τὴ μόρφωση, νὰ ἐξευγενίσῃ τὸν χαρακτήρα, νὰ πολλαπλασιάσῃ τὶς γνώσεις τῶν δοκίμων καὶ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ σὲ μιὰ πνευματικὴ κατάσταση ὥριμη, πρακτικὴ κι' εὐγενική, σύμφωνα μὲ τὶς προοδευτικὲς σύγχρονες ἀπαιτήσεις τῆς Κοινωνίας...

'Εδημιούργησε 'Ορίζοντες...'Εθεμελίωσε πνευματικοὺς Οὐρανούς...

Καὶ οἱ Οὐρανοὶ θὰ διηγοῦνται πάντα τὰ ἔργα του.....

.....

Στὴν προηγούμενη ἐκδρομὴ τῆς Σχολῆς, στὴ Θεσσαλονίκη, δὲν εἶχα τὴν εὐτυχία νὰ λάβω μέρος, γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέλησή μου...Μὲ λύπη μου εἶδα τοὺς δοκίμους νὰ ξεκινοῦν τὰ χαράμματα καὶ νὰ ἐπιβιβάζωνται στὰ λεωφορεῖα... τοὺς ζήλευα...Καὶ ἡ σκέψη μου ὁλοένα πετοῦσε κοντά τους τὶς μέρες ποὺ ἔλειψαν.

Κι' ὅπως ἔμαθα ὕστερα ἡ ἐκδρομὴ τῆς Θεσσαλονίκης εἶχε μιὰ πρωτοφανῆ ἐπιτυχία καὶ ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀξιόλογες καὶ σημαντικὲς ἐκπαιδευτικὲς ἐκδρομὲς τῆς Σχολῆς ποὺ ἔγιναν ὡς τώρα..."Ολοι γύρισαν ἐνθουσιασμένοι. Κι' εὐτυχισμένοι ὅλοι φλυαροῦσαν γιὰ τὴν διαδρομὴ καὶ τὶς στιγμὲς ποὺ ζήσανε στὴ Μακεδονικὴ πρωτεύουσα...Καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τους καθρεφτίζεται τόσο παραστατικὰ στὴν περιγραφὴ ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ, γραμμένη ἀπὸ ἕναν δόκιμο 'Υπαστυνόμο, παληὸ ἀγαπημένο μου συνάδελφο καὶ φίλο...

Μὰ πρὶν καλὰ-καλὰ κοπάσῃ ὁ σάλος καὶ ἡ τρικυμία ποὺ ἔφερε στὶς καρδιές τους, μιὰ νέα μαγευτικὴ ἐκδρομικὴ σελίδα γράφτηκε στοὺς Δελφούς...

Νὰ σᾶς τὴν περιγράψω μὲ λεπτομέρειες δὲν θὰ τὰ κατάφερνα καλά. Εἶναι κάτι πολὺ ἀνώτερο ἀπ' τὶς φτωχὲς κι' ἀσήμαντες πνευματικές δυνάμεις μου...

Μονάχα τὸ ἀνακοινωθέν της θὰ παραθέσω στὴ συνέχεια...Κι' ὅσα δὲν μπόρεσα νὰ γράψω, ἂς τὰ συμπληρώσῃ ἡ φαντασία σας..."Ενα μονάχα θέλω νὰ πῶ σὰν πρόλογο, ὅτι δηλαδὴ ἀκόμα καὶ τὸ τελευταῖο της δευτερόλεπτο ἦταν μιὰ ὁλόκληρη ψυχικὴ πανδαισία...ἕνα πνευματικὸ πανηγύρι ποὺ ἀρχίζει στὶς

.....

Πέντε τὸ πρωΐ...

Μιὰ ψιλὴ βροχούλα σιγόπεφτε ἀδιάκοπα...

Τὸ σκοτάδι κυριαρχοῦσε ἀκόμη παντοῦ...Οὔτε ἕνα ἀστέρι στὸν Οὐρανό...

Μέσα στὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς μιὰ ἀσυνήθιστη κίνηση ἐπικρατεῖ ἐτοῦτο τὸ Κυριακάτικο πρωϊνό...

"Ολοι οἱ δόκιμοι τῶν Σχολῶν συγκεντρωμένοι κοντὰ-κοντά, περιμένουν τὰ ἐκδρομικὰ αὐτοκίνητα, πλάθοντας καθένας τὰ δικά του ὄνειρα...γιὰ ὅσα πρόκειται νὰ δῇ σήμερα στὸ δρόμο γιὰ τοὺς Δελφοὺς κι' ἐκεῖ στὸ ἀρχαῖο Μαντεῖο...

"Οσοι πήγαιναν γιὰ πρώτη φορὰ εἶχαν ἕνα περίεργο χτυποκάρδι...Κι' ὅσοι εἶχαν ξαναπάει εἶχαν τόσα πολλὰ νὰ διηγηθοῦν στοὺς ἄλλους!!!...

Κάποτε ἤρθαν τὰ ἐκδρομικὰ αὐτοκίνητα...Κι' ἔβαλαν τέλος στὴν γενικὴ ἀνυπόμονη ἀγωνία...Γιατὶ ὅταν περιμένῃς κάτι, ὁ χρόνος σοῦ φαίνεται πῶς δὲν περνᾷ, τὸ ρολόϊ νομίζεις ὅτι ἔχει ἐπιβραδύνει τὴν κίνησή του...

Τί ὥρα ξεκινήσαμε δὲν ἔχει πολὺ νομίζω σημασία...Οἱ ὧρες ἐνδιαφέρουν μονάχα κάποιους ὀνειροπαρμένους νεαροὺς ποὺ νομίζουν ὅτι ἀξιοποιοῦν αὐθεντικὰ τὴν ἐκδρομικὴ εὐτυχία τους ἂν σταθοῦν μὲ τὸ χαρτὶ καὶ τὸ στυλὸ στὸ χέρι, κυττάζοντας τὴν ὥρα καὶ σημειώνοντας τοὺς τόπους καὶ τὶς σκηνὲς ποὺ ἀντικρύζουν...

Ἀλλὰ τέλος πάντων, γιὰ νᾶναι κάπως πληρέστερη ἐτούτη ἡ φτωχή μου περιγραφὴ θὰ χρονομετρήσω μερικές της φάσεις...

Πρὶν μποῦμε στ' αὐτοκίνητά μᾶς μοίρασαν δυὸ μεγάλα δέματα...Τὸ ἕνα περιεῖχε τὸ μεσημεριανό μας φαγητό...Καὶ τἄλλο σάντουϊτς γιὰ τὴν διαδρομή...

Κι' ὕστερα ἐπιβιβαστήκαμε...

Καὶ τί ἄνεση μέσα;!! πόση κομψότης!!!Τὰ λεωφορεῖα αὐτὰ εἶναι τὰ τουριστικὰ-πούλμαν, ἡ τελευταία δηλαδὴ λέξη τῆς τουριστικῆς μόδας...Φτάνει νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἀκόμα καὶ ἡ σκεπή τους εἶναι γυάλινη, γιὰ νὰ μπορῇ ὁ ἐπιβάτης τ'ἀπολαμβάνῃ τὸν Οὐρανό, ἰδίως τὴ Νύχτα...Βέβαια αὐτὰ τὰ λεωφσρεῖα εἶναι πολὺ ἀκριβώτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα, μὰ μονάχα μ' αὐτὰ μπορεῖς νἄσαι ἥσυχος ὅτι θὰ ἀπολαύσῃς ἄνετα τὴ διαδρομή...Γιατὶ διαθέτουν ὅλα τὰ κομφόρ...Ἀπὸ τὶς πολυθρόνες-καθίσματα, πάνω στὶς ὁποῖες μπορεῖς καὶ νὰ ξαπλώσῃς καὶ νὰ τεντωθῇς τεμπέλικα, ἴσαμε τὸ μικρόφωνο ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ ὁποιοσδήποτε ἐπιβάτης γιὰ ὁποιοδήποτε ψυχαγωγικὸ σκοπό...

Καὶ οἱ ὁδηγοί τους εἶναι προσεχτικὰ ἐπιλεγμένοι...

Εἶναι ὅλα μορφωμένα, εὐγενικὰ καὶ καόκαρδα παλληκάρια ποὺ δὲν σοῦ χαλᾶν ποτὲ τὸ χατῆρι...

Κάποτε ξεκινήσαμε...Καὶ στὶς 6.10′ εἴμαστε στὴν Ὁμόνοια...ὅπου οἱ κουλουροπῶλαι, μὲ τοὺς ἐφημεριδοπῶλες καὶ μερικὰ ταξὶ σύνθεταν μιὰ νυσταγμένη εἰκόνα... Οἱ διαβάτες ἀραιοί...Κι' οἱ πιὸ πολλοὶ ἐκδρομεῖς...

Μὴ ζητᾶτε ἀκριβεῖς περιγραφὲς γιατὶ ὁ χῶρος δὲν φτάνει...Βοηθῆστε με, ἂν θέλετε,μὲ τὴ φαντασία σας, ἐκεῖ ποὺ ἀντιπαρέρχομαι ἐγὼ βιαστικός...Καὶ φανταστῆτε καὶ ἄλλα πολλὰ ἀπ' τὴν «Ὁμόνοια—πλάζ»...

Ὕστερα ἀκολουθήσαμε τὴν καινούργια λεωφόρο τῶν Ἀθηνῶν...Εἶναι μιὰ φαρδειά, πλατύτατη λεωφόρος, ἀπὸ τὶς πιὸ ὄμορφες τῆς πατρίδας μας...

Ξημερώνει...Τὰ σύννεφα στὸν Οὐρανὸ σιγὰ-σιγὰ διαλύονται...Καὶ στὰ ἀπέναντι βουνὰ μοιάζουν μὲ καπνοὺς ἀπὸ τεράστια πυρκαγιά...

Τὰ σπίτια εἶναι κλειστά, σκοτεινά, ἥσυχα...Ποῦ καὶ ποῦ κανένα φωτάκι ἢ κανένας ἀγουροξυπνημένος διαβάτης...ἢ καὶ κανένα κοπάδι πρόβατα, ποὺ ἀκολουθεῖ τεμπέλικα τὸ τσοπανόπουλο...

Μιὰ ἐλαφρὴ ψυχρίτσα ἀρχίζει νὰ γίνεται αἰσθητή...

Τὰ βουνὰ σιγὰ-σιγὰ ξεκαθαρίζονται πιὸ συγκεκριμένα...διακρίνονται τὰ σχήματά τους πιὸ ἀμυδρά...

Ἥσυχη, βρεγμένη, ὄμορφη κι' ἀκόμα νυσταγμένη ἡ φύση ὁλόγυρα...

Δέντρα δῶθε κεῖθε... .

Σιωπή...

Ἀναπνέουμε μὲ εὐχαρίστηση τὸν ὑπαίθριο ἀγέρα...Μπαίνει μέσα, ὡς τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς μας καὶ μᾶς ζωογονεῖ...

Ὕστερα ἡ ἥσυχη θάλασσα, στοὺς πρόποδες μικρῶν βουνῶν, μοιάζει σὰν ἀπέραντη κρυστάλλινη πεδιάδα...

Νὰ ἡ ὀνομαστὴ λίμνη Κουμουνδούρου...Μετὰ ὁ Ἀσπρόπυργος, τὰ πρῶτα ἐργοστάσια τσιμέντων, οἱ γραμμὲς τοῦ σιδηροδρόμου, ἡ ἔξοδος τοῦ Ἀεροδρομίου, ἐλῆὲς δεξιὰ κι' ἀριστερά...

Στὶς 6.35′ φτάσαμε στὴν Ἐλευσίνα, ποὺ σᾶς εἶναι γνωστὴ κι' ἀπὸ ἄλλες περιγραφές...παρὰ τὸ βροχερὸ καιρὸ καὶ τὴ «μικρὴ» νυχτερινὴ ὥρα τὰ καφενεῖα ἔχουν ἀρκετοὺς πελάτες καὶ στοὺς δρόμους δὲν εἶναι λίγοι οἱ περιπατητές...

Τὰ πελώρια τώρα δέντρα σχηματίζουν πάνω μας ἕνα λουλουδιασμένο ἐναέριο θόλο...ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ ράδιο τοῦ λεωφορείου ἀκούγεται μιὰ ἁπαλή, γλυκειὰ μουσική...Λίγο πάρα κάτω ὁ δρόμος διχάζεται...Κι' ἐνῷ ἐμεῖς στρίβουμε ἐλαφρὰ

δεξιά, ἀκολουθῶντας τὸ δρόμο τῶν Θηβῶν, ἀφήνουμε ἀριστερὰ τὸ δρόμο τῆς Πελοποννήσου...

Ἡ γῆ εἶναι βρεγμένη καὶ ἡ μυρουδιά της ἀνακατεύεται μὲ χίλιες δυὸ ἄλλες μυρουδιὲς ἀπὸ τὶς ἐληὲς καὶ τὰ χωράφια ποὺ μᾶς περιτριγυρίζουν...

Ἀφήνοντας πάρα κάτω τὴ Μάντρα, νοιώθουμε νὰ γίνεται πιὸ ἔντονη κι' εὐχάριστη ἡ μυρουδιὰ τῆς ὑγρῆς γῆς...

Βρισκόμαστε κυκλωμένοι ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Φύσης...Κάθε γωνιά της, κάθε σπιθαμή της εἶναι καὶ μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξη...

Τὰ γύρω τοπεῖα, ὕστερα ἀπὸ τὴ βροχή, παρουσιάζουν κάτι τὸ ἐπιβλητικὰ ὄμορφο...Εἶναι πολλὰ πράγματα ποὺ συντείνουν σ' αὐτό...ἕνα ἑκατομμύριο ἀπίθανες καὶ γραφικὲς λεπτομέρειες ποὺ συνθέτουν μιὰ εἰκόνα μαγευτική...

Κι' ἐνῷ τὸ αὐτοκίνητο προσπερνᾶ ἀδιάφορα τὸ Βιλιάρη, ἀπ' τ' ἀνοιχτὸ ράδιο ἀκούγονται τσιγγάνικα βιολιά...

Μιὰ ψιλὴ βροχούλα ξανάρχισε...λίγο πρὶν ἀπ' τὸ χωριουδάκι Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος...Κι' αὐτὴ ἡ ψιλὴ βροχούλα σὰν νὰ τίναξε τὶς ἀνθισμένες ὀνειροπολήσεις, τοὺς ρεμβασμοὺς καὶ τοὺς πόθους...Καὶ μέσα στὸ λεωφορεῖο οἱ δόκιμοι ἀρχίνησαν τὸ τραγοῦδι..."Ενα-ἕνα περνοῦν καὶ χάνονται ἀπὸ μπροστά μας σὰν παράξενοι ἀκρῖτες τῆς ὑπαίθρου τὰ χωριουδάκια τῆς Ἀττικῆς....

Παλαιοκούντουρα...

Βαίνουμε τώρα ἀνάμεσα σὲ βουνοπλαγιὲς πευκοφυτεμένες...Στὸ δρόμο ἀνταμωνόμαστε μὲ κυνηγούς...Κι' ἀνεβαίνουμε...ὅλο ἀνεβαίνουμε ψηλά...

Κάτω λαγκαδιὲς καὶ καταπράσινα λειβάδια...Καὶ μέσα στὰ λεωφορεῖα τὸ κέφι ἔχει ζωηρέψει...Οἱ δόκιμοι διηγοῦνται σπαρταριστὰ σκιτσάκια ἀπὸ τὴ σχολικὴ ζωὴ τους, σατυρίζοντας ἀθῷα τὶς ὡραιότερες σκηνές της...

Στὸ βάθος οἱ βουνοκορφὲς μᾶς καλημερίζουν, ἐνῷ ἄλλα ἐκδρομικὰ αὐτοκίνητα μᾶς προσπερνοῦν...

Στὶς 7.20' φτάσαμε στὴν Κάζα, μὲ τὰ περίφημα ψηλά της καὶ τὶς ὀνομαστὲς πηγές της...Λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ Κριεκούκι ἡ διαδρομὴ γίνεται ἀληθινὰ μαγευτική... Σὰν φίδι, τρυπώνει, κουλουριάζεται καὶ ξετυλίγεται ὁ δρόμος μέσα στὸ βουνό, ἐνῷ στὸ βάθος ἡ θάλασσα κι' οἱ ταπεινοὶ κάμποι, σὰν πολύχρωμο χαλὶ σὲ χιλιάδες κτυπητὲς ἀποχρώσεις...

Τὸ Κριεκοῦκι ('Ερυθραὶ) εἶναι ἕνα ὄμορφο καὶ συμπαθητικὸ χωριουδάκι ποὺ δίνει μιὰ ὀνειρεμένη ἐντύπωση στὸν ἐπισκέπτη του...Στοὺς δρόμους του οἱ χωρικοὶ κουνᾶνε καλόκαρδα τὰ μαντήλια, ἐνῷ τ' αὐτοκίνητα ἀνταπαντοῦν μὲ κορναρίσματα...

Ὕστερα τὸ Δριμάρι...Καὶ δεξιὰ βαμβάκι ἄφθονο...

Στὶς 7.45' φτάνουμε στὰ σύνορα τῆς Βοιωτίας...Καὶ μιὰ τεράστια ἐπιγραφὴ στὸ δρόμο, μ' ἕνα πολύχρωμο χάρτη ἀπὸ κάτω, μᾶς εὔχεται:

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΣΤΗ ΒΟΙΩΤΙΑ

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ...

Ἐδῶ ἀφθονοῦν τὰ καπνά...

Στὶς 7.50' φτάνουμε στὸ Ἐθνικὸ Στάδιο τῶν Θηβῶν...

Ἡ Θήβα εἶναι ὁλόγυρά μας πλημμυρισμένη ἀπὸ ἕνα χωριάτικο χρῶμα ὅλο ὁμορφιά. Οἱ χωριάτες στὰ καφενεῖα μᾶς καλωσορίζουν, οἱ μαθητὲς στοὺς δρόμους μᾶς κυττᾶν μὲ περιέργεια...

Σὲ κάποια στιγμὴ ὁ δρόμος πάλι διχάζεται...Δεξιὰ ὁ δρόμος γιὰ τὴ Χαλκίδα... ἐνῷ ἐμεῖς συνεχίζουμε τὸ δρόμο τῆς Λεβαδειᾶς...

Ἕνα πάρκο ὄμορφο, Εὐρωπαϊκὸ μπορῶ νὰ πῶ, στὴ μέση του, μᾶς ξαφνιάζει, καθὼς ὁ κόσμος πηγαίνει στὶς κάτασπρες Ἐκκλησοῦλες, ὑπὸ τὰ ρυθμικὰ κτυπήματα τῆς καμπάνας, ποὺ λὲς καὶ δίνει βῆμα στοὺς πιστούς...

Δεξιὰ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή...Καὶ στὴ συνέχεια ἀμπέλια...

Στύλοι ἠλεκτρικοί, ὁ ἕνας πίσω στὸν ἄλλον, μὲ ἀπόλυτη ζύγιση καὶ στοίχηση, κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς...ἀγροί, ...πεδιάδες...βαμβακοφυτεῖες...Αὐτὸ εἶναι τὸ καινούργιο σκηνικὸ τῆς διαδρομῆς...Καὶ τὰ χωριὰ ἔρχονται καὶ φεύγουν γρήγορα σὰν ταξειδιῶτες ποὺ ἀκολουθοῦν χιλιάδες ξένους δρόμους, ἢ σὰν σταματημένοι περίεργοι μέσα στὴν πεδινὴ ἀπεραντωσύνη...

Βάγια...Μαυρομμάτι...ὁ κάμπος τῆς Κωπαΐδος...'Αλίαρτος...Τοπόλια...Μάζι... Παιδάκια ποὺ πηγαίνουν γιὰ σαλιγκάρια μὲ τσάντες καὶ σακκιά, σταματοῦν νὰ μᾶς χαμογελάσουν...Μαῦρα ἔλατα πάνω στὸ βουνό...ἕνα τραῖνο ποὺ γυρίζει στὴν 'Αθήνα... εὐκάλυπτοι...ἕνας ἠλεκτρικὸς ὑπόσταθμος τοῦ 'Αλιβερίου...τὸ Σωληνάρι...'Αγοριανή...ὁ "Αγιος Γεώργιος...τὸ 'ξωκκλῆσι τῶν Ταξιαρχῶν...Λοφύστιον...Καὶ στὶς 8.35' στὴ Λεβαδειά, τὸ πρῶτο σταθμὸ τῆς διαδρομῆς μας...

Κατεβαίνουμε στὴν πλατεία Κατσώνη...ποὺ στὸ κέντρο τοῦ κομψοῦ πάρκου της ὑπάρχει ὁμώνυμη ἐπιγραφὴ μὲ γράμματα ἀπὸ καταπράσινα χόρτα...'Ανατολικὰ ὁ 'Ελικώνας καὶ τὸ Κάστρο, ὅπου ὑπῆρχαν ἄλλοτε πλατάνια καὶ λαγκάδια, ποὺ πηγαίνανε οἱ ὄμορφες νὰ πιοῦν νερὸ καὶ νὰ λουστοῦν, ἀκολουθούμενες ἀπὸ τοὺς θερμούς... θαυμαστές τους...

Στὴ Λεβαδειὰ φάγαμε κοκορέτσι καὶ τοπικὰ γλυκίσματα...Καὶ στὶς 9.10' συνεχίζουμε τὸ ταξίδι μας...

Τώρα τὰ μικρόφωνα τῶν πούλμαν ἔχουν μεταβληθῆ σὲ ραδιοφωνικοὺς σταθμούς, μὲ σπῆκερ ἄλλοτε τὸν Διευθυντή μας, ἄλλοτε τοὺς 'Αξιωματικούς μας κι' ἄλλοτε τοὺς δοκίμους...Χαριτωμένες καὶ πλούσιες σὲ κέφι, σὲ τραγούδια, σὲ ἀπαγγελίες καὶ σὲ ἀνέκδοτα ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς μεταδίδονται καὶ ἀπὸ τὰ τέσσερα λεωφορεῖα...Καὶ τὸ ταξίδι γίνεται εὐχάριστο, ζωηρό, γεμᾶτο γοητεία...'Εκεῖ ἀνακαλύφτηκαν καὶ καινούργια...ταλέντα, ποὺ καταχειροκροτήθηκαν κι' ἄφησαν ἀλησμόνητες ἀναμνήσεις...

'Αφήνουμε ἀριστερὰ τὸ Μαντεῖο τῶν Τροφώνων, τὶς πηγὲς καὶ ἀπὸ τὴν πλατεία Διάκου μὲ ἀνανεωμένες δυνάμεις τραβᾶμε γιὰ τοὺς Δελφούς...

'Ελῆες καὶ κάμποι πανέμορφοι...ἐνῷ ἡ βροχὴ παίζει κρυφτοῦλι μὲ τὸν ἀγέρα... Νὰ καὶ μελίσσια ἀριστερὰ...ἔλατα πιὸ κεῖ...'Ο Κορακόλιθος...Δίστομον...χαράδρες καταπράσινες...

Μιὰ τέτοια χαράδρα συγκεντρώνει ἄξαφνα τὴ γενικὴ προσοχή...Εἶναι ἡ ρεματιὰ ποὺ σκοτώθηκε ὁ ἀρχιληστὴς Νταβέλης...Καὶ οἱ πλανόδιοι τραγουδιστὲς τῶν λεωφορείων μας ἀναλαμβάνουν νὰ ἑρμηνεύσουν τὰ συναισθήματα ἐκείνης τῆς στιγμῆς μὲ τὸ κλέφτικο τραγοῦδι τοῦ Νταβέλη...

Κι' ἄλλη μιὰ ἔκπληξη...

Κάτω ἀπὸ τὶς βουνοπλαγιὲς μὲ τὰ ἔλατα κι' ἀνάμεσα στοὺς κάμπους μὲ τὰ πουρνάρια τεράστιοι χάρτες τῆς Κύπρου μας μὲ ἄσπρα βότσαλα...Δὲν ξέρω ποιὸς εἶναι ὁ κατασκευαστής τους, μὰ ὅποιος καὶ νάναι τοῦ ὀφείλουμε ὅλοι μεγάλη εὐγνωμοσύνη...Γιατὶ μᾶς χάρισε τὴν πιὸ δυνατὴ συγκίνηση τῆς ἐκδρομῆς μας: τὴν ἱστορικὴ συγκίνηση τῆς ἑνώσεως, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ γνήσιο αἴτημα τῆς 'Ελληνικῆς καρδιᾶς....

Δεξιὰ πελώριος γίγαντας ὁ χιλιοτραγουδισμένος Παρνασσός...ποὺ τὶς κορφές του ἔχει σκεπάσει ἡ ὁμίχλη...ἐνῷ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μας, κρεμασμένα λὲς πάνω στὸ βουνὸ ἀμπέλια...

Στὶς 10.15' φτάσαμε στὴν 'Αράχωβα...ὅπου οἱ φουστανέλλες, οἱ γκλῖτσες καὶ ἡ προτομὴ τοῦ Καραϊσκάκη ἐγέμισε ὁλόκληρο τὸν χῶρο τῆς φαντασίας μας, μὲ σελίδες τοῦ 21...Καὶ ἡ ψυχή μας γέμισε ἐθνικὸ ἐνθουσιασμό...

'Αφήνοντας τὴν 'Αράχωβα, ποὖναι ἀμφιθεατρικὰ κτισμένη στὸν Παρνασσό, καὶ τὰ κεραμίδια τῶν σπιτιῶν της εἶναι σκεπασμένα μὲ πέτρες, ἴσως γιατὶ φυσάει

δυνατὸς ἀέρας, τῆς στέλνουμε τὴν ἀγάπη μας μὲ τὸ τραγοῦδι «κατακαϋμένη 'Αράχωβα»... Τώρα κατεβαίνουμε...

Κάτω σὲ μιὰ ἀπέραντη χαράδρα χιλιάδες ἐλῆές...Σιγοβρέχει πάλι...Καὶ κάνει ψύχρα αἰσθητή...Κι' ἀπὸ μακρυὰ προβάλλουν οἱ Δελφοί...τὸ τέρμα τοῦ ταξιδιοῦ μας...

Φτάσαμε στὶς 10.40'...

Κατεβαίνουμε ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα...καὶ κουβεντιάζουμε μὲ τοὺς ἀγαθοὺς κατοίκους τῶν Δελφῶν.

Ὕστερα ὁ Διευθυντής μας μᾶς συγκεντρώνει ὅλους καὶ τραβᾶμε γιὰ τὸ Μουσεῖο...Μὰ στὸ δρόμο, ἔτσι καθὼς περπατᾶμε, ἂς ρίξουμε μιὰ βιαστικὴ ματιὰ στὴ συντροφιά μας...

Τὴν ἀποτελοῦν τρεῖς ὁμάδες...Ἡ μιὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ 'Αξιωματικοὺς καὶ Καθηγητές...ἡ ἄλλη ἀπὸ δοκίμους...Κι' ἡ τρίτη, ἡ ὀλιγόμελη μὰ πιὸ ζωηρή, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς νεαροὺς συνεπιβάτες μας, ποὺ μ' ἐπικεφαλῆς τὸν χαριτωμένο Νάκη 'Αρχιμανδρίτη, καὶ τοὺς γιοὺς τοῦ κ. Γκέκα, ἔχει σχηματισθῆ ἀπὸ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς ἐκδρομικῆς κοινωνίας, μέσα στὰ ὁποῖα λάμπουν οἱ κοροῦλες καὶ ἡ ἀνηψιὰ τοῦ κ. Μπράμη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ κ. Βλαχάκη καὶ ἄλλες χαριτωμένες κοπέλλες...

Μὲ συγχωρεῖτε ὅμως...Σπεύδω νὰ ἐπανορθώσω μιὰ μεγάλη παράλειψη... Ὑπάρχει καὶ τέταρτη ὁμάδα στὴ συντροφιά μας, ποὺ τὴν ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀντιπροσωπεύει μονάχη μιὰ μεγάλη-μεγάλη δεσποινίς...ἡ δεσποινὶς 'Αρχιμανδρίτου ποὺ πιασμένη ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ μπαμπά της, ἀποτελεῖ τὸ μασκὼτ τῆς παρέας ὁλόκληρης... Ἂς μὲ συγχωρήσῃ ἡ δεσποινὶς 'Αρχιμανδρίτου ποὺ τὴν ἄφησα τελευταία, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ...ὑπερβολικοῦ της ὕψους δὲν τὴν εἶχα προσέξει ὡς τὰ τώρα. Αὐτὸ πάντως τὸ γλυκὸ κοριτσάκι ἔδωσε μιὰ ἰδιαίτερη δροσιὰ στὴν ἐκδρομὴ μὲ τὶς ἐρωτήσεις της πάνω σ' ὅσα περίεργα ἔβλεπαν τὰ ματάκια της, καὶ στὶς ὁποῖες ἔσπευδε προθυμότατα ν' ἀπαντήσῃ ὁ Διευθυντής μας κάνοντας μάθημα...μυθολογίας στὴν κορούλα του... Πάντως τὸ μάθημα αὐτό, μπορεῖ νὰ μὴν ἀκολουθοῦσε τὴν σοβαρότητα τῆς ἐπιστήμης, ἦταν ὅμως ἕνα καινούργιο εἶδος λόγου, σατυρικὸ καὶ διδακτικὸ μαζί, ποὺ θἄθελα πολὺ νὰ τὸ μαγνητοφωνήσω γιὰ νὰ τὸ ἐπαναλαμβάνω κι' ἐγὼ στὰ παιδιά μου, ἀπαντῶντας στὶς ἴδιες ἐρωτήσεις...Ἦταν ἕνα μάθημα τέχνης...μὲ παιδαγωγική, μὲ χιοῦμορ, ἀλλὰ καὶ μὲ βάση τὴν μυθολογία καὶ τοὺς θρύλους...

Κι' ὅσοι τὸ ἄκουσαν στάθηκαν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἔκπληκτη μπροστὰ στὴν δύναμη τοῦ πνεύματος ποὺ ὑπάρχει στὸν Διευθυντή μας, κι' ἀνανακλᾶται μέσα στ' ἀθῶα κι' ἐκφραστικὰ ματάκια τῆς κορούλας του...

.....

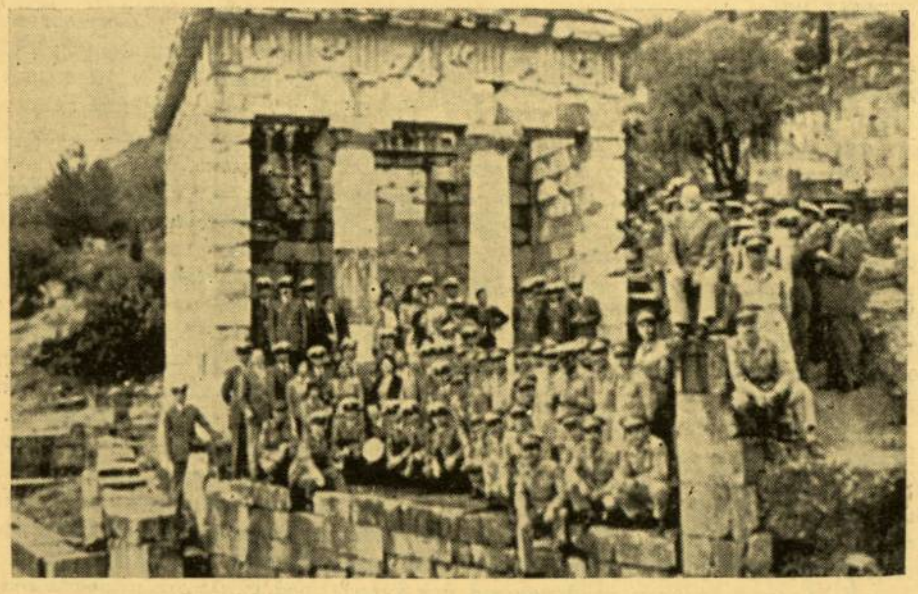
Ὕστερα ξεχυθήκαμε στοὺς ἀρχαίους χώρους καὶ εἴδαμε ἕνα σωρὸ παράξενα πράγματα...κι' ἀκούσαμε ἕνα σωρὸ γεγονότα ἀπ' τὴ Μυθολογία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἱστορία ποὺ τὰ ἀγνοούσαμε...

Τί θὰ ὠφελήσῃ νὰ σᾶς περιγράψω τὶς 'Αρχαιότητες; Καὶ μήπως εἶμαι ἄξιος; Ἁπλῶς συμβουλευόμουνα κι' ἐγὼ τὸν 'Οδηγὸ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος, ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Διευθυντής μας στὴ Σχολή...

Καὶ ἔτσι μπόρεσα νὰ ἐξηγήσω, κάπως ἄνετα, πολλὰ ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἔβλεπα, τὰ ἄλλα τὰ συμπλήρωσεν ὁ λαμπρὸς Θεσσαλὸς ξεναγός μας...

Πάντως ἁπλῶς ἀκαδημαϊκὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι ὁ ἱερὸς τόπος τῶν Δελφῶν βρίσκεται στὶς ὑπωρεῖες τοῦ Παρνασσοῦ, σὲ ὕψος 570 μέτρων, πὼς πρὸς βορρᾶν ὑψώνονται οἱ βράχοι τῶν Φαιδριάδων καὶ στὸ ἀνατολικό τους τμῆμα, χωρίζονται ἀπὸ μιὰ βαθειά, στενή, χαράδρα ἀπὸ ὅπου ἀναβλύζει ἡ Κασταλία Πηγή, ὅπου ἐγινόταν ὁ ἐξαγνισμὸς τῶν ἐπισκεπτῶν, πρὶν μποῦνε στὸ τέμενος τοῦ 'Απόλλωνος, πὼς πάνω ἀπὸ τοὺς Δελφοὺς ὑπάρχουν δυὸ ψηλοὶ βράχοι, ὁ ἀριστερὸς ποὺ λέγεται Ροδινὴ καὶ ὁ δεξιὸς ποὺ λεγόταν πρῶτα Ὑάμπεια καὶ τώρα λέγεται Φλεμποῦκος, ἀπ' ὅπου πετοῦσαν τοὺς ἱερόσυλους...

'Επίσης πὼς στὴν ἀρχὴ ὁ τόπος ἦταν ἀφιερωμένος στὴ Γῆ—Θέμιδα καὶ στὸν Ποσειδῶνα, καὶ πὼς Κρῆτες ἀπὸ τὴν Κνωσσὸ ἔφεραν τὴ λατρεία τοῦ 'Απόλλωνος, ποὺ εἶχε γιὰ σύμβολο τὸ δελφίνι καὶ ποὺ μὲ τὸν καιρὸ κατέληξε νὰ θεωρηθῇ στὴν διεθνῆ φιλολογία σὰν σύμβολο ποιητικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ὁ Παρνασσὸς σὰν κατοικία τῶν μουσσῶν, πὼς οἱ χαρακτηριστικοὶ θεσμοὶ τῶν Δελφῶν ἦτο τὸ Μαντεῖον, ποὺ ἔδινε προφητεῖες ἡ ἱέρεια Πυθία ἀπὸ τὸ ἄδυτον τοῦ ναοῦ τοῦ 'Απόλλωνος, καθισμένη σ' ἕνα τρίποδα, ἐπάνω ἀπὸ τὸ χάσμα ποὺ ἔβγαιναν ἀναθυμιάσεις, ἡ 'Αμφικτυονία ποὺ ἦταν ἑνώσεις πολλῶν γειτονικῶν πόλεων—κρατῶν, σὰν τὸν σημερινὸ

'Ο Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, 'Αξιωματικοί, Καθηγηταί, δόκιμοι 'Υπαστυνόμοι καὶ 'Αρχιφύλακες, πρὸ τοῦ θησαυροῦ τῶν 'Αθηναίων.

'Οργανισμὸ τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν καὶ τὰ Πύθια ποὺ γιορτάζονταν γιὰ μνήμη τῆς νίκης τοῦ 'Απόλλωνος κατὰ τοῦ Πύθωνος, κάθε 8 ἢ 4 ἔτη.

'Ακόμη ἀναφέρω σὰν ξεχωριστὲς ἀρχαιότητες τὸ Τέμενος τοῦ 'Απόλλωνος, μὲ τὰ ἀναθήματα (ταῦρος Κερκυραίων, 'Ανάθημα 'Αθηναίων, Λακεδαιμονίων, 'Αρκάδων, θησαυρὸς Σικυωνίων, Σιφνίων, 'Αθηναίων) μὲ τὸ βουλευτήριον ἢ Πρυτανεῖον του, τὸ Τέμενος τῆς Γῆς—Θέμιδος, τὸ βράχο τῆς Σιβύλλας, Σφίγγα τῶν Ναξίων, τὸ μακρὺ τεῖχος, τὴ Στοὰ τῶν 'Αθηναίων, τὸ ἁλῶνι, τὸ θησαυρὸ τῶν Κορινθίων, τρίπτουν τῶν Πλαταιῶν, τὸν Μέγαν Βωμὸν τοῦ 'Απόλλωνος, τὸν Ναὸν τοῦ 'Απόλλωνος κλπ.

'Επίσης ἀναφέρω τὸ Στάδιο, σὲ ἀπόσταση 130 μ. βορειοδυτικῶς ἀπὸ τὸ Τέμενος, τὸ Μουσεῖο τῶν Δελφῶν, τὸ Γυμνάσιο καὶ Παλαίστρα καὶ τὸ Τέμενος τῆς 'Αθηνᾶς Προνοίας...

Αὐτά, ποὺ ἀποτελοῦν τὰ πιὸ ὄμορφα μυθολογικὰ κεφάλαια τῆς 'Ελλάδος, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναπτυχθοῦν πρόχειρα ἐδῶ μέσα. "Αν βρεθῇ ποτὲ εὐκαιρία ἴσως μπορέσω νὰ σᾶς δώσω μιὰ συγκεκριμένη περιγραφή τους μαζὶ μὲ τὴ μυθολογική τους βαθύτερη ἔννοια.

Πάντως μέσα στὸν ἀρχαῖο χῶρο μάθαμε πολλά, περιεργαστήκαμε μὲ δίψα τὶς ἀρχαιότητες, βγάλαμε ἕνα σωρὸ φωτογραφίες καὶ γυρίσαμε κατενθουσιασμένοι στὸν κεντρικὸ δρόμο τῶν Δελφῶν κουβεντιάζοντες μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὸ μεγαλεῖο ποὺ μᾶς ἀποκαλύφτηκε μπροστὰ στὰ Δελφικὰ ἐρείπια.

Καὶ ἀφοῦ ἱκανοποιήθηκαν οἱ αἰσθήσεις καὶ ἡ ψυχή μας, ἦλθε ἡ ὥρα νὰ δοθῇ μιὰ ἱκανοποίηση στὸ στομάχι ποὺ ζήταγε κι' αὐτὸ νὰ πάρῃ γιὰ λίγο τὸ λόγο...Ἡ συνέχεια γράφτηκε σὲ πεντακάθαρα, πλουσιώτατα ἐστιατόρια ὅπου συγκεντρωθή-

Ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, Ἀξιωματικοί, Καθηγηταί, δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι [καὶ Ἀρχιφύλακες, εἰς τὸ θέατρον τῶν Δελφῶν.

καμε...Κι' ἀνοίγοντας τὸ δέμα ποὺ εἴχαμε πάρει μαζί μας ἀπὸ τὴ Σχολὴ βρεθήκαμε κατάπληκτοι μπροστὰ στὸ πλουσιώτατο γεῦμα ποὺ μᾶς εἶχε παρασχεθῇ...διπλωματικὰ διὰ τοῦ...χάρτου...

Τὸ τραγοῦδι, ἡ μπύρα, τὸ κρασί, τὰ γλυκά, τὰ φροῦτα ποὺ ἔγραψαν τὸ χαρούμενο ἐπίλογο τοῦ γεύματος ἐδημιούργησαν μιὰν ἀξέχαστη ἀτμόσφαιρα...Θὰ τὶς θυμώμαστε πάντα αὐτὲς τὶς ὧρες γιατὶ ἦταν οἱ πιὸ ὄμορφες στὴ ζωή μας...

Μετὰ τὸ φαγητὸ ἕνας περίπατος στοὺς Δελφοὺς συμπλήρωσε τὴν ἐκδρομικὴ σελίδα μὲ νέες σκηνές, εἰκόνες καὶ συναισθήματα...

Στὸ σημεῖο αὐτὸ δὲν παραλείπω νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα ἐξ ὀνόματος ὅλων μας, τὸν ἐξαίρετο Διοικητὴ τῆς Ὑποδ/σεως Χωρ/κῆς Δελφῶν, Ὑπομοίραρχον κ. Ἀλέκον Δρεμπέλαν, γιὰ τὶς περιποιήσεις του, τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς πρόσφερε ὅλες του τὶς δυνάμεις, γιὰ νὰ καταστήσῃ ἄνετη κι' εὐχάριστη τή διαμονή μας.

Τὸ βράδυ ἦλθε ἡ ἄσχημη στιγμή...ἡ στιγμὴ τοῦ γυρισμοῦ...Καὶ μέσα στὰ σκοτεινὰ ἐσωτερικὰ τῶν πούλμαν καθένας σκεφτόταν πόσο ἄλλαξε ἡ ζωή του ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἦρθε στὴ Σχολή...Καὶ ἄλλαξε γιατὶ δὲν ὑπάρχει πιὰ γιὰ κανένα μας

ψυχικὸ αἴτημα, ποὺ νὰ μὴν εἶναι σὲ θέση νὰ ἱκανοποιηθῇ...ἀφοῦ προΐσταται στὴν ὑπηρεσία μας, 'Εκεῖνος ποὺ ἀνεκάλυψε καὶ τὸν τελευταῖο παλμό μας...Μέσα στ' αὐτοκίνητα οἱ δόκιμοι χαλοῦσαν τὸν κόσμο μὲ τὰ τραγούδια τους...Τ' ἀστεῖα ἔδιναν κι' ἔπαιρναν...

Καὶ δὲν ὑπῆρχε κανένας ἀμίλητος ἢ σοβαρός..."Ολοι εἶχαν παρασυρθῆ ἀπ' τὸν γενικὸ ἐνθουσιασμό...

'Εδῶ δὲν τελειώνει ἡ περιγραφή...Διακόπτεται...Γιατὶ ἡ κεκτημένη ταχύτης μποροῦσε νὰ καλύψῃ ὅλες τὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ...

Τελειώνοντας γονατίζω μπροστὰ στὸ Χριστὸ γιὰ νὰ τὸν παρακαλέσω εὐλαβικὰ νὰ μ' ἀξιώσῃ νὰ ὑπηρετῶ πάντα ὑπὸ τὰς Διαταγὰς τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἔγινε πιὰ τὸ Σύμβολο τῆς σχολικῆς εὐτυχίας μας.

....

Τὸ βράδυ ὠνειρεύθηκα πὼς βρέθηκα ξανὰ στὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν...Καὶ γονατισμένος μπροστὰ στὴν τρομερὴ Πυθία, τῆς ζήτησα ἕνα χρησμὸ γιὰ τίς...μελλοντικὲς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων. (Καὶ ἡ Πυθία μοὺ εἶπε πὼς ὁ χρησμὸς θὰ μοῦ σταλῇ τὸν ἄλλο μῆνα διὰ μέσου τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων...)

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ. Κ. Π.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ

ΕΒΑΛΕ ΦΩΤΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΡΟΝΗΣΑΣ ΑΠΟ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙ ΠΟΤΟΥ

('Εκ τῆς ἐφημερίδος «Τὰ Νέα»—Αὔγουστος 1955)

"Ενα τραγικὸν περιστατικόν, ποὺ ἔχει ὡς βασικὴν ἀφορμὴν τὸν ἀλκοολισμόν, ἐσημειώθη κατ' αὐτὰς εἰς ἕνα χωρίον πλησίον τῆς Γενούης. 'Απὸ μερικοῦ χρόνου ὁ Κάρλο Πικέντοε ἡλικίας 40 ἐτῶν, εἶχε δώσει σημεῖα ψυχονευρικῆς καὶ διανοητικῆς ἀνισορροπίας ὀφειλομένης εἰς τὸν ἀλκοολισμόν. Οἱ οἰκεῖοι του, δηλαδὴ ἡ σύζυγος του καὶ τὰ πέντε ἀνήλικα τέκνα του, διήρχοντο ἡμέρας κυριολεκτικῶς ἐφιαλτικάς, φοβούμενοι μήπως συμβῇ κανὲν ἀπευκταῖον.

Τὸ πρῶτον σύμπτωμα παραφροσύνης ἐξεδηλώθη εἰς τὸ Πικέντο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὅταν, χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε εἰς τὴν σύζυγόν του, ἐπώλησε τρία ἀπὸ τὰ χωράφια του ἀντὶ μιᾶς νταμιζάνας κρασιοῦ! 'Ολίγον ἀργότερα, ἐπώλησε ὁλόκληρον τὸ ἀπόθεμα σίτου ποὺ εἶχεν εἰς τὸ σπίτι του ἀντὶ μικρᾶς σχετικῶς ποσότητος κρασιοῦ. 'Απελπισμένη ἡ σύζυγός του ἀπηυθύνθη εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ χωρίου. 'Αλλὰ αἱ συστάσεις εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἀστυνομικοὶ προέβησαν πρὸς τὸν Πικέντο ἀπέβησαν εἰς μάτην, ὅπως μάταιαι ἦσαν καὶ αἱ ἀλλεπάλληλαι καταδίκαι του διὰ μέθην καὶ παράλειψιν συντηρήσεως τῆς οἰκογενείας του. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκίαν του περὶ τὴν 4ην ἀπογευματινὴν μεθυσμένος, ὁ Πικέντο συνεσώρρευσεν ἄχυρα εἰς τὴν ἐξώθυραν τῆς οἰκίας του καὶ ἔθεσε πῦρ. Πολὺ σύντομα αἱ φλόγες ἐπεξετάθησαν εἰς ὁλόκληρον τὴν κατοικίαν. Εὐτυχῶς αἱ κραυγαὶ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του ἔκαμαν νὰ προστρέξουν μερικοὶ γείτονες, οἱ ὁποῖοι μετὰ πολλῶν κόπων κατώρθωσαν νὰ κατασβέσουν τὴν πυρκαϊάν. 'Ο Πικέντο συνελήφθη καὶ ὡδηγήσῃ εἰς φρενοκομεῖον ποὺ θὰ ὑποβληθῇ εἰς ριζικὴν θεραπείαν ἀποτοξινώσεως.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΝΤΟΛΜΑΝ

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Διασκευὴ κ. Γιώργου ΚΟΜΗΝΟΥ
ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ EDWIN JAMES

Α'

Παράξενοι θάνατοι

Στὶς 8 Νοεμβρίου ἡ ἐφημερίδα «New York Times» τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐδημοσίευε στὴν πρωϊνή της ἔκδοση:

«Δι' ἑβδόμην φορὰν εἰς διάστημα τριῶν ἑβδομάδων ἀνεκαλύφθη τὸ πτῶμα » ἀνθρώπου ἀποθανόντος, ὑπὸ περιστάσεις ἐπίσης μυστηριώδεις καὶ ἀνεξηγήτους » ὅπως αἱ ἓξ προηγούμεναι. Αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ ἔγκλημα ἔγινεν εἰς τὸ μέσον τῆς » γεφύρας τοῦ Μπροῦκλιν. Προσθέτομεν ὅτι ὁ δυστυχὴς εἶχε καθ' ὁλοκληρίαν λη- » στευθῆ. Ἀνεκαλύφθη ἀμέσως αὐτὴν τὴν πρωΐαν ἡ ταυτότης τοῦ μακαρίτου. Ἦτο » κάποιος μεγαλέμπορος τοῦ Μπροῦκλιν, ὀνομαζόμενος Χάρτινκ καὶ ἡλικίας πεντή- » κοντα ἐτῶν. Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἦτο εἰς τὴν λέσχην του, εὑρισκομένην εἰς Νέαν » Ὑόρκην εἰς τὴν δεκάτην ὁδόν. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἐδήλωσεν » ὅτι ἐπροτιμοῦσεν ἕνεκα τῆς ὡραίας καὶ γλυκείας ἑσπέρας νὰ ἐπιστρέψῃ πεζῇ, ἀντὶ » νὰ πάρῃ τὸν ἐναέριον σιδηρόδρομον ὅπως ἐσυνήθιζεν. Ὁ δυστυχὴς δὲν ἐφαντάζετο » ὅτι ἐβάδιζε πρὸς τὸν θάνατον. Ὅπως αἱ ἓξ προηγούμεναι καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις » μένει κεκαλυμμένη μὲ ἕνα ἀνεξιχνίαστον μυστήριον. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνακαλυφθῇ » εἰς ποίαν αἰτίαν ὀφείλεται ὁ θάνατος τοῦ κ. Χάρτινκ, συνέβη ἐν τούτοις τὸ ἴδιον » διὰ τὰ ἓξ προηγούμενα θύματα τῶν ὁποίων κυριολεκτικῶς τὸ ἐλατήριον ἦτο ἡ » λῃστεία. Ἀναγκαζόμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι εὑρισκόμεθα ἀπέναντι μιᾶς σειρᾶς » ἐγκλημάτων ἐκτελουμένων μετὰ ἐπιδεξιότητος καὶ ἱκανότητος ἀξιοθαυμάστου.

«Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ διαφωτίσῃ αὐτὴν τὴν » ὑπόθεσιν, διότι τὸ κοινὸν ἤρχισε νὰ ἀνησυχῇ».

Ὁ ἰδιωτικὸς ντέτεκτιβ Πέννυ βρισκόταν ἐκείνη τὴ νύχτα σ' ἕνα ταξίδι, τὸ ὁποῖον εἶχε ἐπιχειρήσει μέχρι τὸ Κάνσας—Σίτυ.

Κατεδίωκε ἕναν ἐγκληματία πολὺ ἐπικίνδυνο καὶ κατώρθωσε νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς πόλεως. Γύρισε ἀμέσως, ἀλλὰ ἄργησε νὰ κοιμηθῇ καὶ γι' αὐτὸ ξύπνησε πολὺ ἀργά. Τὸ πρωῒ πῆρε τὶς ἐφημερίδες γιὰ νὰ τὶς κυττάξῃ, καὶ τὸ πρῶτο μέρος ποὺ ἔπεσε τὸ μάτι του ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ἔγραφε γιὰ τὸν θάνατο τοῦ κ. Χάρτινκ τοῦ Μπροῦκλιν. Ὅταν τελείωσε τὸ διάβασμα καὶ ἄφησε τὴν ἐφημερίδα, χτύπησε τὸ τηλέφωνο.

Ἔτρεξε ἀμέσως καὶ πῆρε τὸ ἀκουστικό:

—Ἐμπρός, ἐδῶ Πέννυ.

—Ὁ ἐπιθεωρητὴς Κόννελ.Δόξα τῷ Θεῷ, κ. Πέννυ, ποὺ γυρίσατε ἐγκαίρως. Ἔχομε ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν σας.

—Ἄ!Ἄ! Θὰ πρόκειται χωρὶς ἄλλο γιὰ τὸ θῦμα τῆς γέφυρας τοῦ Μπροῦκλιν.

—Μάλιστα. Πρέπει ὁπωσδήποτε ν' ἀναλάβετε αὐτὴ τὴν ὑπόθεση.

—Βέβαια! Οἱ μυστήριοι καὶ ξαφνικοὶ αὐτοὶ θάνατοι μ' ἐνδιαφέρουν. Ποῦ μεταφέρατε τὸ πτῶμα;

—Στὸ ἀμφιθέατρο τοῦ Μπροῦκλιν, γιὰ νὰ γίνῃ αὐτοψία.

—Καλὰ θὰ τρέξω ἀμέσως.

—Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ φτάσω κι' ἐγώ. Ὑποθέτω ὅτι θὰ θέλατε νὰ μάθετε μερικὲς λεπτομέρειες γιὰ τοὺς ἓξη προηγούμενους θανάτους.

—Καλὰ τὸ καταλάβατε, κ. Κόννελ, ἔρχομαι ἀμέσως.

—Καλὴ ἀντάμωση, κ. Πέννυ.

Θὰ καταλάβαινε κανεὶς ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς Κόννελ προφέροντας τὶς τελευταῖες λέξεις ἀναστέναξε μὲ ἀνακούφιση. Ὁ χαρούμενος τόνος τῆς φωνῆς του, φανέρωνε πόσην ἀνακούφιση τοῦ ἐπροξένησε ὁ γυρισμὸς τοῦ ἐνδόξου ντέτεκτιβ. Πραγματικά, ἡ Ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης βρισκόταν μπροστὰ σὲ μεγάλα ἐμπόδια καί, σ' αὐτὲς τὶς περιστάσεις, ὁ Πέννυ ἦταν ὁ ἀπὸ μηχανῆς Θεός. Ὁ ἀστυνομικὸς ἑτοιμάσθηκε χωρὶς νὰ χάσῃ λεπτό. Ἔπειτα, ἀφοῦ ἐτηλεφώνησε στοὺς ἀνθρώπους του, οἱ ὁποῖοι βρίσκονταν στὸ γραφεῖο, γιὰ νὰ τοὺς πληροφορήσῃ ποῦ πηγαίνει, πῆρε τὸν ἐναέριο σιδηρόδρομο καὶ ἔφτασε στὸ Μπροῦκλιν. Στὴν πόρτα τοῦ ἀμφιθεάτρου συνάντησε τὸν ἐπιθεωρητὴ Κόννελ. Ἔσφιξαν μὲ ἐγκαρδιότητα τὰ χέρια.

—Ἀκόμη μιὰ φορὰ ἂς ἔχῃ δόξα ὁ Θεός, ἐφώναξε ὁ ἐπιθεωρητὴς. Ἄ! Σᾶς ἐτηλεφώνησα καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω πόσες φορὲς αὐτὲς τὶς μέρες, κ. Πέννυ, ἀλλά, δυστυχῶς, μία ἦταν ἡ ἀπάντηση: «Δὲν γύρισε ἀκόμη».

—Ἔ, τέλος πάντων νἄμαι, καὶ θέλω νὰ μοῦ πῆτε ἀμέσως τὴν ὑπόθεση, εἶπε ὁ Πέννυ. Εἶμαι ἐνθουσιασμένος, κ. Κόννελ, ποὺ σᾶς συναντῶ πρὶν νὰ μπῶ στὸ ἀμφιθέατρο. Μποροῦμε νὰ περπατήσωμε λίγο ἂν θέλετε καὶ θὰ ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας νὰ μοῦ διηγηθῆτε τί συνέβη μέχρι σήμερα.

—Ὄ, κέϋ!

—Οἱ δύο ἀστυνομικοὶ προχώρησαν ἑκατό, περίπου, βήματα ἀπὸ τὸ ἀμφιθέατρον καὶ ὁ Πέννυ ξανάπε.

—Μπορεῖτε νὰ εἶσθε σύντομος, κ. Κόννελ. Νὰ τί θέλω νὰ μάθω πρὸς τὸ παρόν. Σὲ διάστημα τριῶν ἑβδομάδων ἔγιναν οἱ ἕξη παράξενοι θάνατοι;

Ὁ ἐπιθεωρητὴς κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του.

—Ἐξακολουθῶ, εἶπε ὁ Πέννυ. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀνεξήγητοι θάνατοι θὰ ἔχουν βέβαια ὅμοια σημεῖα. Ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα ἦσαν ἄνθρωποι εὔποροι καὶ ἀνῆκαν σὲ καλὴ κοινωνικὴ τάξη. Κάθε φορὰ τοὺς βρίσκουν νεκροὺς καὶ ξαφρισμένους, χωρὶς νὰ μπορέσουν ν' ἀνακαλύψουν ἐπάνω τους καὶ τὴν μικρότερη πληγή, στὴν ὁποία νὰ ἀποδώσουν τὴν αἰτία τοῦ θανάτου!

—Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀκριβέστατα...

—Ὄ, κέϋ. Τὸ πρῶτο συμπέρασμα, ποὺ βγαίνει ἀπὸ ὅλα αὐτά, κατὰ τὴν γνώμη μου, εἶναι, ὅτι κάποιος ἐδολοφόνησε τὰ ἑπτὰ αὐτὰ πρόσωπα γιὰ νὰ λῃστέψῃ. Μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ σχηματίσω ἄλλην ὑπόθεση. Ἢ μήπως νομίζετε ὅτι σὲ διάστημα τριῶν ἑβδομάδων, οἱ ἑπτὰ θάνατοι ἔγιναν ἐντελῶς κατὰ τύχην;

—Ἔχετε δίκηο. Ἡ πιὸ ἁπλῆ ἔνδειξη εἶναι ὅτι πρόκειται γιὰ δολοφονίες μὲ σκοπὸ τὴ λῃστεία. Ἔχουμε λοιπόν, κατὰ τὴν γνώμη σας, νὰ κάνουμε μὲ μιὰ συμμορία δολοφόνων;

—Δὲν εἶναι γνωστό, πιθανὸν ὁ δολοφόνος νὰ εἶναι ἕνας καὶ μόνος.

—Ἀλλὰ θὰ πρόκειται λοιπὸν γιὰ ἕναν κτηνάνθρωπο!...

—Μάλιστα, καὶ πρέπει ὅσο μποροῦμε γρηγορότερα νὰ τὸν καταστήσουμε ἀνίκανο, ἐφώναξε ὁ Πέννυ. Καὶ τώρα διηγηθῆτε μου τὶς λεπτομέρειες καθενὸς φόνου.

Ὁ Μὰκ Κόννελ ἔβγαλε τὸ ἡμερολόγιό του.

—Ἔχω σημειώσει τὶς κυριώτερες λεπτομέρειες, μὲ λίγες λέξεις.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἔβγαλε κι' αὐτὸς τὸ σημειωματάριό του καὶ κρατοῦσε μερικὲς σημειώσεις, καθὼς ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐδιάβαζε.

—Εἶναι σήμερα τρεῖς ἑβδομάδες ἀπὸ τότε ποὺ βρήκαμε τὸ πρῶτο πτῶμα, ἄρχισε ὁ Μὰκ Κόννελ. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔγινε καμμία καταδίωξις γιατὶ νομίσαμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος πέθανε ἀπὸ συγκοπὴ καὶ ὅτι ἀλῆτες τῆς νύχτας τὸν ἐλεηλάτησαν.

Ἐξακολούθησε νὰ διαβάζῃ.

Στὶς 19 Ὀκτωβρίου βρῆκαν ἕνα πτῶμα στὴν 60ην ἀνατολικὴ ὁδό. Ἡ ταυτό-

τητά του ἀνεγνωρίσθηκε. Ἦταν μεσίτης συναλλαγῶν, ὁ Ἀνρῆ Τόρστον. Κατοικοῦσε στὴν 62αν ἀνατολικὴ ὁδὸ ἀριθ. 95. Τὸ πτῶμα ἐντελῶς λῃστευμένο καὶ αἰτία τοῦ θανάτου ἄγνωστη.

Στὶς 22 Ὀκτωβρίου βρῆκαν ἕνα πτῶμα κοντὰ στὸ κεντρικὸ πάρκο μπροστὰ στὴ μικρὴ λίμνη. Δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐξακριβώσουν τὴν ταυτότητά του. Ἦτο καλοντυμένος. Εἶχε φτάσει πρὶν μικρὸ χρονικὸ διάστημα στὴν Νέα Ὑόρκη. Ἐντελῶς λῃστευμένος, αἰτία τοῦ θανάτου ἄγνωστη.

Στὶς 22 Ὀκτωβρίου βρῆκαν ἕνα νέο πτῶμα στὴν λεωφόρο Λέξινκτον, μπροστὰ στὸν ἀριθμὸ 345, ταυτότητα Χάρρυ Βέλερ εἰσοδηματίας, κατοικοῦσε στὸ ἴδιο σπίτι. Τὸ πτῶμα ἐντελῶς λῃστευμένο, αἰτία θανάτου ἄγνωστη.

—Καὶ οἱ γιατροὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ βροῦν τὴν αἰτία τοῦ θανάτου;

—Κάθε φορὰ ὁ ἀνακριτὴς συνεπέραινε καὶ μιὰ αἰτία.

—Ὑπάρχουν ἐπίσης δηλητήρια τὰ ὁποῖα ὅταν εἰσαχθοῦν στὸ αἷμα σταματοῦν ἀμέσως τὴν κυκλοφορία καί, συνεπῶς, μποροῦν νὰ φέρουν συγκοπή. Ἔκαναν παρατηρήσεις ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, κ. Κόννελ;

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐσήκωσε τοὺς ὤμους.

—Καλά, ἐξακολουθῆστε τὴν ἀνάγνωση.

—Στὶς 30 Ὀκτωβρίου, ἄρχισε πάλι ὁ Μὰκ Κόννελ, βρέθηκε ἕνα πτῶμα στὴν 27ην ὁδό, ταυτότητα Δεσποινὶς Ἔμμε Ρόμπουν. Τὰ ροῦχα της εἶχαν κλαπῆ μαζὶ μὲ τὰ κοσμήματά της, αἰτία θανάτου ἄγνωστη.

Στὶς 1 Νοεμβρίου βρῆκαν ἕνα πτῶμα στὸ Νεοβερῆ στὴν εἴσοδο τῆς οἰκίας ἀριθ. 78, ταυτότητα Τζὼν Ντάρλις, μεσίτης, λῃστευμένος, αἰτία θανάτου ἄγνωστη.

Στὶς 4 Νοεμβρίου βρέθηκε ἕνα πτῶμα στὴν ἀποβάθρα τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρείας τοῦ Νότου. Ταυτότητα Τζὼν Τάϊλορ, ἔμπορος. Τὸ θῦμα ἐντελῶς λῃστευμένο, αἰτία τοῦ θανάτου ἄγνωστη.

—Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελευταῖο θῦμα, ὅπως ξέρετε, δολοφονήθηκε τὴν τελευταία νύχτα.

Ὁ Πέννυ ἐσημείωσε ὅλες τὶς λεπτομέρειες, ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ ἐπιθεωρητής.

—Ἡ Ἀστυνομία προέβαινε κάθε φορὰ σὲ ἔρευνες; ρώτησε.

—Μά, βέβαια!

—Καὶ δὲν κατωρθώσατε νὰ βρῆτε τὸ παραμικρὸ ἴχνος;

—Ὄχι, τίποτα!

—Δὲν τοὺς ἄκουσε κανεὶς νὰ φωνάζουν γιὰ βοήθεια; Κανεὶς δὲν ἄκουσε κάτι τὸ ὕποπτο;

—Ὄχι! μόνον ἕνας γέρος, ἀνάπηρος, ὁ ὁποῖος ζῇ ζητιανεύοντας, καθὼς καθόταν κάτω ἀπὸ μιὰ πόρτα κατὰ τὴ νύχτα τῆς 1ης Νοεμβρίου, ἰσχυρίζεται ὅτι ἄκουσε κατὰ τὶς τρεῖς τὸ πρωῒ μιὰν ὑπόκωφη φωνή, ἡ ὁποία τὸν ἐξύπνησε ξαφνικά. Ἔστησε τ' αὐτί του μὲ προσοχή, ἀλλὰ ἡ φωνὴ δὲν ξανακούστηκε καὶ ἐκοιμήθηκε πάλι. Ὁ ἀνάπηρος δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς πῇ τίποτ' ἄλλο καὶ ἡ ἀνακοίνωση δὲν κατώρθωσε νὰ διαλευκάνῃ τὴν ὑπόθεση.

—Πῶς ὀνομαζόταν ὁ ζητιάνος;

—Μὰκ Ντόλμαν.

—Ποῦ μένει;

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς σήκωσε τοὺς ὤμους.

—Μὰ τὴν πίστη μου, ὅσον ἀφορᾷ αὐτὸ δὲν εἶμαι σὲ θέση νὰ σᾶς πληροφορήσω. Μοῦ εἶπε ὅτι δὲν εἶχε ὡρισμένη κατοικία καὶ ὅτι γυρνοῦσε πότε στὸ ἕνα καὶ πότε στὸ ἄλλο μέρος.

—Χμ! Καλὰ θὰ κάνατε νὰ τὸν εἴχατε πάντα κάτω ἀπὸ τὰ βλέμματά σας. Αὐτὸ τὸ ἄτομο πηγαίνει σ' ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς πόλεως καὶ μπορεῖ νὰ παρατηρήσῃ

καλλίτερα ἀπὸ μᾶς πολλὰ ὕποπτα πράγματα. Καί, ἔπειτα, ἴσως καὶ νὰ μὴν σᾶς τὰ εἶπε ὅλα, ὅ,τι ἤξερε.

—Ὅσον ἀφορᾷ αὐτὸ ὄχι, τὸν ἔχω πιέσει ὑπερβολικὰ καὶ βεβαιώθηκα ὅτι δὲν γνωρίζει περισσότερα.

—Καλά. Ἂς πᾶμε, τώρα, νὰ δοῦμε τὸ πτῶμα.

Οἱ δυὸ ἄντρες μπῆκαν στὸ ἀμφιθέατρο. Ἕνας ὑπάλληλος τοὺς ὡδήγησε στὴν αἴθουσα τῆς νεκροψίας. Πολοὶ γιατροὶ ἦσαν συγκεντρωμένοι γύρω ἀπὸ τὸ πτῶμα τοῦ Χάρτινκ. Ἤθελαν ν' ἀνοίξουν τὸ στῆθος καὶ νὰ ἐξετάσουν τὸ στομάχι. Τὸ πτῶμα ἐντελῶς γυμνό, ἦταν ξαπλωμένο στὸ χειρουργικὸ τραπέζι. Ὁ Μὰκ Κόννελ καὶ ὁ Ἄνταμ Πέννυ ἐπλησίασαν καὶ χαιρέτησαν.

—Ἔ, λοιπόν, κύριοι, ρώτησε ὁ Πέννυ, ἀνακαλύψατε τίποτα ἢ εἶναι τὸ «τέλειον ἔγκλημα»;

Οἱ ἰατροὶ τὸν κύτταξαν.

—Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀνακαλυφθῇ τίποτα.

Ὁ ντέτεκτιβ ἐπλησίασε τὸ πτῶμα, τὸ παρετήρησε ἀπὸ κοντὰ καὶ ἐξήτασε προσεκτικὰ τὸ κεφάλι καὶ τὰ ἄκρα. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ γιατροὶ εἶχαν ἀναλάβει ἄλλες ἀσχολίες, ὄχι χωρὶς νὰ ρίχνουν πλάγια βλέμματα στὸν διάσημο ἀστυνομικό, ὁ ὁποῖος κυριολεκτικὰ ἀπορροφημένος στὴν ἐξέταση δὲν ἐνδιαφερόταν τί γινόταν γύρω του.

—Αὐτὴ ἡ ὑπόθεση εἶναι ἡ περισσότερο μυστηριώδης καὶ ἡ πιὸ περίπλοκη ἀπὸ ὅσες εἶδα μέχρι σήμερα, εἶπε ὁ Μὰκ Κόννελ. Ὁ κ. Πέννυ, εἶναι βέβαιος ὅτι καὶ στὶς ἑπτὰ περιπτώσεις ὑπάρχει δολοφονία.

—Ἀναγκάζεται κανεὶς νὰ συμμερισθῇ τὴν γνώμη σας, εἶπε κάποιος γιατρός, ὄχι χωρὶς νευρικότητα. Ἀλλὰ πῶς; πῶς; Νὰ ἀκριβῶς ποὺ τὸ αἴνιγμα γίνεται ἄλυτο. Πιστεύω ὅτι ὁ κ. Πέννυ θὰ καταλάβῃ καλλίτερα ἀπὸ μᾶς τὴν αἰτία αὐτῶν τῶν θανάτων.

—Ἀλλά, βέβαια, εἶπε μὲ ἤρεμη φωνὴ ὁ ντέτεκτιβ.

Οἱ γιατροὶ τὸν ἐκύτταξαν μὲ ἀπορία.

—Πῶς! ἐφώναξαν, γνωρίζετε τὴν αἰτία αὐτοῦ τοῦ θανάτου;

—Ἀσφαλῶς!

—Καὶ ποιὰ εἶναι; Πῶς ἐξηγεῖται ὅτι...

Ὁ Ἄνταμ Πέννυ ἔπιασε τὸ ἀριστερὸ πόδι τοῦ πτώματος καὶ τὸ ἐγύρισε λίγο. Ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλο ἕνα μικρὸ κόκκινο σημάδι, σχεδὸν ἀόρατο, τὸ ὁποῖον βρισκόταν στὸ δέρμα ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸ γόνυ.

—Νὰ ἡ πληγὴ ποὺ ἔφερε τὸν θάνατο, εἶπε.

Μιὰ ἐκδήλωση γενικῆς καταπλήξεως κατέλαβε ὅλους.

—Πῶς, νομίζετε ὅτι αὐτὴ ἐδῶ ἡ πληγὴ ἔφερε τὸν θάνατο;

Ὁ ἀστυνομικὸς ἄφησε νὰ πέσῃ τὸ πόδι τοῦ πτώματος καὶ συνέχισε μὲ ἤρεμη φωνή.

—Κύριοι, σεῖς εἶστε γιατροὶ καὶ θὰ γνωρίζετε ὅτι ὑπάρχουν δηλητήρια, τὰ ὁποῖα σταματοῦν ἀμέσως τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ὅταν εἰσαχθοῦν στὸν ὀργανισμό.

Οἱ γιατροὶ ἐκούνησαν καταφατικὰ τὸ κεφάλι.

—Βρισκόμαστε ἀκριβῶς μπροστὰ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση. Νομίζω πὼς δὲν ὠφελεῖ νὰ πῶ περισσότερα, κύριοι, βλέπω ὅτι μὲ καταλαβαίνετε. Εἶμαι βεβαιότατος ὅτι ἂν κυττάξετε καλὰ θὰ βρῆτε καὶ στὰ προηγούμενα πτώματα μιὰ πληγὴ ὅμοια μὲ αὐτὴν ἐδῶ. Ἤδη σᾶς παρακαλῶ, νὰ κρατήσετε μυστικὸ ὅ,τι ἔγινε ἐδῶ. Δὲν πρέπει οἱ δολοφόνοι νὰ γνωρίζουν ὅτι αὐτὸ ποὺ ἐθεωρεῖτο μυστήριο ἄρχισε νὰ διαφωτίζεται, γιατὶ μόνον ὅταν θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους σὲ ἀσφάλεια θὰ κατωρθώσωμε νὰ τοὺς ἀνακαλύψωμε. Λοιπόν, κύριοι, τὴν μεγαλύτερη ἐχεμύθεια, σᾶς παρακαλῶ.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ ἀστ/κες : Μπαλοδῆμος Β., Τσαγάνας 'Ιω., Παπαδιαμαντόπουλος Μιλτ., Τσέρτος Φ., Ψάρρης 'Αγ. Μουχτούρης Κ., Κωνσταντούλιας Γ., Μπουζαλᾶς Γ. καὶ Ματθαίου 'Ηλ.

'Απεβίωσεν ὁ 'Αρχ/λαξ 'Αλεξανδρόπουλος Π.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαρχ/κος διότι οὗτοι σοβαρῶς καὶ κατ' ἐπανάληψιν συνήργησαν εἰς ἐξιχνιάσεις καὶ ἀνακαλύψεις σοβαρῶν ἀδικημάτων, οἱ κάτωθι ἀστ/κες:

Τεζάρης Α., Εὐαγγελινάκης Ε., Λύρης Β., Στόκας Κ., Δαλιανῆς Π., Κάσσης Γ., Κλωνάρης Ν., Νικηφοράκης Μ., Διαμαντόπουλος Ι., Βάμβουκας Α., Γιαννακόπουλος Α., Παυλόπουλος Α., Τσελώνης Χρ., Τσιρώνης Χρ. καὶ Ξενάκης Ν.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν Δ/ντὴν τῆς Δ/νσεως Τουριστικῆς 'Αστυνομίας 'Αστυν. Δ/ντὴν Α' κ. Νέρην Νικόλαον, τὸν Δ/τὴν τοῦ Τμήματος Τουρισμοῦ 'Αθηνῶν κ. Κανελλάκην Γεώργιον τοὺς ὑπ' αὐτὸν 'Αξ/κοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυν. ὑπαλλήλους, τοὺς εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ Τμήματος Τουρισμοῦ διατεθειμένους 'Αξ/κοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυν. ὑπαλλήλους τῆς Δ/νσεως 'Αστυνομίας Τουρισμοῦ, ὡς καὶ τὸν Διοικητὴν τοῦ Β' 'Αστυν. Τμήματος 'Αστυνόμον Α' κ. Νικηφόρον Νικόλαον καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν 'Αξ/κοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυν. ὑπαλλήλους, διότι κατὰ τὰς συναυλίας καὶ παραστάσεις τοῦ φεστιβὰλ 'Αθηνῶν εἰς τὸ 'Ωδεῖον 'Ηρώδου τοῦ 'Αττικοῦ, ἀναπτύξαντες ἔκτακτον δραστηριότητα, πρωτοβουλίαν καὶ ἐνεργητικότητα ἐπέτυχον τὴν τήρησιν παραδειγματικῆς τάξεως ἐντὸς καὶ πέριξ τοῦ 'Ωδείου μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Μὲ θριαμβευτικὴ πιὰ ἐπιτυχία συνεχίζονται κάθε Τετάρτη οἱ ἀστυνομικὲς ἐκπομπὲς ποὺ ἔχουν κερδίσει μιὰ ζηλευτή, μιὰ κυριολεκτικὰ ξεχωριστὴ καὶ τιμητικὴ θέση στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων. 'Απὸ παντοῦ ἐξακολουθοῦν πάντα ν' ἀκούγωνται τὰ πιὸ κολακευτικὰ καὶ ἐνθουσιώδη σχόλια γιὰ τὰ ἀστυνομικὰ προγράμματα τὰ ὁποῖα συναγωνίζονται τὰ καλλίτερα ραδιοφωνικὰ προγράμματα ὅλων τῶν ἐκπομπῶν τῆς 'Ελλάδος.

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ἦταν πανηγυρικό, γιατὶ αὐτὴ τὴ μέρα συμπλήρωσε ἡ 'Αστυνομικὴ 'Εκπομπὴ τὸν ἕνα χρόνο τῆς ζωῆς της. Σ' αὐτὸ τὸ πρόγραμμα (ποὺ τὸ ἄνοιξε καὶ τὸ ἔκλεισε ἡ πασίγνωστη καὶ ἀγαπημένη τοῦ κοινοῦ ὀρχήστρα τοῦ μαέστρου Σταύρου Ρουχωτᾶ), πῆραν μέρος ἡ βασίλισσα τοῦ τραγουδιοῦ Σοφία Βέμπο, μὲ τὸν ἔξοχο "Ακη Λυμούρη στὸ πιάνο, ὁ μοναδικὸς καὶ διάσημος Νῖκος Γούναρης μὲ τὴ κιθάρα του, ἡ διεθνοῦς φήμης γαλλίδα βεντέττα τοῦ τραγουδιοῦ Ζακελὶν Ζάκ, μὲ τὸν συνθέτη καὶ μαέστρο Κώστα Γιαννίδη στὸ πιάνο, καὶ ξένες ὀρχῆστρες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο σὲ ποικίλους ρυθμούς. Μετεδόθησαν ἐπίσης καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις ἐπὶ ἀστυνομικῶν ζητημάτων πρὸς τὸ κοινὸ καὶ ἱστορικὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τῆς 'Αστυνομίας.

—Κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς 28ης Σεπτεμβρίου μετεδόθησαν μερικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ ἕνα ψυχαγωγικὸ ἀπόγευμα τῶν δοκίμων τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν, ποὺ ἔλαβε χώρα στὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς μὲ συμμετοχὴ πολλῶν ἐκλεκτῶν καλλιτεχνῶν, εὐγενικὰ προσφερθέντων.

Ἔτσι ἔλαβε μέρος ὁλόκληρη ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ.Μίμη Μπουκουβάλα, καὶ ἐτραγούδησαν ὁ πασίγνωστος βαρύτονος τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς κ. Σπύρος Σαλίγκαρος, ὁ ἐκλεκτὸς καλλιτέχνης Γιῶργος Πάρης, μὲ τὸν Ἄκη Λυμούρη στὸ πιάνο, ἡ ἐξαίρετη βεντέττα Μίκα Μέρλου, μὲ τὸν ὀνομαστὸ Νῖκο Πιτσόλο στὸ πιάνο, ὁ θαυμάσιος Πιέρρο Λοβάττι μὲ τὸν Ἄκη Λυμούρη στὸ πιάνο, τὸ περίφημο τρίο Μπριλάντε κ.ἄ. Στὸ ψυχαγωγικὸ αὐτὸ ἀπόγευμα ἔλαβε ἐπίσης μέρος καὶ ὁ διεθνοῦς φήμης 'Ιταλὸς καλλιτέχνης τοῦ Μουλὲν Ρούζ τῶν Παρισίων κ. Καζόνι, ἡ γνωστὴ καλλιτέχνης Εἰρήνη Κουμαριανοῦ, ὁ 'Ηλίας Καραμανέας καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

*

—Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 5ης 'Οκτωβρίου ἐ.ἔ. ἦταν ἐξ ὁλοκλήρου ἀφιερωμένη στὸν ἀπροσδόκητο θάνατο τοῦ Στρατάρχου ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΓΟΥ, ποὺ βύθισε σὲ βαθὺ κι' ἀπέραντο πένθος ὁλόκληρο τὸ 'Ελληνικὸ Ἔθνος.

Μὲ εὐλάβεια, μὲ κατάνυξη, μ' εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸ 'Εθνικὸ Ἔργο τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ, ἡ ἀστυνομικὴ ἐκπομπὴ συμμετεῖχε στὸν πανελλήνιο πόνο, διερμηνεύουσα τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖο ἔκλινε μὲ συγκίνηση γόνυ μπροστὰ στὴ σορὸ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ηγέτη, τοῦ ἐνδόξου Στρατάρχου τῶν 'Ιστορικῶν πολέμων 1940—1941 καὶ τοῦ Νικηφόρου 'Αγῶνος κατὰ τῆς τελευταίας ἀντεθνικῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας.

Εἰς μνήμην τοῦ Ἥρωος Αὐτοῦ τῆς νεωτέρας 'Ελληνικῆς 'Ιστορίας, ποὺ ἠνάλωσε τὴν ζωήν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος, μετεδόθησαν ἀπὸ δίσκους ἔργα διασήμων συνθετῶν.

Τοὺς δίσκους συνώδευαν πένθιμοι ἐκφωνήσεις, ἀναφερόμενες στὴ Μορφὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ 'Εκλιπόντος.

Τὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα τῆς 'Αστυνομίας παρουσιάζει ὁ Μίμης Φραγκιουδάκης, τὴν τεχνική τους φροντίδα ἔχει ὁ Γιάννης Πορετσιάνος καὶ συμμετέχει πάντα σ' αὐτά, ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ 'Ενόπλων Δυνάμεων Γιῶργος Ντούμας, τοὺς ὁποίους τὸ Τμῆμα Πνευματικῆς 'Αγωγῆς τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς εὐχαριστεῖ θερμῶς.

(Κείμενα καὶ ἐπιμέλεια Τμήματος Πνευματικῆς 'Αγωγῆς 'Αστυν. Σχολῆς).

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Κατὰ τὴν 1ην ἡμέραν 'Αθλητικῶν 'Αγώνων Στίβου τὰ «'Ελευθέρια» εἰς Παναθηναϊκὸν Στάδιον, τὴν 24-9-1955 οἱ μετασχόντες ἀστυφύλακες—ἀθληταί, ἔσχον τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα: 1) Σίλλης Βασίλειος, 400 μ. 49,7''. (1ος), 2) Πολίτης Κων. ὕψος 1.80μ. (2ος).

Κατὰ τὴν 2αν ἡμέραν τῶν ὡς ἄνω ἀθλητικῶν ἀγώνων στίβου, τὴν 25-9-55, οἱ μετασχόντες ἀστυφύλακες ἀθληταὶ ἔσχον τὰς ἀκολούθους ἐπιδόσεις: 1) Τρουλινὸς 'Εμμ. Σφυροβολία (4ος) 41,58 μ.2) Σύριος 'Ιωάννης, 3.000 μ. φυσικὰ ἐμπόδια, (2ος) 9.44''. 3) Σίλλης Βασίλειος, 200 μ. (2ος) 22.4''. 4) Ντόκος Γεώργιος, ἅλμα ἐπὶ κοντῷ (2ος) 3.70 μ. 5) Ντόντος Κων/νος, μῆκος (6ος) 6.30 μ. 6) Γυφτάκης Δημήτριος, δισκοβολία (6ος) 34,81 μ.

—Τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1955 ἡ 'Αστυνομικὴ Ποδοσφαιρικὴ 'Ομὰς συνηντήθη εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ὁμάδα 'Ηλυσιακοῦ Α.Ο. Α' Κατηγορίας 'Αθηνῶν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ομὰς ἐξῆλθεν νικήτρια διὰ τερμάτων 4—2.